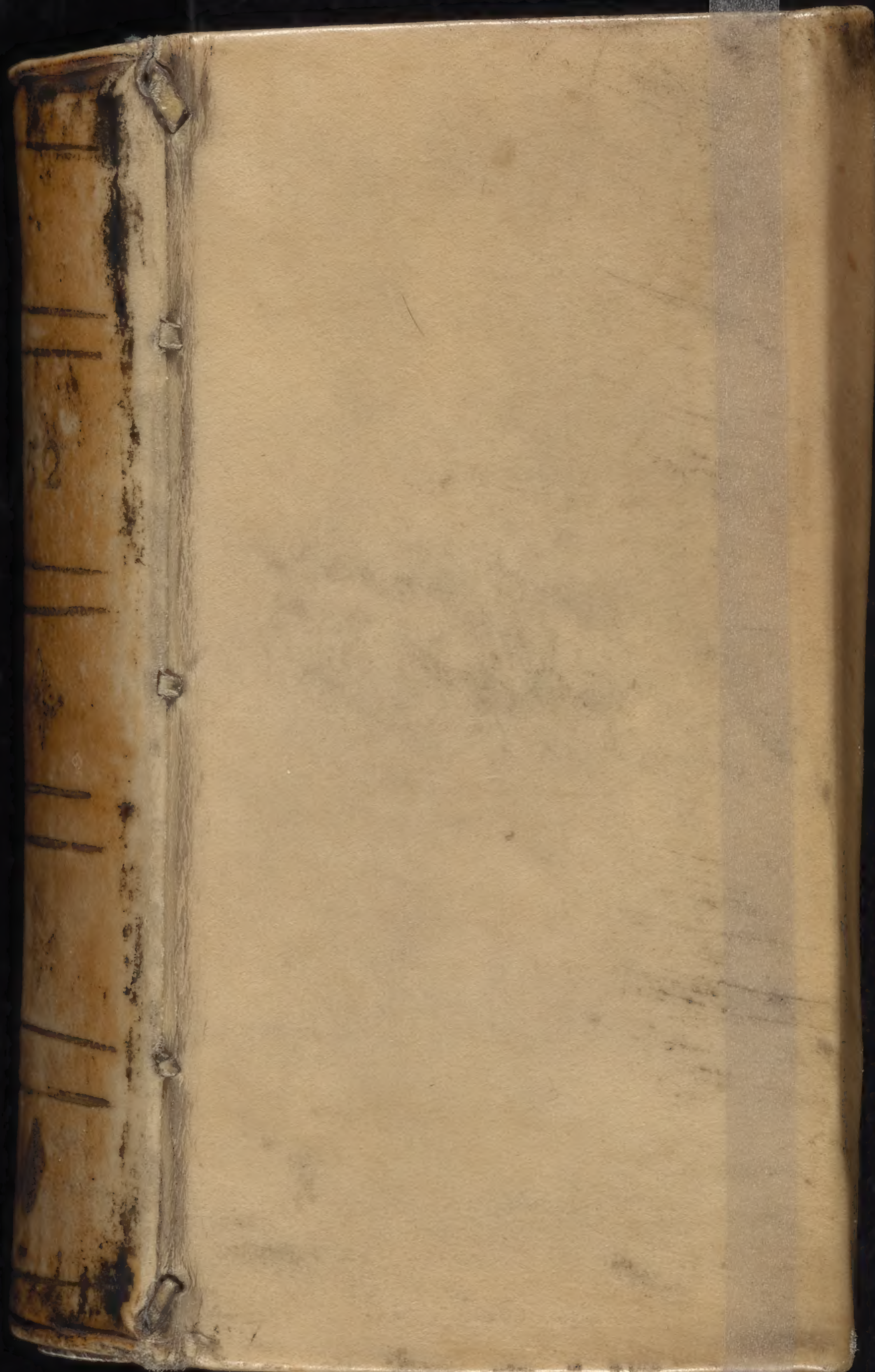

William Charles De Meuron. Earl Fitzwilliam.

~~51.8.62~~

~~A G.iniz~~

400

Guillaume
Pistet

GUILLEL. POSTELLI
De
COSMOGRAPHICA DISCIPLINA
ET
Signorum cœlestium vera configuratione

LIBRI II.

Ex Museo

JOAN. BALESDENS
In principe Senatu Advocati.

LUGDUNI BATAVORUM,
Ex Officinâ JOAN. MAIRE
cIↄ Iↄ C XXXVI.

Christianissimo

PRINCIPI,

DIVO FERDINANDO,

Rom. Bohem. &c. Regi, Duci Austr. &c. summa prudentia, bonitateque Imperatori, summa optatur fœlicitas.

X QVO rerum æternarum studium, temporalium curis mihi anteferendum esse serio, relictis vitæ præsentis adminiculis duxi, Serenissime Princeps, duos meæ præsentis vitæ scopos mihi præfixi. Primum, ut toti orbi terrarum, sed ante omnia Latini Romanive regni alumnis redderem rationem earum rerum, quæ hactenus credendæ fuere: postea autem etiam intelligendæ sunt, & in Religionis toti generi humano clarissimæ, qualis sola Christiana est, unio-

ne & consensu sunt habendæ. Alterum, ut illis Gentibus quæ sunt Latinæ huius aut Iapetinæ linguæ usu destitutæ, Arabicæ videlicet, atque Syriacæ, ipsius Christi propriæ, usu coactæ, hoc ipsum Rationis beneficium cum Euangelii per typographiæ artem multiplicati luce, etiam conferatur, in utrumque institutum comparavi certa & necessaria adminicula. Nam ad hoc ut primum fiat, Opus de Orbis terræ concordia pridem editum, cum variis appendicibus scriptorum, in lucem emisi: & tandem eo omnia reduxi, ut in uno Opere subnixo Ratione humana prius quam Divina authoritate, cuius utriusque supra septies mille loca testimoniorum allego & suppedito, cognoscatur, etiam penes Catholicos, nedum inter hæreticos, jam ante 1200 annos Christi cognitionem plusquam solido triente periisse: in quam rem, postremo conatu Opus cui titulum

feci

feci Christus, elaboravi. Vt autem fiat fecundum, quatenus per meam summam paupertatem potui, maximam Arabicorum voluminum copiam comparavi, & in has nostri Latini orbis provincias attuli: quorum voluminum copiam maxime in novi Testamenti exemplaribus antiquissimis, meis in sarcinulis librariis habeo Venetiis: reliqui autem fuerant ante VI annos duci Bavariæ illustrissimo principi Otthohenrico ducentis aureis oppignerati, quos alioqui ne mille quidem iuste persolvi posse putem: credo autē post eius mortem tanquam summos thesauros, penes hæredes eius in summo precio & custodia haberi, licet non cognoscantur. Nam vel unus Abilphedeas princeps Cosmographus, vix sexcentis coronatis persolvatur. Inter cætera autem Damascenus in sua lingua propria Damascena Arabica ibi adest, pro reddenda ratione nostræ fidei toti Is-

maelitarum orbi: similiter & Pentateuchus antiquissimo volumine, & alia pleraque mea sollicitudine non indigna, in Bavaria sunt. Attuleram vero prӕterea pro Syriacӕ linguӕ alumnorum Christianorum gente, in tota Semia ad extremum usq; Asiӕ diffusa, ut eam ab Ismaelitarum tyrannide fere ubivis oppressam (eo quod, ubicunque possent, Euangelii in ea sanctissima Christi lingua scripti exemplaria rapuere & combussere, destruxeruntve) liberare, aut quovis modo iuvare & refrigerare valerem: attuleram inquam exemplar fidelissimum novi Testamenti. quam ad rem meo succurrens desiderio pridem etiam eiusdem linguӕ manifestandӕ studio incitatus Daniel Bombergus, curatore suarum rerum Iohanne Renialmo impẽsas suppeditaverat: à cuius conquirendi peregrinatione quũ vix rediissem, se statim mihi Venetiis obtulit Cassis ille sacerdosve

T. M.

T. M notus, Moses Mesopotamius Syrus, vetustis exemplaribus instructus. cuius opera sum usus ad mei collationem, eo quod meum erat recentius scriptum: ubi tamen nil plane nec à Græcis exemplaribus, nec ab ipsis Syris inter se, est inventum differentiæ. Quum autem, postquam triennio aut supra, ut dicebat, Romæ fuisset in curanda editione typographica novi Testamenti, nec potuisset ab illis, qui colantes ibi culicem, glutirent mille camelos una, impetrare, ut tam pium & necessarium opus ederetur, quo totus posset Oriens reparari, aut saltem in fide retineri: & tandem rebus desperatis, reque infecta vellet in Syriam redire: ego una cum Renialmo illo Bombergi curatore fui illi author, ut non sic discederet re infecta. sed quum accepissem dudum fuisse in magna authoritate penes Ducem Bavariæ Ioh. Albertum Vuidmanstadium, cum quo
 antea

antea Romæ valde magnam amicitiam, ob insignia omnium literarum, maxime autem ob secretioris inter Hebræos doctrinæ mysteria, quibus præditus erat, contraxeram: venit mihi in mentem, ut ad illum (nec enim sciebam eius fortunas bello Germanico in Cæsarem fratrem tuum suscepto periisse) Mosem mitterem. Mirabilis vero Deus in operibus suis. Ecce commodum se offert Reginaldus Polus, Romanæ Ecclesiæ purpuratus Senator, qui è Germania iter in Angliam faciens, colligit suppeditatis necessariis ad illud iter ipsum Mosem. quumque is ad Danubii usque confinia venisset, audit Vuidmanstadium à tua Maiestate in Cancellariatus gradum fuisse accersitum & promotũ. Vt ad eum est profectus, statim una D D. Gienghero & Iona apud te huius rei satagentibus, Mosis, imo Christi in Moseh negocium fuisse ita apud tuam Maiestatem disposi-

tum,

tum, ex ipsius literis intellexi, ut nil aliud obstaret, nisi typographiæ ordinandæ curatio, quin statim res in suum finem duceretur. Admonueram enim, rogaveramque ipsum Mosem, quum illi literas illas ad Vuidmanstetterum dederam, quarum fide & suasione hominem agnovit, & opus suscepit, ut statim ad me scriberet, quem successum rerum suarum ipse invenisset: quod & fecit, ubi primum potuit, & exposuit quonam in loco & æstimatione penes Cancellarium nuper factum, sed maxime penes Maiestatem Regis Romanorum res essent, ita ut non nisi difficultate ordinandæ tantæ molis officinæ retinerentur. Hoc ubi audivi, non potui mihi temperare quin statim, meo auxilio hoc negocium promoturus & curaturus, advolarem. Insperantibus itaque & ipso Cancellario & Moseh, ut optime in Epistola qua tuæ Maiestati opus Christiani Euangelii (cur enim

 Chri-

Christianum per ἀνλονομασίαν non dicam, quo Christus sua sacrosanctissima placita familiari maternaque lingua exponere voluit, & unde contra innumeros depravatores exemplarium & sententiarũ Christi summum veritatis remedium & testimonium fidele, tanquam ex ore ipsiusmet Christi profectum suppeditetur?) ipse Cancellarius inscripsit, notavit, statim adfui, non sine divinæ Providentiæ numine. Nam præterquam quod statim apud Gasparum sculptorem curavi rem ipsam pro utriusque linguæ apparatu (characteres enim Arabicos minusculos etiam ibi exculpi curavi, nedum Christianos fundi suis legibus feci) Deus bone quanta humanitate me excepit tua Maiestas? Vel unum hoc fidem fecerit, quod ubi vix tuæ Vniversitatis summis professoribus ex prisco studiorum usu 80 aureos numos in annuum salarium curares, mihi statim ab ipso ingressu

ſu 200 repræſentari ſtatuiſti: non
tam ideo, quod penes Regem Galliæ
Franciſcum, bon. memo. eadem ſa.
laria, antequam pro Concordiæ or-
bis ſtudio & Peregrinationum ne-
ceſſariarum curis pro conquirendo
Peregrinarum harum linguarum
Euangelio neceſſario ſuſcipiendis il-
la reliquiſſem ſtipendia, tantundem
docendi cauſa habebam: ſed quia à
Cancellario acceperas, me vel longe
maioribus eſſe retinendum, ut tam
nobile opus ex Coronæ tibi Divini-
tus concreditæ Regno, cura & um-
bra procederet. Quid enim unquam
poſſet fieri maius, quam ut à Ro-
manorum Rege, (quo vocabulo lon-
ge ipſe es quam vel mille Imperato-
ris nominibus illuſtrior, quum ob
veritatem & humilitatem: tum eo
quod nongentis ferme annis ante-
quam Regis Romanorum titulus
ſub Chriſti authoritate naſceretur,
divinitus à B. Methodio martyre
fuit in hanc rem revelatus, ut Rex

Ro-

Romanorum Christi regnum ex Occidente in Orientem reducat, & super Calvariæ montem coronam illi redditurus ubique promoveat; quod utinam legitimis armis justitiæ, sicut Euangelii regno illuc jam remisso fecisti, tibi, ut facias, concedat Iesus) Euangelii lux votis & liberalitate comitata, in Orientem usque extremum refundatur? Adfui itaque, donec exornata fuit tua Typographia: sed statim, rogato prius Cancellario ut ducentos stipendii mei aureos curaret ex æquo à tua Maiestate saltem in finem usque Operis dividi in Mosem & typographum, paulo post coactus sum conscientiæ vi repetere Venetias. quibus vero de causis, in alia Epistola, quam statim tuæ Maiestati mittendam destinavi (postquam quadriennii, meæ conscientiæ legis Divinæ æqualis probandæ causa, molestias ultro & voluntarie susceptas, & aliquid supra absolvi) jam pri-

dem

dem tradidi, exposuique. Vnde nunc, ut T. M. ad reliquum Operis horter, hoc tam breve, ut brevius excogitari non possit, Compendium Cosmographiæ tibi, non solum ut habeas, sed ut legere possis, inscribo: ut in eo maxime videas, ex innumeris Christianis toto in Oriente dispersis, & nobis antea ignotis, quantam utilitatem per pauculas Typographiæ Euangelii Christiani impensas toti orbi terrarum restituendo Euangelium attulisti, quum maxima pars illorum Christianorum ipsa Christi lingua utatur. Quum enim solius typographiæ usu videamus hodie cuiuscunque generis doctrinas, opiniones, dogmata, quantumvis etiam pessima aut vana, totum in orbem transfundi: dubium non est, quin illud ipsum per purissimam illam Euangelii lucem in lingua Redemptoris à te primo expositam facias, quod Satanæ factiones eadem typogra-

græ-

graphia duce faciunt. ita ut, ex quo mundus est creatus, nullus Rex fuerit te uno ob hanc rem fœlicior. At ut videas quam longa nobis via supersit, in Ismaelitis etiam suæ amplissimæ linguæ usu per Euangelii Arabici typographiam ad Christi regnum attrahendis, & quam etiam late pateat sceleratum Chamesitarum Babylonisque alumnorum regnum: in eodem Opere exposui successum rerum, quæ toto in orbe terrarum sunt gestæ: ita tamen, ut ex mea expositione assidua divinæ Dei & Domini N. Iesu Christi cura & particularis providentia videatur, donec Christianismo, non tantum duce Authoritate sacra, (quæ facta est toti orbi, maxime autem nostri sæculi nescio cui Christianismo summa hypocrisi & tyrannide latente refertissimo, plusquam ridicula) sed maxime duce Ratione naturali, cuius solius illuminandæ & restituendæ gratia

Chri-

Christus & AD NOS & INTRA NOS advenit, munito & roborato, non tantum intelligamus credenda, sed etiam toti orbi terrarum rationem de ea quæ est in nobis fide reddamus. Essent autem in hanc rem conquirendi & libri Arabici optimi, maxime Lexica amplissima; quæ ob summam paupertatem habere adhuc nequivi: & eorum scripta, qui in Hispania etiam Arabice contra Ismaelitas scripsere: maxime autem, inter innumeros captivos qui in Italia, Sicilia, Sardinia, aut Hispania ex Ismaelitarum gente retinentur, & sunt jam vel Italicæ vel Hispanicæ linguæ periti (quales, si quis quærat, permultos inveniri non est dubium, ut erat insignis ille Ioannes Leo Afer) sunt in libertatem vocandi, & præmiis alliciendi, ut nostrates fideliter ipsam Semihebraicam linguam Ismaelitarum doceant. Si quid ego possem præstare

aut in hac Syriaca, aut in Arabica non recusarem, lubentissimeque etiam mendicando victum, nedum cum stipendiis in hanc rem collatis docerem. At revera nil scio in utravis lingua: sed tamen, quod ille aiebat,

----Fungor vice cotis, acutum
Reddere quæ ferrum valet, exors ipsa secandi.

Qualecunque autem est quod sum aut possum, toti Reipub. Christianæ, maxime vero tibi uni virtutis ergo, Regiæ autem Maiestati tuæ tanquam primario Regni Christi ministro, in amplificationem ipsius Regni Iesu Christi dicatum & consecratum cupio, voloque. Vale Princeps Deo per omnia obligatissime: & quod felicissime meæ procurationis occasione cœpisti, perge certam vocationem tuam faciendo diligenter exequi. Vocationes enim constare revera non ex nomine, sed ex opere, ostendit

ostendit non solum qui negaverat patri operas filius, sed & Moses, ob minimam cessationem à sua vocatione, ne populum Dei intra terram sanctam introduceret, reprobatus. Et admiranda, miraculosaque etiam priusquam conciperetur Regis Francisci prænunciata à. B. Francisco de Paula vocatio ad Regnum, tribus gradibus tum ab ea familia distans (ut aliquando in eius vita expositum reddam) clarissime ostendit, totique orbi terrarum testificatum reddit, quam frustra de fide & vocatione quantumvis maxima sibi plaudat; quisquis operibus vocatione dignis certam suam vocationem facere non satagit. Iterum vale. Ex nostræ Civitatis loco ad 30. grad. long. & 48. $\frac{1}{2}$ latitud const. anno à Salute mundi 1561: sed à coæquatione legis nostræ cum lege scripta, quæ fuit 1547, anno 14: à mundo autem condito, post tem-

pus 1656, *& tempora* 1547, *&* 1561, *& dimidium temporis primi* 800, *annorum* 5564, *ſexto videlicet millenario pro ſexta creationis die ſecundum creationis Adami tempus currente, ut politicus univerſaliſque nunc fiat homo, ſicut unicus & perſonalis tunc factus eſt: cuius ut juridicum & verum es, ita reale & actu in univerſo receptum Caput ſis, & habearis, Deum Opt. Max. oro.*

T. M. obſequentiſſimus ſervus
GUIL. POSTELLUS.

Guil. Postelli COSMOGRAPHIA.

Cap. I.

Universi orbis Terræ Divisio.

TERRENI orbis, virtute extra naturalem elementorum positionem agente, facies aperta, medioque ex aquæ globo educta, priscis quidem sæculis in tres partes dividi solebat. Nunc autem & quarta inventa, in subiecto nostræ habitationi Hemisphærio, circumscriptione quidem amplissima, quamvis nulla adhuc certa interiorum descriptione sit exposita. Quinta vero etiam, & ipsa maxima, ad Australem polum pertinens, non nisi certa unius sui littoris fide se ostendit: sed tamen quæ sensibili argumento, quamvis nondum

 inno-

innotuit, permaxima etiam ostenditur. Sic, ut præter hæc quatuor elementa, Quintum corpus, illis superius, sua quinta, sibi videlicet per comparationem apposita, figura polygonia, & intra sphæram sicut & extra collocabili, detur intra Cœlum: sic & quinquifidam terrei orbis faciem Deus voluit distingui. Primam nobilissimamque omnium fabulosæ memoriæ Asiam, sed vere Semiam, à Semo primo possessore vocare debent. Magnitudine sequenti, licet nobilitate inferiori Asiæ, vocabulum fabulosum Aphricæ, quum nuncupatione certa à Chamese Chamesia dici debuisset, accepit. Iapetus, quem sacra vera Iaphetum sive Iephetum dicunt, justius suę parti, ut in nostro orbe inter tres minimæ, ita monumentis nulli omnino inferiori, nomen Iapetiæ dare aut reddere debet, quam à ne-

à nefarii nebulonis cum vacca congreſſu fabuloſam Europæ nomenclaturam illi permittere. Quartæ parti hactenus Latinis memoriis incognitæ, licet alii Novi mundi, alii Indiæ occiduę, alii à variis inventoribus dedere nomen: tamen Atlantidis ex Platone, & ex altero Iapeti noſtri patris, qui Atlus, Attalus & Atlas, uti & aliis multis nominibus, dictus eſt (ut in Diſpunctionum Coſmographicarum opere traditur) longe juſtius nomen imponendum vel reſtituendum eſt. Quum autem Auſtralis innotuerit portio, quæ & totum mare pacificum obtegit, & à ſuppolari motu defendit, illi nomen Chaſdiah dabitur: ut in Diſpunctionibus, cur ita dici debeat, oſtendetur.

CAP. II.

In quam Vniversi plagam maxima harum terræ mediis ex aquis elatæ partium vergat portio.

EXceptione brevissime tradetur, quod pręter Australi polo subiectam aut proximam, & præter Chamesiæ & Atlantidis australis iuga sese respicientia, quæ ultra æquatorem prominent, hæc quidem ad 54. gradum, ubi est Martini Bohemi fretum, à Magaglianesio Lusitano alias nuncupatum, illa autem ad 35. ubi est Bonæ spei promontorium, tota terreni orbis facies continuo fere, præter duas maris rupturas, tractu, ab ortu in occasum, & contra AD AQVILONAREM mundi partem est elevata. Qua vero ratione, est in Dispunctionum opere traditum,

tum, ſed etiam in opuſculo de Paradiſi terreſtris loco. Elevatam dico, quia non eſt dubium, quin ordine cœlorum omnino concentricorum, & ratione elementorum undique ante ſeſe, inſtar obvolventium involucrorum quæ in cæpis ſunt, terra omnino ordine naturæ, & gravium leviumque nutu & pondere, undique aquea ſphæra ex æquo tegebatur, plus quam 30. cubitorũ altitudine: ne quid gravius ex proportione quantitatis elementorum adinvicem addam. Unde adhuc fere in toto orbe terrarum, montium fracturæ ſibi mutuo, ubi flumina & torrentes tranſeunt, oppoſitæ, oſtendunt, quomodo in loco anguſtiori iuxta centrum erant contiguę, atque una coniunctæ antequam ita ſupernaturaliter attolli contingeret, ut fieret latior, magis à centro diſtans ſuperfi-

cies: quæ tamen venarum in saxis similitudine, eam quæ olim erat coniunctionis uniformitatem ostenderent semper.

CAP. III.

Quibus limitibus universitatis terræ partes separentur.

MAri nostro, quod mediterraneum, eo quod inter Asiam, Aphricam & Europam (ut fabulosis adhuc tantillum utar) influit, dicitur, dividi Chamesis & Iapeti partes, & demum etiam inter Semiam Iapetiamque interfluxu eius separationem poni, iam notius est, quam ut debeat repeti. Complent divisionem duæ lineæ. Vna ad Semiæ Iapetiæque fines, ducta à mari septentrionali, ad Tanais in nostrum mare effluentis fontes. Alia ab ultimo versus ortum Nili ostio, ad intimum sinus Arabici

quod Rubrum mare vocant, littus protenſa, per centena paſſuum millia. Quantum autem ſumma indagine perſcrutari potui, ex ipſius Semiæ Aſiæve finibus ſeptentrionalibus procedit (ut navigatione Anglicana anno 1555 relatum eſt: quod tamen ob Indos ex Aquilonari littore regi Sueviæ datos, non poſſum probare) peninſula, quæ per Gronlandiam & ſuppolares regiones in Atlantidem uſque Aquilonarem devenit. Ut hoc tanquam parum adhuc compertum, de coniunctione Aſiæ Semiæve & Atlantidis omittatur, conſtat has quatuor univerſi partes claudi undique mari. De Chaſdiah, inſulam eſſe, quacunque forma ſit, dubium non eſt. Ego quidem ob 600 leucarum, ſeu 2400 millium paſſuum littus, quo fere ſub æquatore inter Moluccas & Cattigara ſive Peru ſunt, & ob

terras amplas quæ ad occaſū Peru ſive Auſtralis Atlantidis eregione Baſilææ occiduæ,

quæ in medio fere illo littore eſt, conquiruntur ab Hiſpanis, eo quod ibi eſſe ſunt dictę ab Atlanticis, iudico figura eſſe collo craſſiore & oblongo lagenę.

Cap. IV.

Quas potiſſimum figuras repræſentent quatuor notæ partes.

QVia rerum ſimilitudines maxime confirmant ſcientiam & apprehenſiones noſtras, videtur commodum, ut ſicut quidam varias orbis partes variis expreſſere figuris, ut folio platani Peloponneſon, tibiæ mortui hominis Italiam, corio bubulo Strabo ſcribit ſimilem eſſe Hiſpa-

ſpaniam: ſic & has quatuor orbis terræ partes exprimam. Memini me omnino non inepte, ut puto, in ſecundo Diſpunctionum comparaſſe utramque Atlantici orbis

peninſulam, ob communem utrique parti Iſthmum, ipſis piſcium pulmonibus carentium membranis, quum adhuc ſuo vento intumeſcunt. Cæterum ſi eſſet univerſo orbi, ut mihi multiſque, nota forma illius orna-

menti quo Dux Venetiarum utitur

ur in capite: plane Chamesiæ Aphricęve quandam referret similitudinem. Sed longe communius est, ut monti edito, & medio tractu versus Occasum inciso comparetur. Christianus Vuechelus aliquando, nescio quo authore, Iapetię formam typis ita expresserat, in gratiam Caroli v. Imperat. ut esset instar fœminę capite inclinato, diadema Imperatoriũ gestantis: ita ut caput Hispania, sinister humerus Gallia, pectus Germania, sinistra manus DANEMARKIA, dextrum brachium Italia: cętera quę Turcis aut Moscovitis subsunt, ad imos pedes suis longis vestibus

stibus

ſtibus obtectos pertinerent: non omnino inepta (modo adulatio-nem tollas) inventione. Sic optime ingenii largitor venter, vel famę vel cibi cupidus, excogitat.

Si ad concordiam Christianiſſimi, vel ad veriſſimam Iapeti iuriſ di-

risdictionem referas, bene erit. Asia, Semiave vix habet cum quo comparari memoriæ causa possit aptius, quam cum maximi lacerti vel crocodili pelle, decurtata aliquantum cauda. Nam capitis collique eam partem quæ in nostrum prominet mare, referet: cauda, Cataiani regni & Chinæ partes: pedum vero cutis (si eversa sit) in dextra parte anterior, Malavarorum, posterior Malacchæ, promontorium. Sinister autem paulo anterius detortus, peninsulam post Moscovitas procurrentem: posterior, eam partem quæ opposita Malacchæ, juxta Bargu desertum maxime, versus Aquilones tendit. Sed de his satis.

CAP. V.

De terræ divisione secundum cœli partes quibus subest.

QUoniam semper cœli dimidium videri potest, & dimidium abscondi: & dividit partem visam à non visa, circulus unus qui Horizon dicitur, super quẽ sol eminens diem, & sub quo pergens noctem facit: ideo, licet nunquam de terræ & aquæ globo possit videri dimidium, sicut & cœli, tamen etiam in duo Hemisphæria dividitur: ita ut, quot sunt puncta in cœlo, aut super terram, possint esse tot Hemisphæria, & tot Horizontes. Horizon autem primus & nobilissimus est, qui transit per polos mundi, & per fines orientis & occidentis, continens in se gradus 180 sursum, & 180 deorsum. & ideo Rectus dicitur. Obliquissimus

ſimus autem eſt, qui eſt tranſverſus omnibus Meridianis: & convenit cum Æquatore, ita ut punctus verticalis cum puncto mundialis poli conveniat. Poſſunt itaque eſſe 90 Horizontes, & 90 Hemiſphæriorum ſingulis gradibus ab invicem diſtantium differentiæ, ab æquatore ad polos, & ab ortu in occaſum 180. & tanto pauciores, quanto pluribus abinvicem gradibus diſtabunt. Similiter in duo alia Hemiſphæria, anterius ad ortum, poſterius ad occaſum, cœlo aſcendente, & eodem dimidio altero deſcendente dividitur. Meridianus circulus per polos mundi & per verticem tranſiens, limes utriuſque eſt: ad quem quum venit ſol ſurſum, meridiem: deorſum autem, medinoctium facit. Poſſunt itidem horum eſſe 180 differentiæ: ſed commodius eſt ut 12 binis horis diffe-

differendo, aut 24 ſingulis ſive 15. gradibus, aut 36 binis trientibus horarum, aut 48 dimidiatis horis conſtituantur. Nam & ſecundum graduum longitudinis numeros, & ſecundum horarum partes poſſunt diſtingui. Alia duo Hemiſphæria dividuntur ſecundum Æquatorem, ita ut ob terræ faciem ad Aquilones fere omnino elevatam, poſſimus revera & abſolute dicere ſuperius hemiſphærion, cuius polus Aquilonaris eſt vertex, & contra ad alterum. Nam Coſmographi omnes neſcivere cur ita ſcripſerint: tamen SUPRA ſive ſuperiorem mundi partem comparando ad alias magis Auſtrales, dixere Aquilonarem, quod vel ex maris ſuperi & inferi Italiam ambientis nominibus abunde probes. Nam montes ὑπερβόρεοι alioqui, eoquod ibi, maxime ad Suueta Gemla, mon-

tem totius mundi altiſſimum, ex vi terrenæ elevationis ad Aquilones factæ etiam altiſſimi & fortiſſimi omnium ventorum impulſum flatumque ſuperant, fidem ℣ SUPER facere ſatis ratione etymi videntur. Diſpunctiones dant rationem.

CAP. VI.

De diviſione ſecundum zonas.

TErmini trium differentiarum quæ in diebus anni videntur, revoluti cum primo mobili, & ab occiduo ſeptem Planetarum motu oblique à Libe vento verſus Aquilones, aut contra procedente ſignati, faciunt, ut ſint quinque in Sphęra circuli ſignati. Vbi fiunt maximi dies, unus eſt circulus, qui ſolſtitialis eſt, ſive tropicus æſtivus: ubi minimi, oppoſitus eſt, qui brumalis ſeu Tropicus hyemalis

malis dicitur. inter quos medius Æquator ſtatuitur. Declinant hi duo tropici ab Æquatore 23. gradibus & $\frac{1}{2}$, quantum videlicet obliquat ab Æquatore zodiacus, 12. ſignis ſemper æqualibus, ſicut Aequator 12. menſibus inæqualibus diviſus. Vnde contingit, ut poli zodiaci à polis mundi tantundem diſtent, videlicet 23 $\frac{1}{2}$ grad. Quare horum polorum Zodiaci circa polos mundi revolutio, facit duos circulos, intra quos verſus polos mundi fiunt duę cœli partes, quas antiqui male & inepte zonas vocant, quum pileos potius, aut aliquid ſimile dicere debuiſſent. Dicebant itaque eſſe quinque zonas: unam ob calores, mediam videlicet, extremas ob frigus inhabitabiles. Duas ſolummodo temperatas, noſtram, illique oppoſitam. Licet autem contingat

terræ partibus, polo alterutro, & pileo (ut dixi) ſuppoſitis, dari diem ſex menſium, & noctem totidem: illic tamen eſt maxima hominum habitatio, ita ut ſit neceſſe altiſſimis montibus, quæ ſub alterutro polo eſſent, æternam eſſe diem. Media eſt in ſui medio habitationibus fœliciſſima. Dico in medio, ab imo ſurſum. Nam in ea montes quo ſunt altiores, eo ſunt frigidiores, nivibuſque æternis magis tecti. Humilia loca æſtu ardent, atque ægre niſi ab aſſuetis habitantur. Media, quæ in collibus ſunt, omnino tēperatiſſima regione ſunt, & in hoc temperatiſſimæ parti noſtræ habitabili ſuperiora: quod & ea omnia plantarum & animalium quæ apud nos ſunt genera alunt, & ſuæ præterea conſtitutioni apta, uti aromata, alere poſſunt. In noſtri itaque hemiſphærii Aquilonaris zona

eſt fere tota habitabilis terræ portio. In altera autem, præter duo illa iuga, Atlantidis videlicet atque Chameſiæ, etſi quid præterea de lagenæ Auſtralis collo ad eam pertinet, nil plane habitationis eſt. Zona quæ torrida dicebatur, quæque nunc longe aptius rorida diceretur, continet ea omnia in meridiano Semiæ littore, in Chameſia etiam, quamvis alias arenoſa, & in Atlantide, quæ aromatum, gemmarum & metallorum auri argentique præcipuas opes continent.

CAP. VII.

De Semiæ ſive Aſiæ circumſcriptione, & generali ambitu.

SEmia, ut eſt noſtro mari proxima, & Iapetiæ cohærens, finem habet ſecundum lineam rectam verſus polum, ad Dvvinę

fluminis oſtia, à lacu unde Tanais originem ducit protractam: poſtea ripis amnis ſimilis ſinu ſtatim paludem excipit Mæotida, ad cuius fauces remittit peninſulam Corocondameam, Tauricæ Cherſoneſo oppoſitam, fretoque emittentis ſuas aquas lacus, per vix mille paſſus diſiuncta, facit Boſphorum Cymbrium ſeu Cymerium. Patenti inde maris Pontici ſinu eroſa, poſtea inter hunc intimum & Iſſicum, terra veluti perditæ in mari quantitatis compenſationem remittit prominentem eam partem, quam ab Amano monte in intimo Iſſico ſinu terminato, Ioſephus ait una cum ſua Iapetia ceſſiſſe Iapeto, & quæ Aſiæ proprie nomine olim dicebatur. Hinc ab Iſſico ſinu in Liba procedens, attingit Nili oriẽtale oſtium, & ſecundum lineã ad rubri Suppheive aut caricoſi maris littus,

tus, emittit, inter ſinum Arabicum & Perſicum, Arabiæ peninſulam, utriuſque ſinus veluti clauſis oſtiis à ſingulis inſulis, hic à Bebel mandela, ibi ab Hormuzia inſula. Poſt acceptum ſinum Perſicum recta in ortum uſque ad Indi fluminis oſtia pergit, ubi circa Goæ vicina littora rurſus quaſi verſus Euronotum excurrens, fere ad Æquatorem pervenit. Magno inde ſinu ad Gangem fluvium inflexa, littore Malavarorum verſus Aquilones tendente, & demum quaſi ſemicirculi formam faciente, aſſurgit rurſus verſus Auſtrum ad Malaccham. Unde flexo rurſus littore ad Aquilonem primo, mox & Euroaquilonem, niſi ubi ſinus permodicus iuxta regnum Sinarum littus emittit, paulo auſtralius tandem finem eodem Euroaquilone verſus ortum eundi facit. Rurſus hinc in Cau-

ros reflexa, quasi medio inter occasum Aquilonemque cursu, nisi qua aut valde fere usque ad suppolarem partem, aut etiam suppolari regioni Gronlandiæ contigua, sinum ad Obym fluvium lacumque Catainum faciens, finem ubi inceperat facit, ad fluminis Dvvinæ ostia.

CAP. VIII.

De Chamesia Aphricave ambitu & figura.

AB illis freti nostri maris angustiis, quibus in oceanum suas aquas assidue exonerat, nūquam admittit (ratio autem in Dispunctionum libris exposita est) Chamesiæ pars secundum Oceani maris littus, sensim ad occasum intumescente solo, procedit: donec ubi intumuerit versus occasum fere media, quum ad 4. gradum citra æquatorem ac-

accessit recto fere tramite, ad dimidiam usque sui longitudinem inflectitur: & demum versus Euronotum usque ad extrema iuga assurgens, ubi Spei bonæ promontorium est, rursus versus aquilones ad ostia usque sinus Arabici procedit. quo interius admisso, ubi ad occasum aliquantum acceptando obvertitur, rursus secundo maris Rubri litrore ad lineæ usque illius quæ illam à Semia seiungit, terminum extenditur. Inde recto ad occasum cursu, nisi ubi illam una & altera Syrtis incurvat, quousque ad fretum ubi incepimus pertingat, devenit.

CAP. IX.

Iapetiæ sivè Europæ circumscriptio.

AB Herculis freto littus olim vix 10. millibus passuum, nunc

nunc 18. millia à Chamesiano seiunctum, ipsius Iapetiæ circumscriptionem facit, tribusque maximis in hoc latere abrodi se permittit finibus, Gallico, Hadriatico, Ægæo. Inter Gallicum (cuius pars est Tyrrhenum) & inferum procurrit Italia. Superum Hadriaticumve ab Ægæo Græcia seiungit. Hinc in Hellesponto tam fit Semiæ vicina ad Sesti & Abydi olim, nunc Dardanellorum arces, ut minus mille passibus pateat: rursus modicè ad Propontidem flexa, ferè in Thracio Bosphoro coniungitur. Sequenti littore accepto ad Danubii ostia mari pontico, sinu angusto post Tauricam Chersonesum immisso, amplexa peninsula, Mæotidem recipit: atque littore postea in ripam ad Tanain mutato, secundum lineam à Semia seiungentem, ad septentrionale pelagus polari regioni proxi-

proximum, finem orientalem facit. Hinc versus occasum reflexa, vario anfractuosoque ambitu maximam illam gentium vaginam, peninsulam Schondianam complexa, redit fere adusque lineæ fines: unde regressa, littore arcuato inter Notum & Libanotum tendente, postea occasum petit: & nisi DANIMARCKIA obstaret, recto ad Gallias usque tractu pertingeret. Galliæ externo littore transmisso in occasum, recta in Austrum fertur, ad intimum usque sinum Cantabricum: quo littus acceptum rursus, sed rectius quam proximo tractu (hic enim recta in occasum, ibi autem in Liba fere tendebatur) ad occasum fertur, ad finem usque terræ, ut Hispani vocant. Unde rursus recto ad austrum cursu, nisi qua Promontorium sacrum ante Gadiræ insulæ flexum incurvat,
proce-

procederet, factura loco ubi incœperat suæ περιγραφῆς finem.

CAP. X.

Atlantidis circuitus.

UT ab occiduo fine etiam hic procedatur, ibi nondum alioqui satis ulterius cogniti, latens faciemus exordium, ubi Australi mari ad 40. gradum Aquilonaris latitudinis protensum est littus. Recta enim inde in Euronotum tendens, & medio in cursu, sinum Cortesii sive rubri aut vermiculari colore maris versus Totonteacum fluvium accipit, & sic usque ad Panama civitatem, ubi Isthmus minus 20. leucis Hispanicis patens, ab Oceano nostrate ad illum separat, continua est. Hinc littore variis sinibus paulisper ad Notum & Libanotum protenso, rursus in Euronotum, sed quadrante

drante magis ad Notũ inclinato uſque ad fretum, Chaſdiam ab ipſa ſeparante, & oblongo, ab occaſu videlicet in ortum procedente tractu, pervenitur. Hinc ad Aquilones reflexo curſu, ab his 54. gradibus Auſtralibus uſque ad 8. eiuſdem poli gradus recta fere procedit. Poſt promontorium vero illud quod Chameſiæ proximum eſt, converſo ad Cauros ſive ad Magiſtralem ventum latere, recta uſque ad Nombre de Dios urbem in noſtro littore ad ſummas Iſthmi anguſtias eregione Panamæ ſitam conducta, ſenſim ad Aquilones polaremve regionem vergit, quo ad iuxta Iucatanæ Iſthmum attingat. Oriente vero repetito pro peninſulæ Iucatanæ ambitu, ita ab hac extrema uſque ad oppoſitam ſibi eregione linguam potius quam peninſulam, ut adhuc creditur, re-
gionis

regionis Floridę (ut applicato ad ſuam Hiſpanicam linguam accentu vocant Hiſpani Tubalei) ſit curvum littus, ut pluſquam ſemicirculi circumferentiam referat. A Florida ad Britonum promontorium recta in Euroaquilonem tractus procedit: & hinc uſque ad littus Gronlandiæ pertingens, obſcura cætera tam ex Aſiæ Semiæve parte, quam ex Gronlandiæ continenti relinquit. Menſuræ autem huius circumſcriptionis ſunt in ſecundo Diſpunctionum libro diligenter traditæ, una cum rebus revera plane admirandis, quæ iam in hac utraque Atlantidis parte inventæ ſunt.

De illa vero parte quam Chaſdiam debere dici ſupra notavi, nil adhuc poteſt referri: niſi quis, ex eo quod Mauros homines & nigerrimos habeat, inſtar Chameſiæ (in qua ex Chuſo filio Chame-

Chamesis, alioqui albi, ex coniuge alba procreato, & non loco, sed scelere patris sic infecto, sunt nati Æthiopes) dicat esse orientalem Æthiopiam, cuius ex Homero meminit Strabo. Nam in ea littoris parte quæ est reperta, sunt visi summa nigredine homines, quales in sola Chamesia sunt.

CAP. XI.

Primorum orbis totius habitatorum origines.

QUamvis nemo sic hactenus ex omnibus Cosmographis curavit tradere origines primorum habitatorum, sed omnes aut fabulosa quædam Græcæ vanitatis somnia in quosdam deos, qui nunquam, aut pessimi nebulones fuere, retulerint habitationum primordia, aut oblatos populos sine ulla origine recita-

citarunt: tamen quia & temporum ſimul & loci rationem opus eſt à vero Coſmographo repetére, neceſſe iudico, ut vera primorum habitatorum origo ante omnia tradatur. Quotquot itaque mutationes Regnorum, ſtatuum, gentium, & rerum in toto orbe fuerint, neceſſe eſt ut ex unius Noachi domo, ex Syria, circa Libanum montem habitantis, & in arcam re ipſa vera lignis cedrinis aut ægre corruptibilibus factam, cum ſua familia ſeptenis ad ipſum octavum perſonis conſtante, introducti: & poſt Diluvium revera univerſale in ſeptentrionalibus Aſſyriæ, qua Armeniam contingit, finibus relicta in Carduchorum montibus arca, egreſſi, totius orbis terræ habitatores prodierint, ita ut ſint unius trium eius filiorum filii: aut ſi (ut aliqui volunt) poſt Diluvium, alios præ-
ter

ter tres in ſacris expreſſos genuerit, ut de Thuiſcone Germanorum parente & aliis vult Beroſus: fieri non poteſt quin per quemcunque filium eius ſint ex eo prognati, quotquot faciem terræ ubivis inhabitant. Ioſephus in hac re omni exceptione maior teſtis, cui omnes ſacrorum libri penes Chriſtianos, Iudæos, Iſmaelitas & Chaldæos (vel uno Beroſo teſte) conſentiunt, tradit, eam terræ partem quam fabulæ Aſiam dixere, fuiſſe ipſi Semo, qui & Melchiſedek dictus eſt, ordine patris conceſſam: ſed ita, ut Iapeto jus eſſet ad eandem poſſidendam. Huic autem Iapeto ea pars, quam fabulæ Græcæ Europam vocarunt, una cum ea Aſiæ parte quæ ab Amano monte procurrit in occaſum. Chameſi autem, ſive Chamo, cuius nomen calidum ſonat, ceſſit ea pars quam Aphricam Græ-

ci (ut antiquissimas in suis literis memorias habere viderentur, primosque in toto orbe possessores posuisse suorum nominum aut religiosarum fabularum argumento putarentur) vocavere, asservata primi huius possessoris significatione. Nam ἀφρίκη revera calidam, vel saltem sine frigoris rigore regionem notat. Quum autem constet totum habitationis terrenę orbem ex Noachi Ianive institutione, fuisse duobus tantum filiis probis, Iapeto & Semo concessam: quia ipse Chameses fuit à patre tacite excommunicatus, & saltem in sua quarta generatione maledictus, & non solum fratrum suorum, sed & servorum illorum servus constitutus: opus est, servitutis jure IPSE SERVUS DOMINUS, ut & non sibi acquisivisse videatur, quicquid totis 3700 annis ad nos usque à Di-

luvio

luvio exactis per se vel per suos acquisivisse probatus fuerit. Hic itaque finis & scopus huius Cosmographici compendii est, ut clarissimè per Regnorum celebriorum loca, variis alterationibus mutationibusque concussa & eversa, demonstretur particularis Providentiæ Dei actus toto in orbe, ad hoc intentus, ut quicquid Regnorum, potentiarum, statuum & memoriarum fuerit ab his maleficis Saturni Chamesisve alumnis institutum, illud omnino mediante æterno Domini & moderatoris omnium Christi Pontificatu & Regno ita destrui videatur, ut cedat in Iapeti & Semi alumnos, duce suprema Auctoritate & Ratione mundi in vera Religione & vera Politia fretos. Sed quia compendium non plura patitur, ad Dispunctionum tractationem cætera remittentur.

CAP. XII.

De Chamesis, & filiorum nepotumque in terræ possessionibus eligendis astutissimorum occupatione, & quas provincias sibi elegerint.

QUoniam æquum est, ut servi dominis pareant & acquirant commoda, sicut forma & perfectio educitur de corruptibilis materiæ potentia, & de rudimentis imperfectis: ideo ante alios duos fratres nobiles tradere visum est, quid aut proprium, aut ex perversa occupatione Chamesitana isthæc prosapia habuerit. Chamesia ab hoc impio & nefario gigante loco Aphricæ nominanda, circumscriptionem habet, ut supra posui. Usu autem vulgato Cosmographorum, versus mare nostrum habet Mauritanias duas, quæ cum Æthiopiæ

piæ voce per Grȩcam furtivamque etymologiam Chuſſi, id eſt nigri, filii primogeniti Chameſis ſignificarionem ſervant. Numidia eſt à re paſtoricia, quam etiam quoſdam ſuorum docuiſſe credibile eſt, ut non minus quam Semii vel Iapetii, qui rei pecuariæ primam operam dabant, juſti viderentur perditi filii. De Aphrica propriè ex generali nominis ratione conſtat. Sequenti in ordine erat Cyrenaica, juxta Ægyptum. Sed expoſitis filiorum nominibus & eorum ſucceſſione, clarius omnia videbuntur. Primogenitus eius Chus nigro colore ex albis, ut jam dixi, parentibus, ſummo certè aliquo Divinæ vindictæ ſigno ſic ob parentis ſcelus tinctus. Secundus Mitzraim, qui Ægypto hoc nomen hactenus ibi aſſervatum dedit. Phuth tertius eſt, à quo Phutei fluminis ad Mauritaniam

niam Tingitanam accolæ, Phutei. Canaan quartogenitus, cumulum maledictionis habebat: & ideo non in Chamesia, sed in primi juris primę influentiæ & primæ benedictionis mundi solo in Semia posuit sedem, in terra sancta videlicet. Unde demonstrandæ penes Noahum, veræ in exheredando hoc nebulone prophetiæ gratia, Deus post Melchisedek ibi collocata sede confirmatum, eo Abrahamum cum suo semine vocavit. Chussi nigri Æthiopis filii: Saba, unde regnum Reginæ famosæ. Chavilah secundus filius, occiduis nigris, qui Getuli alias, quasi Chevuli dicti sunt, Iosepho teste, dedit nomen. Sabbatha, Regma, & Sabthaca, sunt in Arabia populi, ubi item nigerrimi fuere propagati: sed Ismaelitis adiuncti, longe quam ante nigriores. Chussi autem huius nigri Æthiopis,

pis, omnium pessimus filius Nemrodus fuit, in loco tota in Semia post terram sanctam præstantissimo, & unde Abrahami processit corpus, Monarchiæ Satanæ & Babylonicæ fundator: unde hactenus præcipui Ecclesię oppugnatores processere. Principium ea de re eius regni Babylon dicitur: unde, quia hæc Monarchia Babylonica secundum statuæ à Daniele intellectæ & explicatæ tenorem, tribus ad aureum caput additis metallis constabat, pręter fictiles pedes, tres civitates sunt illi quartæ additæ, ut quatuor repullulationes malorum in hac terra שנער Sinear intelligantur, huic primæ potentiæ adnexæ, nempe Media, Græcia, Roma, ubi consummata est Babylon. Dicunt autem linguæ sanctę periti, Sinnear dictam fuisse basin huius regni Babylonici כי שם ננערו נערים Quia

ibi excitati ſunt, qui diſciplina egent, pueri. De filiis autem filiorum (præter 10. Cananæos qui erant deſtruendi à fidelibus) nil eſt dicendum: quia quas poſſeſſiones aut ubi illas habuerint, præter Lydos, Cappadoces & Libyes, qui ex Mitzraimo Ægyptio ſunt nati, non eſt notum.

CAP. XIII.

De Iapeti, eiuſque poſterorum poſſeſſionibus, & populis ab eo fundatis.

NOn eſt quod repetatur, eam partem terræ, quam fabulæ Europam dixere, Iapetiã debere dici, ob primum illum Iapetum non tantum illius, ſed univerſi orbis principem inſtitutum. Sed videndum eſt, quinam populi ſint primogeniti mundi, quod ad temporalia dominia attinet: & qui ſecundi, qui item tertii,

tii, &c. uti de exhæredando Chamese dictum est. Gomer primogenitus Gumbros in Italia, qui suppressa G litera postea Umbri nuncupati sunt: & postea Gymros, sive Cymbros & Cymerios, Scythasque omnes edidit, qui postea Germanorum nomine interposita litera, vel potius suo loco mota (uti ex gravi voce corn pro cron proferunt) sunt appellati. Sed ante alios, testibus omni exceptione maioribus in hac re Iosepho & Beroso, adstipulantibusque Solino, Catone, Bocho Mauro, & Marco Antonio, Gomeritæ Galli sive Galathæ, ex Noachi Ianive institutione debuere vocari: hoc est, avito & iam in arca instituto ob fluctuum Diluvii memoriam vocabulo, ita ut ipsi antiquissimi Iapetiæ in Italia habitatores Umbri, sint Gallorum propago: & ut Ianus sit scriptus à Catone in

Originibus adveniſſe ex Armenia Scythica Saga in Italiam, una cum Gallis Umbrorum progenitoribus, qui Germanorum ea de re fratres ſunt, ſed ordine dignitatèque miraculi fluctuarii ſunt primi, & natu maiores. Nam à Gal, quod diluvii fluctum ſonat, Galli ſunt nuncupati: ut conſervarent ſoli pro toto mundo tanti miraculi nunquam obliterandam memoriam, quæ alioqui ad univerſos orbis habitatores pertinet. Gemrani autem, ſunt à Gomri nomine proprio dicti. Religioſa itaque promotio iſtius cognitionis & primogenituræ, ad Gallos: temporalis autem, & perſonalis, ad Gomranos, ex proprio patris vocabulo pertinet. Magog dedit ortum Scythis Arſarethicæ terræ, in Aquilonari Semiæ angulo conſtitutis, & ad hanc diem cum avo ſub oriẽtali Umchani ſive Pretijani poten-

tentia nomen hoc in ea provincia ſervantibus penes ſuos indigenas; & ea de re Iſraelitarum à ſua provincia ſancta profligatorum ſapientiſſimi, in ipſo ſecundogenitorum Iapeti angulo Arſarethico ſedem elegere. Inde enim Scytharum præſtantiſſimi, poſtea Chriſtianorum in tota Aſia potentiſſimi, à Tharſenſibus regibus ſtatim poſt adoratum Chriſtum ad ſua reverſis converſi, tam magna Eccleſia, ut Umchan lingua ſancta diceretur, id eſt matrix, ſeu mater & fons tabernaculorum: à cuius dominio poſtquam ſe exemere ipſi Tatari, divinitus ex ſumma nepharii & ad ſcelera omnino converſi Pontificis tyrannide liberati, & mari rurſus divinitus illis aperto erepti, illo tam acerbo jugo oppreſſo, ſatis habuere vocare ſe Chan, id eſt tabernaculum, quaſi per ἀντονομασίαν hoc dictum velint.

lint. Tertius Madai, dedit omnium conſenſu Medis originem. Nam ob temporalis dominii jus in tabernaculis Semi habitandi ipſi Japeto propter mundi primogenituram conceſſum, non tantum in ſua Iapetia, aut etiam in ſua Atlantide, ſed multo maximè in Semia ubicunque voluit, tanquam dominus fundi & proprietarius ſupra uſufructuarium, ubicunque eſt illi viſum, ſedem elegit: ita ut non ſolum Mediã, à Medo ſeu Madai, & Magogiam ſiveScythiam duce Magogo Scythiarum parente fundarit, ſed ſub Gomeri nomine (nam ſupra 130. annos à diluvio in Armenię Scythicæ & Aſſyriæ Itureçæve finibus in Semia una egerant, antequam occiduas habitationes fundarent) Gomaros ſive Comarios inter Scythas inſignes populos ſtabiliverit. Una enim erat cura, ut in Scythia à Scythi ante-

antediluviani atque Adam filii memoria electa & nominata, per firmiſſimam eius provinciæ occupationem jus ſervarent. Fortiſſimus enim poſt ſacrum & Syriacum genius mundi ibi eſt: unde tam admirandus rerum Scythicarum vigor, & Pretoiani ſive Umchani, atque poſtremo Tartarorum potentiæ ſplendor, præter tres monarchiarum Satanæ ſedes. Nam & Macedo in Babylone fundavit baſin ſui Imperii. De quarto, qui eſt Ion, ſive Iavan, ut per addita puncta proferunt, & Ionum in tota Semia Aſiave minori nomen literis longe olim celeberrimum, antequam ad Græcos Iapetiæ noſtræ alumnos devenirent, impoſuit, notius eſt quam ut dici debeat. Hinc factum eſt, ut quum literarum & memoriarum virtus, exercitium & ſplendor inter Semianos periret in Syria ſancta, & maxi-

maximè penes Phœnices, transirent ita ad Iones, ut eorum propriæ fuisse viderentur. Hinc quæ literæ olim jam à Diluvio fuerant, revera Latinorum penes Samauthem illum doctissimum cum charactere Phœnicio, sed inverso usitatæ, & in tradendis avorum doctrinis familiares, dictæ sunt Ionum fuisse, ut notavit Herodotus : quum tamen jam 1000 annis antea fuissent ex Phœnicia in Iapetinæ primogenituræ usum delatæ à patre universi Iano, nec nisi diu postea in usu saltem penes Græcos Europæos Iapetitasve habitæ. Nam Cadmon primarius ille quisquis est, qui literas Phœnicum in Gręciam attulit, omnino recens author est. Primigeniorum itaque, duce Dite Pluto Gomero Samauthe cœlestive Gallo, totius doctrinæ φυσιολογικῆς expositorum, statim post Diluvii tempora,

ra, & non Græcorum secundorum, nec etiam Ionum sunt literæ, sed Semianorum Phœnicum, quamvis ex Chananææ gentis commercio infectorum. Quinto in loco, quasi quintum elementum, Thubal, Tubalęos Hispanos procreavit, unde ad eos Atlantidis maximè sui patris possessionis pars rediit: suffragante tamen ad omnia primę triplicitatis cœli illa influentia, quæ ex Sagittario, duodecimove signo cœli in eam regionem procumbit. Messech, qui & vulgo Mossoch, sexto in loco genitus, Cappadocas orientalissimumq; Iapetinæ possessionis locum, licet nominis periit vestigium, fundavit, teste ex sacra traditione Iosepho. Hinc uti non solum Chameses perditissimus Saturnus in Italia voluit jura prima Iapeti Hittali sive Hattali aut Itali corrumpere, una cum Iano veniens,

niens, ut communi ſcelere ſibi gratiam more omnium hæreticorum per ſenſuum libidines ſibi populos conciliantium, à corruptis hominibus ſibi compararet, ita Caphthorim populos à Mitzraim ſuo ſecundogenito procreatos ibi in ſede locoque Moſſochi collocari voluit, ut à capite & à ſede Iapetini ſtatus ſibi morum maledictorum ſentinam pararet, atque maximè inter præſtantiſſimos ſumma ſcelera ad provocandum iram Dei replantare ex antediluvianis moribus ſatageret. Thyraſs, ſeptimus, Thraciæ ſui nominis reliquit ius & veſtigium: unde Conſtantiniani, ſed & Iſmaelitici ſplendor imperii. Gomerus porro, ſive Cymrus, genito Aſkenazio, Germanicum ſuum jus ſecundo aſſeruit. Nam etſi nunquam obtineretur Cymros priſcum Germanorum Gallorum-

que

que nomen dedisse Gemranis sive Germanis, originem certe ex innumeris Thargumorum, Thalmudorum, & quæ ab illis dependent librorum secretioris apud Iudæos doctrinæ locis, sicut & communi qua etiam nunc inter se Germania orti Iudæi seipsos compellant nuncupatione, certissimè probari potest, ab Askenazio primogenito Gomeri filio, Germanos ex eo descensum & nomen Askenazim habere. Nam præter nomina Tzarphath quo Galliæ, & Sepharad quo Hispaniæ nomen præter origines Diluvii asserunt, hoc unum est ex consensu omnium ubivis omnibus seculis habitantium Iudæorum certissimum, quod Askenazi nunquam nisi pro Germano ponitur. Quis autem fuerit Riphat in suæ gentis fundatione, non ita certum est. Riphęos tamen volunt inde ortos, qui a-

lio ſunt vocabulo Paphlagones nuncupati, ut in quibus etiam ipſis jura orientalis poſſeſſionis Iapeti ſint aſſerta, & quos Lydii Chameſitæ occuparunt, & nomen obliterarunt. Nam duo illa regna, Cappadocum videlicet, & Lydorum, fuere à Chameſitis ibi contra diviſionis mundi jus, ut & alibi, conſtituta. Si autem mihi coniicere aliquid liceret, dicerem revera Riphæos (nec enim addit, quod recordor, Ioſephus, eſſe Paphlagonas) eſſe illos populos, qui maximè polo ſunt proximi, & montibus illis altiſſimis qui Riphæi & Hyperborei dicti ſunt, nomen ſuum dedere. Nam tota antiquitas, poſt Diluvium, nil ſanctius aut ſecurius in ſuarum poſſeſſionum ſtabilitate conſtituenda quærebat, quam ut quatenus fieri poſſet, maximè in Aquilonem contenderent. Unde etiam præter inimici-

micitias & odium Chamesiæ gentis, quæ assidue in Italia Gumbros molestavit, & novis corruptorum jam alibi hominum incursionibus inficere ex peregrinis moribus sategit (ut doctrina Iani periret funditus) etiam crediderim tam Gallos quam Gumranos Germanosve in Septentrionem, magis forsan stabiliendæ potentiæ versus Aquilones, ubi cœlorum virtus maximè pollet, quam vitandi iniqui hominum in Italia à Chamesitis infecta commercii causa secessisse. Nam & Gotthi quantumvis sint fere usque ad polum Aquilonares, tamen constat ex linguæ affinitate permaxima Germanos origine esse. Germanos autem ex Italia primo & à patris Jani consortio devenisse ad has suas regiones, certum est. Riphæos autem hac de re credendum est Riphæis regionibus

& montibus ſub polo aut quam proximè potuere habitando, dediſſe nomen. Ibi enim juſtiſſimi hominum, quique longiſſimis vivebant ſęculis habitarunt: quia revera mons in cuius cacumine æternus oriens eſt, & ſaltem Aquilonaris Paradiſi terreſtris locus, ad cuius famam & viciniam invitati à Patribus omnes fuerant, invitabat omnes: ita ut non dubitarim, inde rigidiſſimum illum Scytharum in Gothis cultum, eſſe à prima lingua mundi Gheuth גאות, quaſi decor eſſet Univerſi, in gentis nomen deductum. Summa enim in temporalibus ſtatibus perfectio eſt, ut ſint corpora fortiſſima, & frigoribus obduratiſſima, & ut inde ſint ad laborum & inediæ tolerantiam perfectiſſima: hoc eſt, patientiſſima & aſſuetiſſima. quę duo maximè ſuppolari aut Scythica conſtitutione mundi conſequi

ſequi habitatores certum eſt. Et forſan olim Askenazios, qui certiſſimè Germani ſunt, Reginos, quaſi Rheninos dixere (nam alioqui de his Rheginis me nunquam quicquam alibi, quam in eo Ioſephi loco, legiſſe memini) eo quod prope Gallorum fratrum confinia primo agentes, filios ſuos in eo flumine tanquam celeberrimo & frigido habitando, à fœdo periculoſoque ritu obdurandæ in pueris recens natis naturæ, dum ſtatim in frigidiſſimum immergerent flumen (qui erat tunc temporis actus aliquis in religione notabilis) nomen forſan Rheinorum, hoc eſt Renenſium ſive Renanorum, ut hodie dicunt, ſibi impoſuiſſent: aut forſan ab aliis quaſi calumniæ & crudelitatis probrum audirent. Apud delicatas enim gentes mos ille videbatur crudeliſſimus, quaſi infantes gelu

ſponte, an vivaces eſſent probando, ſummis periculis exponerent. Thogorma, tertius Gomeri filius, quem LXXII Interpretes θεργαμὰ tranſpoſitis literis vocarunt, ſicut in Gemranis ex Gumranis factum eſſe dico; ut aliqui volunt, Tygrameis, qui poſtea Phryges dicti ſunt, dedit originem, ut alii, Germanis, ut alii rurſus, Turcis. Nam & Iudæi Turcas Thogorma vocare videntur, communi uſu loquendi & ſcribendi. Sunt qui ad Hiſpanos referant, & Thagum Hormah dictum velint. Gentem planè eſſe Scythicam crediderim, licet non Turcas. nam ex Turkeſtan regione inter Tharſeſtan & Scythiam media, antea incogniti, non multo ſupra octingentorum annorum tempora, ut Perſis quum ab Iſmaelitis vincerentur ſuppetias allaturi venere: ſicut ſiquis hodie Moſcovitas in Hiſpa-

Hiſpaniam ad aliquod auxilium vocaret; ut liceat illud exemplo in noſtra parvula Iapetia ponere, quod in maxima Iapetia ſive Semia factum eſt. Alias Turcæ olim fuit Scythica gens, ad Septentrionalem maris pontici partem conſtituta. Si Tygramæi, qui poſtea Phryges dicti ſunt, & ſe ex Ægyptiaci regis coniectura primos eſſe populos mundi ob puerorum vocem Bec credidere, forſan quia ab hoc primo nati erant parente, primi ſint, viderit Deus. Certè Ioſephus, quum iſta Romanis, omnium alioqui Hiſtoriarum periſſimis, ſcriberet, debuit ex fide omnino digniſſimis has origines obſervaſſe. De Ioni ſeu Iavani filiis ſatis facilis eſt Hiſtoriæ ſucceſſio. Nam Hellas, ſive Elis, ſive Hellenes primario nomine Græca gens, & Tharſenſis Cilicia, quæ hodie ob vicinos Sy-

ros & Armenos, qui Arymi & Eremi & Erembi, sic sensim Syriæ Aramive nomine corrupto dicti sunt, dicitur Armanly, sive Armania nuncupatur: & Cythii, Cyprii & Dodani, sive affinitate characterum in ד Daleth, & ר Ress, Rodanii, sunt in vicina sui patris habitatione constituti populi.

CAP. XIV.

De regionibus à Semi filiis occupatis.

QUod literarum externarum monumentis sit traditum, nihil est plane de filiis Semi in Cosmographicis dicendum, præterquam de uno forsan aut altero: eo quod more revera Scythico, à Scytho prisco in sacri ordinis viris (ut postea à Moseh in Levitis) instituto, non adhærebant glebæ, nec civitates funda-

bant,

bant, ſed ſolum rei pecuariæ & Nomadicæ vitæ attenti, & paucis contenti, uti uſufructuarii. uſque adeo, ut licet nil in toto mundo ſanctioris poſſeſſionis eſſet quam̃ Solyma ſive Salem. quæ penes Cananæos Iebus, quaſi eſſet inter ipſos revera Augiæ ſtabulum, dicta eſt: à tyrannis vero circuncifis Mello, à ſanctis autem poſt Davidem poſſeſſoribus Ieruſalem, quamvis ſit à Semo tam totius Semiæ quam Syriæ in ſpiritualibus Domino fundata: nunquam tamen nomen ſuum Sem, aut nomen ſuæ dignitatis maximæ Melech & Salem, aut minimæ itidem ſuæ ſive regiæ Melchiſedek, voluerit una cum tam ſanctæ urbis fundatione collocare. Quum enim pro ſummo & tyrannico vitio, ſummaque infamiæ nota ſint recitatæ in ſacris duæ fundationes civitatum, una Chanochæ urbis

civitatisve à Caino in memoriam magis quam in illo ipso longam filii sui Chanochi, altera (quam multæ postea eodem vitio fundationis notatæ sequutæ sunt) Babylonis, à Nemrodo Nigri Chussi filio, pro rebellione contra Deum & æquitatem instituenda: certissimum est, eos omnes patres sanctos qui agnovere se esse advenas, & non proprietarios super terram, nunquam voluisse per civitatum fundationes, aut per regnorum institutiones, nomina sua in terris suis nimis pernicioso & hodie usitato exemplo scribere: sed expectabant, ut post Regis regum adventum, demum legitima institueretur & civitatum & regnorum basis. Si Arapachitis regio Armeniæ & Assyriæ vicina, est ab Arpaxado nuncupata: & si Helamitæ sive Elamitæ, clarissimi in Perside populi, sint ab E-

lam

lam filio Semi: isti duo ausi sunt sacerdotalis illius ordinis leges & usum prætergredi. Nam licet summi huius Sacerdotis posteritas debebat temporaliter, & maximè in Syriæ sanctiore parte (tota enim Suriah murus sive munitio Dei est, ubi & temporalia dominia sub permissiva voluntateDei quatuor Monarchiarum regnis confirmata sunt, & sub ordinativa duce Abrahamo spiritualia fundari debebant) statuere urbes & primum locum sacrum mundi: tamen in huiusmodi terrestri paradiso, non oportebat sine Divina & expressa Dei licentia vel cogitare, ne dum attingere aut gustare de hoc scientiæ boni & mali ligno. Unde quotquot ante Regem regum venere ad fundandum civitates, vel statuum sibi divinitus datorum arces, illi certe fuere & fures & latrones, & à vero deli-

ciarum Paradiſo ſunt expulſi. Nuditate enim & probitate ſummaque doctrina Melchiſedekianus ordo, ut Chriſtus exercuit, & ſuos inſtituit, in Semi tabernaculis toto in orbe ſtatui & plantari debet. Ideo nil proprietatis aut fundationis temporalis fuit inter Semianos inſtitutum, ut eorum IMMUNITAS ab eorum fratribus bonis & bene affectis Iapetitis, & etiam ab invitis & quantumvis improbis Chameſitis hiſcere contra rationem verbo non audentibus (quamvis ubivis per facta improba reclament) aſſiduè procuretur, & tanto maiori rerum abundantia adſit, quanto magis Deo ſervire & proximo contenderint. Sic enim erat aurei ſæculi ordo à Noacho Ianove inſtitutus, & à Chriſto in Euangelica vita confirmatus, & nunc omnino neceſſario reſtituendus.

Sic enim duce Noacho in ſui filii Chriſti Ieſu virtute, ad Melchiſedeki ſacerdotis Dei altiſſimi (ſecundum cuius ordinem Chriſtus nil etiam poſſidens, ut Pontifex erat, eſt & erit in æternum) inſtar opus eſt reformari mundum & renovari Eccleſiam, quemadmodum (præter 130. diverſi ordinis & profeſſionum quæ in toto orbe Chriſtiano ſunt inſtituta, per infirmitatem & defectum primi ordinis in eam multitudinem & diverſitatem conducta) jam in Melchiſalemi ſive Melchiſedeki ordine, in Levitico ſacerdotio & in Apoſtolica Chriſti inſtitutione ter idem probatur feciſſe Deus: & niſi memoriarū antediluviarum continuatio cum Scythica eius & perdura inſtitutione commonſtranda periiſſet, nos jam quater hoc fuiſſe inſtitutum probaremus: quod neceſſario reſtitui,

eſt

est omnino necesse. Nam omnis ordinis plantatio, quemcunque quivis plantaverit aliter, eradicabitur. Deus enim immutabilis est. Et licet muscis mortuis hodie oleum inficientibus, & quæ si viverent, locustæ permaximæ fieri vellent ad destruendum quicquid est virens, aliter videatur, & perbelle illis qui verbo quidem negant, sed factis proprietatem temporalesq; status in ministerio probant, consentiant, dicentes renunciationem proprietatis non ad literam, sed ad spiritum tantum intelligendam: tamen revera, etsi solius Melchisedeki exemplo statutum esset, opus est ad instar eius per solum usumfructum in Tabernaculari vita ministros sacros omnia possidere. Iektanus vero quidam cum suis ex Melchisedeki stirpe in orientem abiit, ubi postea ex Hudis Indis-

ve Abrahmanibus (quo nomine Iudæos, & non ſolum Indos vocat in Corano Muhamedes) ex Magis Tharſenſibus, & poſtea ex 10. tribubus illuc cauſa eius vetuſtæ cognationis commigrantibus, indeque in Turchis & Tataris ſucceſſiones non reformationum, ſed talium mutationum accepere, quæ licet nondum vere Regem Iudæorum à ſolis Magis in faſciis agnitum cognoverint, tamen Creatoris cognitio ibi aliquoties refutata eſt. Montem autem Sephar, quem LXX vocarunt σωφηρά, veroſimile eſt eſſe Imaum, circa quem tam inſignes ultra & citra habitarunt: & continuo tractu à Meſſa, qui mons in Syria ſancta eſt, occuparunt, uſque in extremum Semiæ finem, in ſuis Tabernaculis, ſine civitatis aut regni ſtatuſve ab illis in Semia fundati memoria: ut docerent cæteros,

quam vane se affligerent , in componendis tanta cura quæ mox cum dolore & infamia æterna & amittenda & destruenda essent. Hoc malum fuit , quod Saba & Chavilah nominis cum Chamesitis societatem habuere. Sed hoc fuit , quia in summo Chamesitarum conatu (omnes enim perfidi in toto mundo sunt Chamesitis , ubi à Deo rebellarunt, adiuncti) sub Ismaelitis demonstrato , multa etiam vera de Naturæ lege , sicut de nostra & de Judaica, sunt comprehensa. Solus Chassarmoth , sive ut hodie legimus Chassarmaveth, sive ut LXX legebant ἀσαρμὼθ, cuius nomen atrium mortis sonat, Sarmathis & Sauromathis loco Scytharum deperditi nomen dedit : ita Sarmathæ Scythæ & Sauromathæ sit idem populus. Sic sunt universi orbis origines , sic antiquissimi orbis possessores , à qui-

quibus vera nomenclatura provinciarum totius orbis petenda eſt. Nam de Novi orbis regionibus nil poteſt aliud ſciri, quam quod Iapetus temporalis totius univerſitatis Dominus , cuius imperii המל vel התל Hattal, id eſt ros aut cumulus, aut Gratia aut Natura in Italiam procumbit, nomen Ittali ſive Hattali aut Attali ex hoc Italiæ loco accipiens, ſuos quoſdam poſteros Atlantidum ſive Attalantidum vocabulo illuc miſerit, ab occidentis parte, cum hac recordatione, ut in ſuis fere omnibus nominum vocabulis A T L in eius memoriam aſſervarent. Nam ex altera parte, nempe ab ortu, ex Semia Ophir in ſuam Pheru vel Peru poſſeſſionem venerat, qui rebus ſacris ibi præeſſet. Nec enim fieri aliter poteſt, quin ſummus ille ſeculi aurei miniſter & inſtitutor Ianus ita inſtituiſſet,

ut ubivis in toto orbe eſſet unus miniſter ex Semi authoritate, qui divina & maximè Sibyllina, quæ erant Gentilium & legis naturæ ſacra, ſumma de adventu Regis Iudæorum myſteria in ſe comprehendentia (ut in Romanorum Rep. probatum eſt) aſſiduè doceret, duceque ratione naturali Dei unius timorem ſuaderet: qui mos Romæ per Regem ſacrificulum primo, poſtea autem & per Pontifices, & per x. viros Sibyllinæ doctrinæ magiſtros, uno ex illis ſummo interprete ſervatus eſt. Sic in Atlantide eſt credendum, ut ex Iectani filiis aliquis una cum Iapetitis fuerit miſſus, ita ut Peru poſſet eſſe Ophiri pars: quæ autem regio ad Culhuā ſive Culhuacan hodie ſpectat, pro aurea Cherſoneſo poni poſſet. Sunt enim ea omnia quæ ſunt in orientali parte Semiæ, deſcripta & depicta

picta à Ptolemæo, omnino incertissima: quod vel ex Taprobanæ situ videas, ut amplè in primo Dispunctionum tradidi, demonstravique, ita ut in ea nobis alioqui tum familiariter nota, ferè supra 50. graduum errorem admiserit, totiusque orientis longitudines pervertere ob affectum Marino Tyrio contradicendi voluerit.

CAP. XV.

De maximis orbis Insulis.

CHamesia unicam habet Zanzibaram olim, nunc sancti Laurentii vocant Portugallenses: ea est ad Euronotum eius partis, parum à continenti distans. Sed postea describetur, ut & cæteræ. Semiæ ad partem Australem ad promontorium Malavarorum, paulo ultra Indum, est Zeilana, sub æquatore,

gemmis, pipere & elephantibus ditiſſima. Eregione autem Gangis, ſed longe ad Liba promontorii Malachæ, eſt Taprobana olim, nunc Pedir, à maiori civitate: alias Samotra, vel Sumatra dicitur. Ulterius paulo verſus Euronotum Giavæ duæ: maior magis auſtralis, ſed tam magna ut parum adhuc ſit explorata: & minor, quæ quamlibet aliam facile excedit. Toto vero in illo littore uſqueadeo eſt magna inſularum multitudo, maximè eundo à Sumatra verſus Moluccas aromatibus claras, ut ſupra 8000 eſſe credantur. Ulterius eſt ad Euronotum pars illa magnæ illius terræ, cui Chaſdiæ nomen impoſui. Sed iuxta continens Semiæ, verſus Aquilones procedendo, inter cæteras Vendenaa, quam alii Mindenaam vocant, magna eſt. Giapan vero vel Giapangui, aut Gippangui,
hoc

hoc eſt Giapanæ habitatio eſt præpotens & dives, 600. fere leucis oblonga: his proximis diebus ad Chriſtianiſmum ibi à pſeudomonachis deſtructum, & in meritorum ſuorum venditionem conductum, opera quorundam Portugallenſium reverſa. Veriſimile eſt præterea, ab Aquilonari & ſubpolari parte Semiæ multas eſſe alias, illaſque maximas, ſed nondum innotuere. Iapetia tam intra quam extra pleriſque eſt circundata. Iuxta eam Semiæ Aſiæve partem quæ Japeto ceſſit, prima Cyprus eſt, oblonga & clara. Ad occaſum eiuſdem, inter multas maxima Lesbos. Iuxta Atticam Eubœa, quam hodie Negroponte, ad Auſtrale Ægei maris ſinus oblonga. Item Creta, Candia hodie, illi occidua eſt. Sed contra extremam Italiam Sicilia triquetra: cui item ad occaſum Alpi-

bus Auſtrales Corſica & Sardinia, oblonga item figura, ſed ſoleæ ſimilitudine. Extra ad polarem Galliæ partem, Albion olim, nunc Angliæ & Scotię regnorum nomine clara. Cui occidua eſt Iuverna ſeu Hybernia, vulgo Irlandia. Ultra ad polum eſt Iſlandia. Sunt pleræque ſub polo, ſed nondum notæ. Ad Atlantidis orientalem partem ſunt quam plurimæ, ſed inſigni magnitudine duæ, Sandominghia ſive Spaniola, & Cuba illi ad Cauros obiecta. Cæterum videtur quibuſdam in locis Natura veluti luſiſſe in attollendis è medio mari inſulis, ita ut nautæ mediterranei his locis Archipelagi, quaſi principis præcipuive maris nomen dederint. Tale eſt Ægæum & Ionium pelagus, dextraque Hadriatici pars introeuntibus. Simile quid eſt iuxta Gotthiam, ſub polo ferè, & ad Auſtrum, iux-

iuxta Germanicum Scythicumve littus. Sed duæ maximæ multitudines ſunt in universo: una in ſinu orientali Atlantidis, iuxta Sandominghianam, & ultra: alia, & cui nulla ſit in toto orbe par, multitudo eſt in Indico & Chineo Catainoque littore & mari, ubi opes etiam innumerabilium rerum & preciorum ſunt.

CAP. XVI.

Generalis partium mundi diſtantia ad invicem, ſecundum longitudinis gradus.

CHameſia, quam primo propter præcocem occupatorem, etiam primo loco ſtatim deſcribam, latiſſima eſt, à 32 gradu citra æquatorem, ad 35 ultra, qui ſunt 67. gradus maximi circuli. unde ſi per 60. millia paſſuum

ſuum numeres, prodibit quam ſit lata. Longitudo eſt à 5 fere long. gradu, ad 80. quaſi 75 graduum. Quumque medius parallelus illius ſit ferè æquator, poterunt tanquam maximi circuli gradus per 60 multiplicari. Iapetiæ longitudo à fine terræ, ubi ſunt 5 fere gradus long. ad Tanais oſtia, ubi orientaliſſima eſt 65. graduum, unde 60 remanent pro longitudine. Sed quum ſit valde obliqua hæc menſura, per medium parallelum multiplicanda erit. Medius autem parallelus eſt, ut 3 ad 4. quare gradus hi per 45 milliaria erunt multiplicandi. Latitudo varia eſt. Nam ubi eſt latiſſima, eſt ab Alpium Ianuæ proximorum ramentis ad DANIMARCHIÆ peninſulam, aut ab auſtraliori Peloponneſo ad littus Sarmaticum. Primo à 42. fere gradu ad 57. aut à 35 ad 65, ubi latiſſima eſt.

eſt. Semia autem ab ea parte ubi in noſtrum mare maximè intrat, ubi ſunt 55. grad. long. uſque ad 230.ferè gradum long. ſe extendit, quaſi 50. gradibus vel 3 horis plus quam voluerit Ptolemæus contra Marinum. Quare longa eſt 185. gradus: parallelus autem medius parum differt ab eo qui per mediam Iapetiam tranſit: unde per 47. milliaria poterit menſurari gradus eius. Latitudo autem maxima à Malacha, ubi latiſſima eſt, ferè æquatorem attingens ad 80. uſque gradum Scythicæ partis: quare 75. gradus latitudinis maximè habebit. Atlantis autem Auſtralis patet latitudine à 10. gradu citra æquatorem, ad 54. ultra, per 64. gradus. longa vero, à promontorio Gigantum ſive S. Helenæ, ad Parnambu ki arcem, quæ Portugallenſium eſt, 50. ferè gradus longos. Nam ibi

parallelus eſt ferè idem cum æquatore. Dato vero à noſtro hemiſphærio principio ſupputandi, incipit eius longit. in 275. long. finis autem in 325. Pars Aquilonaris à 10. gradu citra æquatorem, ſaltem ad 75. patet per 65. gradus meridiani. Sed longitudo, ab eo promontorio ubi ad Aquilonem reflecti verſus Semiam videtur, & ubi 40. lat. 215 gradus longitudinis ſunt, uſque ad extremum orientale 120. gradus ſunt. Sed medius parallelus multum ab extremis differens, erit circa 52. gradum conſtituendus, ubi eam habet rationem ad Meridianum maximumve circulum, quam 13. ad 20. hoc eſt, erit menſurandus per 39 miliaria, & non per 60. pro ſingulis gradibus.

CAP.

CAP. XVII.

Rerum quæ in Chamesia, Aphricave, tam loco quam tempore fuere, σύνοψις.

QUia summa vanitas est occupari in cognoscendis iis quæ periere, aut sunt peritura, nisi quatenus cognitio facit ad providentiæ Divinæ manifestationem, ut qui curam specialissimam de rebus humanis in hac vita habet, etiam certissimè sciatur & speretur fore remunerator, in qua consideratione finis totius scientiæ mundi debet esse constitutus: ideo isthæc maledicto nebuloni Chamesi concessa pars describenda sumitur. Quos terminos olim habuerit Chussia, id est Nigredo provincia (sic enim malim latinè, quam græcè Æthiopiam, significationem vocabuli & non nomen pro-

proprium exprimere : in hac enim astutia trahendi omnes etymologias ad suæ linguæ significationem, omnia pervertere Græci) nunquam fuit satis notum : imo ne Ptolemæo quidem, alioqui vicino. Unde quum tot errata, quot verba aut numeros, in ea parte admiserit, circumscribam quatenus maximè innotuit. Quum videantur atro admodum colore homines maximè sub æquatore, & locis versus tropicos vicinis, ita ut mixti iam sint ubique inter albos, & multi albi sint & perseverent omnibus seculis in sua albedine: certissimum est, originem nigredinis non à regione (ut hactenus est putatum) ob solis ardores, sed à stirpe & sanguine promanasse hunc colorem. Nam nec in Indiæ littoribus, nisi ex traducta hinc stirpe, videntur. Est autem solidissimum argumen-

mentum ex rebus Atlantidis. Nam in tota illa tam ampla provincia, nulli planè Æthiopes Nigrive, ſed oleaſtrino, Indove, aut ut plurimum cinericio colore ſunt inventi: præter pauculos invectos aliquando in uno ſolo loco, & ea de re cane peius & angue odioſos vicinis, quum alioqui veri Æthiopes ſibi de ſua placeant nigredine. Quod autem ſtirpe, non ſolis æſtu, in Chameſia ſint tales, ex hoc apparet: quod uſque ad 35 gradum latitudinis in Chameſia ultra æquatorem ſunt nigerrimi: quum apud nos, ubi Hiſpania, Sardinia, Syria, Arabia, Babylon, Chaldæa, Perſis, Suſiana, Gedroſis, intra 35 gradum ciſæquatoriæ latitudinis, nullo modo naſci Aethiopes videantur. Credamus itaque neceſſe eſt ſecretæ Hebræorum traditioni, qua aiunt, ex albo parente Chameſe (ſicuti

& Iapetus & Semus erant albi) procreatum fuisse cum tali scelere filium post diluvium primo ex ipso genitum , ut in sceleris parentum argumentum nigro colore miserandus puer natus sit. Scelus autem fuit eiusmodi. Quum crederet primo statim tempore ex illis 4 masculis filium genitum natumve debere primogeniorum universi iure uti Naturæ beneficio , & non divinæ gratiæ auxilio consequi, intra ipsam arcam , ubi omnia summo timore tremebant , videndo Divinam vindictam , & ubi (ut etiam tradunt) Noachus monuerat filios , ut interea ab uxorum contactu abstinerent , quoad ex arca transacta Divina vindicta exiissent , ausus est (ut qui necessario omnia fieri nebulo sibi persuaserat) cum uxore congredi. Hinc ad inobedientiæ & contemptus Divini iudicium ,

cium, Deus Chuſſum filium atro colore voluit naſci, unde ſtirpe cæteri deſcendunt Aethiopes. Quum autem vox iſta Chus nigrum ſignificet, ſimiliter autem & שחור & קדר: iſtæ quidem duæ de quacunque nigredine dicuntur: nigredo autem Chuſſi nunquam niſi pro malignis hominibus poſita, hac inobedientiæ ratione legitur. Hinc clariſſimè de Saulis filii Biniamin perfidia David cantans, illum Chus filium Iemini vocat, more Latinorum, qui improbos & impios nigros dicebant, ut in verſu eſt:

Hic niger eſt, hunc tu, Romane,
caveto.

Hinc, ubi Aſa Divina fretus potentia, civitates audacius muniviſſet, quam par erat Regem catholicum, 10. tribus Iſrael ſub Zeracho duce, nomine Chuſſæorum vocatæ, inſurre-

ſurrexere cũ decies centenis hominum millibus contra illum, qui ſolum 350 millia hominum habebat, & ſtatim repreſſit fregitque eorum audaciam. Nam licet ad literam videantur fuiſſe Aethiopes, propter ſolum nomen: tamen priſci libri, & maximè Zohar & Thalmud, tradunt, ſua impietate, excommunicatione & hęreſi Chuſſim, id eſt nigros iſtos fuiſſe Aethiopas Iſraelitas. Et certè eſt omnino illa hiſtoria factu impoſſibilis, ut unus hominum millio, ſive 10. centena millia hominum, per tres menſes itineris per arenas tam incommodas (ſive per Arabiam tranſmiſſo mari rubro, ſive per Aegyptum veniſſent) quum 12. dies arenoſi utrobique itineris ſint, & nulla mentio unquã in ullis humanis maxime Ægyptiorũ regum tunc florentium literis aut memoriis reperiatur huius ex-

expeditionis, potuissent maxime ad piissimum omnium regum Israël, qui post David & Salomon maximus idololatriæ eversor fuerat, impetendum, tot Æthiopes (nisi volassent) advenire. Erant itaque decem tribus una Chussæa appellatione in hoc pessimo facinore notatæ, quod regi Asa hostes erãt, eo quod idola & Baalim, quæ ab illis una cum Deo colebantur, destruxisset, & præterea suas civitates ita munivisset, ut contra vicinorum potentiam esset ex hoc facto in posterum tutissimus. Hæc itaque fuit Chussæi nominis ratio. Et ea de re Amos nono, vocat Israëlitas tanquam Æthiopes, ut hoc declaret. Nigri itaque quotquot sunt in orbe, sunt traducti ex Chamesia, uti gens sola vafricie & dolis pollens, & nil animi habens, sed plane ad serviendum nata, præter illos qui nomen

Christo dedere. nam nulla plane cæteri fide sunt. Hinc Punicæ fidei traductio, in proverbium infamiæ. Ex huius itaque Chussi iure Græci nomina Aethiopum & Maurusiorum Maurorumve traxere. Quid sint, quove limite finiantur hæ provinciæ, quum sint iam pene innumeri Cosmographici libri, non repetam: solum hoc ostendam, quomodo sub iugum alterutrius fratris devenerit ea gens, ut per Noachum Deus prædixerat. nam Cosmographia alioqui tota in Dispunctionum opere absolvetur, postquam orbis innotuerit. Recidit itaque fœlicissime hæc Cussi proprietas & regnum in Semi dominium, factusque est Chus servorum servus: quum regina Saba ipsius regni Aethiopum domina, post auditum visumque Salomonem, suscepto ex eo semine masculo,

lo, quem vocavit Melich, & in vera Iudaiſmi adhuc pacifici & nondum diviſi religione ad 14. annos penes patrem imbuto, ſub Reipublicæ huius veræ obedientia totam mediæ Aethiopiæ gentem conduxit. Suſcepto autem Abrahamico illo iugo ex Melchiſedeko deſcendente, conſtantiſſime in Iudaico cultu perſeverarunt ſemper, quotannis ſaltem ſemel ſua munera ad Ieroſolymitanum templum mittentes, ut in continuis Aethiopum hiſtoriis traditur: donec rege Iudæorum ab ipſis carnalibus Abrahamitis reprobato, & Cæſaris Iapetini potentiæ tradito, quum dixere ſe non habere Regem niſi Cæſarem, ipſisGentilibus approbatoChriſto, factiſque ob Iudaicam excommunicationem contra Chriſtianos Eccleſię dominis, cui⁹ ſedes inter Iapetitarum ſummam

potentiam declarari opus erat, Eunuchus unus à Philippo apostolo Gentilium introductore baptisatus, Christi suavissimum iugum hactenus à Gentilibus contra Iudæos Iapeti iure receptum, Æthiopibus attulit : & quos Regina olim ad Iudaismum sub Semo attraxerat, nunc unus semivir Æthiops, Candacis reginæ eunuchus, potentiæ & imperio Iapeto ipsi concesso subiecit. Cæteræ autem provinciæ, videlicet Mauritaniæ, Numidia, Aphrica proprie, & unde Syri Cyrene atque Ægyptus, variis quidem victoriis sunt à Semianis subactæ. Nam Persæ olim usque in occidentales partes navibus transvecti, Pharusios defectu literæ p, pro Persis (teste Plinio) de se nominarunt, & sub Semo reduxere. De ipsis Phœnicibus Tyriis, illius florentissimi Carthaginensium status fundato-

dataribus, eodem Semi iure illuc profectis, & in summam Iapetitarum Romæ semper superstitum æmulationem roboratis, notior est historia, quam ut repeti debeat. Quam sæpe autem sit ab Asiæ Semianis possessoribus Ægyptus impetita, satis tam Græcis quam Latinis literis est expositum. Sed quum Semiana iura ad temporales mundi possessiones sint invalida, & plane commercio tam Cananæorum quam Babylonicorum Chamesitarum infecta, Romani, quamvis obliterata Noachi Iapetique memoria Romulus omnia ad se suosque Saturnitas Chamesenuos protrahere voluerit, fuere revera in subiuganda sibi Africa superiores Asiaticis. Trecentis itaque aut circiter ante Melchisedeki filium, æternique Pontificatus successorem IESUM annis, præter unam Ægyptum,

fere sibi usque ad iam ante ad Iudaismum conversam Aethiopiam victis Carthaginensibus & Mauris, sua sibi servitia retraxerant. Sed quum summa vis intelligentiæ, & Tyriæ Babylonicæque par, Aegyptum protegeret: Deus non permisit ut prius sub Iapetinum reduci, aut conduci potius regnum posset, quam Romani per Sibyllinos libros essent admoniti, ut caverent ab eo qui Ptolemæum Aegypti regem esset reducturus. Esse enim fatale, ut statim ipsa Aegypto subacta, Monarcha universi nasceretur: quod Romani de illo, qui Aegyptum ex suis Iapetitis vinceret, intelligebant. Sed Sibylla de illo Rege regum Semiano intelligebat, qui 42. anno Iapetitæ Imperaroris natus est Redemptor mundi in Iudæa. Sed postquam præstantissimi tam Semianorum quam Iapetitarum con-

convenere in probando recipiē-
doque pro Rege æterno Christo:
tunc vera victoria ita potissimū
est subacta Aegyptus, ut sicut
nusquam gentium maior fuerat
error quam ibi, ita nullibi usquā
maior aut sincerior Christiana
pietas pro trecentis annis quam
in Aegypto regnaverit: ita ut
statim inde in tota Chamesia ve-
ra religio fœdam idololatrię im-
pietatem à Chamesitis primo in
Syria sancta, in Chaldæa & in
Aegypto suscitatam, & Poëtarū
Græcorum artificiosis mendaciis
ubivis fere dispersam, destruxe-
rit & in Africa Chamesia recepta
sit, ut nulla ex parte orbis doctio-
res scriptores quam ex Africa,
orbis receperit. Testis est Ter-
tullianus, Cyprianus, Lactanti⁹,
Arnobius, & qui omniū instar est
Augustinus. Sed tamen tales
omnes, ut in quibus multa desi-
deres: hic autē ob diversas sectas

Manichęorum & Donatiſtarum, aliorumque, quas applicatis ad ſuum argumentum ſcripturis refutabat, in ſe Chameſiæ odores maximos refert. Sed impatiens tam repentinæ victoriæ de ſuis Chameſitis reportatæ Satanas, rurſus ex Mitzraim Ægyptove venenum Arrhianiſmi effudit: & quia per ſe non potuit, adiunxit & depravavit ſecum gentem alioqui inter Iapetitas innocentiſſimam Gotthos, Uvandaloſque, quos (ſic merentibus ambitioſis Chriſtianiſmi miniſtris, quorum peſſimo avariciæ exemplo totus orbis periit) ex Thraciæ finibus in totam ſparſit Iapetiam: ita ut tranſmiſſis Germaniæ nationibus nondum Chriſto initiatis, turbo ille in Italiam partim, ubi quadringentis annis oppreſſit fideles Iapetitas, tranſierit & ſteterit, aſſiduis quadringentorum annorum incurſionibus

bus Chamesiano Alexandriæ Ægypti veneno infectis, eo contendentibus: partim per Gallias & Hispanias transiens in Chamesiam, ubi erat finalis Chamesini huius motus sedes & finis, pervenerit, ubi fere (sicut semper & ubivis solent hæretici) prætextu reformandæ Ecclesiasticæ doctrinæ, totam funditus Christianam pietatem destruxerunt. Inde ex repullulantibus Nemrodi primogeniti Chussi Æthiopis radicibus in Semia, Persarum rex Chosroes indicto bello ipsi Christianismo, post eversam Ierosolymam, & Syriam sanctam omnino destructam, in Ægypto primum, & demum in Chamesia tota, saltem ad Carthaginis usque loca, quod ab hæreticorum factione supererat, una cum Vandalorum Arrhianorum reliquiis destruxit. Superveniens autem omniū pessimus sanguis,
 &

& ferocissima Ismaelis ex materno Mitzraim Aegyptive Chamesiani sanguine, cum fidelissimo Semiano in Abrahamo iam benedicto commixta gens Ismaelitica, quæ interim dum adhuc erat sterilis Sarah Semiana, nata ex ancilla Petrea est, cuiusque manus contra omnes hactenus fuit. Hæc gens in sua summa iura conducta per Ismaelitarum antesignanum Muhamedem, statim totam ipsam Chamesiam obtinuit, & materna repetivit iura: eam ob unam solam culpam, quod Christiani primitivæ Ecclesiæ non obedivere, ut debebant, primo Apostolorum concilio, de tolerandis una cum viviradicibus & nova arbore vetustæ arboris foliis. Inde, ut in toto etiam Semiæ Christianismo, (sicut & in Chamesiano) Deus summas opes huic Semiægyptiæ aut Semichamesianæ gēti con-

contulit: ſic dedit ſplendidiores & celeriores orbis victorias, quibus illuſtrata, Alcorani alioqui nugis detenta & occupata gens, in Tartarorum, Indorumq; maxima parte, & in Perſis, Parthis, Turchis, Chaldæis, Syris, Arabibus, & in tota Chameſia (præter Chuſſiam reginæ Sabba ſuccedentem) diffuſa videtur. Sic erat opus, maledicti etiam in ſerva Aegyptia genus repullulare, donec Aſſenethæ liberæ ſacerdotiſque filiæ auguſtiſſimum genus in Ephraimo ſuccedat: & eiecta ancilla cũ filio eius, duæ ſimul liberę ſuccedãt. In Iſaak enim, qui totus eſt Semianus, & in Ioſephi filiis, qui ſunt partim Semiani ex patre, & partim Chameſiani, ſed ex nobili & nõ ſerva matre, opus eſt vocari Semen, quod æternã in Chriſto, tam Chameſiæ quam Iapetiæ & Semiæ victoriam reportet: ut particularis providentiæ Dei

Dei omnia ad CHRISTI IEsu Regnum Pontificatumque dirigentis cura, actu in totius mundanæ historiæ cursu toti mundo demonstretur.

CAP. XVIII.

Rerum quæ in Semia Ecclesiæ respectu contigere σινόψις.

NOn satis habuit divina providentia, demonstrare continue, imprecationem à Noacho contra nefarium filium factam, esse verissime iustissimeque inflictam, nisi & summum favorem erga Semianam domum etiam finali voto ostenderet. Voluit itaque circa locum sacrum ab Adamo, per suam & Chavæ omnium matris sepulturam in Syria sancta electam constitutum, ut fieret actu tam manifesta demonstratio electionis Divinæ,

ut nulla eſſet toto in orbe terrarum gens, quin etſi ipſa nollet, tamen hoc agnoſcere cogeretur. Temporibus itaque iiſdem quibus Nemrodus, nigerrimis ſceleribus magis quam ſemine ater nigri Chuſſi filius, ſub ſumma ſolius unius ſigni cœleſtis omnium vivaciſſimi aſpectus virtute, id eſt, ſub leone ponebat ſuæ Babylonicæ civitatis baſim, & ignei ſolariſve Dei ſui cultum inſtituebat, Deus ex eodem loco (ut gratiam, & non naturam, libertatem, & non neceſſitatem, ſemper regere omnia fateamur) corpus Abrahami voluit eligi. Conſtitutis itaque Abrahami tabernaculis circa ſepulturam Adami, cum illo ſuo corpore conſtellatione Chaldaica genito, & nato, ſub eiuſdem Leonis vi, ſicut & fundatio civitatis Nemrodicæ, voluit renovari loci illius ſacri memorias & poſſeſſionem.

Et ea de re noluit Abraham sepulchrum illud à Chananæo gratis, & multo minus precario accipere: sed precio publicæ monetæ numerato, voluit suum fieri. quod & ipsum eodem iure & intentione aliquanto post fecit 100 annis Iaacob, non pro se, sed pro Iosepho filio, atque pro Ephraimo & fratribus, inter Sechem & Samariam: unde 10 tribuum postea defectio, quia in solius Iudæ parte erat Mamre, sive Chebron. ubi ea de re confirmatus est David in regnum, & eiusdem loci sacri Adamini gratia Melchisedek totis 500 annis sedem sui æterni sacerdotii etiam ante Abraham constituerat. Inter fortissimas itaque & ditissimas duas maximas mundi potentias Aegyptiacam & Babylonicam, & quæ nil in toto mundo sibi opportunius vendicare cuperent, contenderent & satagerēt,

quam

quam provinciam terræ ſanctæ, qua pro univerſali imperio parando & retinendo nulla eſt in toto mundo magis idonea, & quam propter ſuorum fratrũ tyrannidem in Chameſiana domo confirmandam Canaan ille quartogenitus, & ideo loco patris maledictus, elegit & occupavit: Deus ut ſuam omnipotentiam manifeſtaret aſſidue & ſenſim toti mundo, voluit ſuæ Eccleſiæ Melchiſedekianæ ſedem collocare. Et ut nulla ignoratione huius rei teneri Aegyptus poſſet, digniſſimos hac poſſeſſione, imo & univerſi dominio, Deus in uno ſolo homine, in pędore carceris macerato, voluit manifeſtari, tã ſummo diſcrimine gentem electam, ut etiã ipſa Aegyptus alias frumento abundantiſſima, fame ſeptennali necaretur, niſi Deus per Ioſephũ tam Aegypto quam orbi proſpexiſſet. Sed & quum ſurre-

ſurrexit rex Ioſephini beneficii immemor, qui ad ſervitia Chameſis voluit Semianos in Ægypto alligare: Deus fecit ut non ſolum Ægyptus, ſed & totus orbis ſummerſionem Pharaonis, inermes homines retinere in Chameſiana ergaſtula volentis, conantiſque, audiret: dum ad ſacram legiſlationem audiendā probandamque Deus aperto miraculoſe mari ſacrum populum educeret. Unde poſteriores Pharaones quamvis vicini, nil attentare contra eam gentem totis 480 annis auſi ſunt, niſi quum dignum iudicaſſet unus Pharaonum regem Solomonem, cui filiam daret uxorem: pro cuius repetenda dote, demum mortuo Solomone venit, & templum ſpoliavit. De domeſtico Cananæorum & Moabitarum Madianitarumque bello contra hanc gentem ſic eſt probatum, ut

ut nunquam vinci potuerint ab hoſtibus externis, niſi prius infidelitate & ſceleribus à Deo defeciſſent. De ſumma illa quatuor Monarchiarum vi, aſſidue, ſi evincere potuiſſet, impetente huius Reip. divinæ baſim (vulgari enim proverbio in toto oriente ferebatur, Gentem Ierosolymitanam eſſe regibus univerſis, maxime autem Babylonicis, rebellem) illud conſtat, non niſi ſemel, & hoc præordinante in eius caſtigationem Deo, potuiſſe edomari, quum 70. annis in captivitate retinuit, ea uńa ſola culpa, quod contra Dei voluntatem & plus tempore petiti reges, & etiam David atque Solomon, reliquerant ſanctiſſimum Semi de tabernaculis habitandis inſtitutum: unde pro malefidis urbium & arcium munitionibus confęderationes alienorum principum & deos vicinarum

narum gentium amplecti cœperant, & Divinam protectionem ſimul cum humanis vicinorum auxiliis confudere: & quod erat multo deterrimum, & quod eſt omnium peccatorum peſſimum, infidelitate erga Deum laborare cœperant, ita ut cum veri Dei cultu etiam Baalim, Solis idolum, & Baalpehorum tanquam fœminum numen, aliosque falſos deos cõfunderent: unde non fuit Babylonica Nemrodi Chameſitæ in ſuo ſucceſſore Nebucadneſaro virtus, ſed Divina iuſticia caſtigans illam gentem, quæ illum ſtatum Babylonicum, cui per ſcelera & per falſas religiones ſeipſos ſimiles reddiderant, miſit ad eos caſtigandos: uti pater caſtigat magis filium dilectum, quam ſervum. Sed res admiranda in illis poſt 70 annos reſtituendis contigit: quia Medorum Iapetitarum rex loco Cha-

Chamesitæ Darius dedit edictum de restituenda reipublicæ illius Divinæ basi, ita ut & Cyrus rex Persarum & Darius communi statuto quantumvis rebellantem regibus civitatem curarint restitui, quum alioqui 10. tribus propter obstinationem, contra unionem Ecclesiæ catholicæ sub Iudah usque ad Christi adventum conservandę oppositam, decrevissent se nunquam uniri velle ipsi, quousque Ephraim & non Iuda rebus potiretur. Hinc ultra fines Mediæ & Persidis abductæ decē tribus, nunquā ad eius priscæ Reip. Semianæ usum & unionem rediere, sed à memoriis suorū maiorū ob ablatos illis libros & sacerdotes una cum electionis loco, depulsi abierunt 180 mensium itineris ultra fines Persidis spacio, in Arsareth, unde postea sub Tatarorū nomine aperto illis rursus divinitus mari exivere,

quando Umchani Pretoiani Semiani tyrannide oppreſsi, illum demum ſubegere, & poſtea totam Semiam ad Indiam uſque ſibi ſubegere, neſcientes tamen quinam eorum maiores fuerint. Sed revera ex Semiano iure in hoc 10. Tribuum poſteritate conſervato, tam Tarſenſium populorum & Umchani Chriſtianorum potentiſsimorum clariſſima olim dominia: quam Tatarorum, Turcharum & Perſarum hodiernorum Imperia ſunt nata. Licet enim non mereantur hoc ipſum gentes, Deus ſua promiſſa ſervat: & ſe, poſt ſpecialem quam habet de Chriſti Eccleſia tam ante eius adventum primum, quam poſtea conſervanda, de omnibus aliis regnis curam habere demonſtrat: ut non fruſtra vel in Semo benedicti, vel in Iapeto dilatandi utriuſvis filii legantur; Et quamvis verum

rum ſolumque Deum, quaſi non eſſet Deus , Iſraelitæ irritarunt, quia non deſinit propterea eſſe Deus : ſic & quamvis Deus in gente ſtulta illos, quaſi non eſſent gens, irritos reddidit: Non tamen debuerunt deſinere ne eſſent populus : ſed ne eſſent tales, quales ſe eſſe gloriando, & omnia ſua ob regna Iſraelitica perturbando, veluti promiſsiones ab ipſorum primogenito Ephraimo, & non à Deo penderent, deſinerent non eſſe gens, ſed in ſua falſa perſuaſione HABERI; ſed non ne eſſent gens Iſraelitica aut Ephramica vel Ioſephina, quouſque Deus miſericordiæ ſuæ immenſæ memor, illos in ea ſtulta opinione mortuos reſpiceret, poſtquam ab 800 annis ante Chriſtum natum, uſque ad 1200 poſt eiuſdem nativitatem, hoc eſt per 2000 annorum ſpacium, tabernacula Scythica

 ſeu

ſeu Semiana ſine proprietate, ſacerdote, lege & literis, nec non ſine regno habitando, expiaſſent plus tempore petiti in terra Iſraelis regni ſcelus. Quam autem ſit mirabilis Deus in cohibendis ſummis mundi potentiis, patuit in tertiæ Monarchiæ authore Alexandro, qui deliberans ſe velle excindere Iudæorum Reipublicę baſim, coactus eſt ſupplex ſummum adorare Pontificem, quem venerat necaturus ut perduellionem, & ſuum ſummum hoſtem. Quarta autem Monarchia nunquam excidere potuit eam gentem, quoad per ſummos magiſtratus Rex ab æterno inſtitutus fuit à ſuiſmet ſubditis cum Cæſare Iapetita commutatus, & poſt crucis mortem ab illis procuratam in cœlum viſibiliter evectus. Licet autē ſub Græcis & Romanis iam bis Iapetitæ in Semianam poſſeſſionem redierint,
omnia

omnia tamen ſub unius CHRI-TSI IESV ducatu, hoc eſt Pontificatu & regno ordinata, & ex præmeditatione illius ſolius virtute facta fuiſſe, fateri omnino neceſſe eſt. Ut autem mirabiliora Dei opera in protegenda Melchiſedekiana ſede, & loca iuxta Adami, triumq; Patriarcharum cum totidē uxoribus ſepulchrū, pro ſacris conſtituta, imo ſolius corporis Naturæ, & non perſonę palam aſſumendę unigeniti filii Dei cauſa electa & conſervata viderentur: Deus in ſacra hiſtoria voluit hoc in ſacris poni, ut veriſſime credatur, Achſaveroſſciū, ſive ut vulgo Aſſuerum, qui Eſteram uxorem in Suſis clariſſima Suſſcianæ provinciæ urbe duxit, dominium ab Aethiopia uſque in ultimam Indiam habuiſſe ſuper centum & viginti provincias. Nam hoc per Coſmographiam oportet duplici nomine

ſcire. Primo, ut videatur quanta fuerit Divina potentia in שוריה Syriah ſive Suriah, hoc eſt Dei muro conſervando pro Eccleſia. Quum enim Aſſyriorum ſive Chameſitarum à Nemrodo fundatum regnum 1350 annis ſub Aſſyriæ titulo, & poſtea ſub Babyloniorum vocabulo 200 annis ſemper in toto orbe Semiano tanquam caput aureum, & revera minus quam cęteræ, mala ſtatuæ Danielicæ pars, quæ iam ſaltem à Nini & Semiramidis temporibus uſque in Indiam protendebat ſuper omnes gentes non Scythicas imperium: tamen iam ab Abrahami contra Chaldæos victoria 300 vernaculis contra Babyloniæ regem multoſque alios pro liberando Lotho fratre ſuſcepta, uſque ad captivitatis Babylonicæ tempus, nunquam quicquam totis videlicet 1500 an-

nis

nis potuit contra Melchiſedeki angelum, vel Aſſyria vel Babylonica potentia, tantis alioqui imperiis quibus præerat munita & roborata. Secundo, ut longe mirabilius videatur, quomodo poſtquam iſtæ florentiſſimæ opes ad Perſas devenerant, illorum clariſſimi principes Darius, & ante illum Cyrus, ſtatuerint, ut etiam ex ærario publico conceſſis impenſis graviſſimis, gens quæ alioqui erat tota in captivitate, ſolàque ſupplicatione & miſeria extrema ipſis regibus nota, rurſus fundaret templum, & rempublicā reſtitueret, quam nulla vi nec Ptolemæi nec Antiocheni reges Alexandri ſucceſſores totis fere 300 annis obſidendo, & per hæreticos Samaritanos labefactando, potuere exterminare. Provinciæ autem 120. inter cæteras continebāt Ægyptum, Arabias tres (Petræam,

Desertam, Fœlicem) Syrias, Palæstinam, Cœlem, Antiochenã: Armenias duas, Ciliciam, Pamphiliam, Lyciam, Æolim, Dorida, Troada, Bithyniam, Asiam minorem, Paphlagoniam, Cappadociam, Isauriam, Albaniam, Iberiam, Carduchos, Mesopotamiam, Assyriam, Mediam, Hyrcaniam, Parthiam, Susianam, Chaldæam, Babyloniam, Caspiam, Cadusiam, Mardos, Persiam, Carmaniam utranque, desertam videlicet & habitabilem, Margianam, Drangianam, Bactros, Gomaros, Ariam, Arianã, Gedrosim, Paropamesadas, Arachosios, Paradenenos Indo fluvio proximos, Saghas, Saccasve, qui & Dahæ, & utramque Indiam, sub quibus erant alię innumeræ, singulis temporibus pro tyrannorum principumve arbitrio vocabulis alterari solitæ: & maxime tunc temporis, quum in-

fantili

fantili illo aut puerili ſeculo omnes regis nomen appeterent, & præ ſe ferrent: quod vel in Cananęis videas, in quorum regione, quæ alioqui nequaquam Galliam ciſalpinam etiam cum montoſis locis æquat, probes, quum 32 reges una die & conflictu Ioſue occiderit. Hoc autem nolim dictum ad imminuendam Babylonicorum vel Perſarum vel Mediæ regum potentiam, quæ ſuo ſæculo maxima in toto orbe fuit: ſed ut numerus 120. provinciarum etiam maximarum ſit in tam magnis illis & amplis, quas numeravi, comprehenſus. Nomina enim ſola audivimus ſub Medorum Perſarumq;, & ſub Aſſyriorū Babyloniorumq; regno. Sed quum demum per Alexandri Græcorumque & Romanorum victorias illuc effuſas in Græcorum & Latinorum ſcriptorum tractationem

deve-

devenere, tunc quam essent magna quæ alioqui antea solo nomine innotuerant, visum est. Sic oportebat Remp. perfectissimi exempli & instituti dominam patiendo, fortiterque tolerando omnia adversa, dare eius Regis specimen, qui ab ea esset oborturus, & in paupertate, probro atque dolore, non pro se, sed pro sua gente voluntarie perpessis, demonstraturus omnibus sacrarum & humanarum legum arbitris, ministrisque, dico sacerdotibus, principibus & iudicibus, bonisque & probis patribus, quomodo æternæ memoriæ & premii principatum gerere oporteat. Hic enim erat, est & erit, tam Melchisedeki quam Melchisalemi finis, tam in Conciliis generalibus vel provincialibus suæ Ecclesiæ, quam in summis, mediis & inferioribus eorum populorum qui illis subsunt mode-

moderatoribus : ut ex Christi unius exemplo, omnes ad unius reducantur Pontificatum & Regnum.

CAP. XIX.

De rebus quæ in Iapeti Atlantisve parte contigere.

QUamvis ex Phrygione, Funkio, Riddio, Iohanne Mario Belga, Lucidoque, & aliis plerisque magnis nostri sæculi scriptoribus, licet nondum tempore authoritatem commeruere, possit una cum Beroso antiquitas habitationis Iapetinæ probari, sicut & omnibus illis consentiente Catone Romano: tamen ad certissimam fidem toti orbi faciendam unus Arnobius ex Varronis testimonio satis erit. Ait enim libro contra Gentiles, ex Varronis historia, quæ tum adhuc supererat, constare: à Iano, qui

qui cum Gallis Umbrorum progenitoribus & cum Chamese ex Armenia Scythica Saga in Italiam tunc 140 post diluvium anno venit, & primam ibi habitationem instituit, quoad Saturnus Chameses ex toto orbe ob maleficas artes proscriptus, in regni partem, ita tamen ut lateret sub Iani authoritate, (unde Latinum nomen ortum est,) reciperetur, effluxisse usque ad Hircii Pansæque consulatum vix duo millia annorum. Quum autem Ianus fundatis duabus urbibus in Italia, iuxta Tyberim fluvium, Ianiculo videlicet ad occasum, & Saturnia eregione eiusdem ad ortum, 58 anno vitæ Abrahami, & 350 à Diluvio obierit (ut ibi capiatur illorum 200 annorum principium, ubi finem vitæ faciens, nominis sui memoriam, in civitatis urbisve quam condidit, & in montis ubi sepeliri voluit,

luit, & in fluvio iuxta quem habitationem elegit, Ianiculum hæc tria vocando, reliquerat, & inde certis memoriis ad Augusti usque tempora deveniatur) videtur plane in Iapeti historia, sicut & in Semiana, temporum eadem veritas. Quum autem proscriptus, & maxime excommunicatus à summo sacerdote Melchisedeko, qui & nomine Domini sui Iovih seu Iupiter & Saturnorum nobilissimus dicebatur, Chameses nusquam gentiũ tutus esset, & ideo maxime sceleribus corrumpere Iapeti genus sategisset, ut per morum improbitatem licentiam vitiorum ab aurei sæculi rigidissima disciplina (quod est facilimum) sibi conciliaret, & præterea Saturnus urnæque depositor dici vellet, ut locum & ipse sacrũ posteris conderet, unde quasi Italia sua esset pars, cũ memoria patris

voluit

voluit ſuam in Saturnia collocare: Iapetus, qui alioqui memorias in re ſua non curabat de ſuo nomine relinqui, voluit in Chameſiæ præſtantiori ad occaſum parte, ſuper partem huius ſervi ſervorum, eius nominis ſui alterius & ſecundi memoriam accepta poſſeſſione poni. Centeſimo itaque & 48 anno à diluvio, quum ſuas magicas artes veniſſet ex Ægypto docturus una cum Iano patre in Italiam, ut tentaret ubivis evertere Divini decreti contra illum & poſteros divinitus & non humanitus à Noacho Iano prolati edictum, aut fratres eorumve filios per ſcelera in cõſimilem iram Dei conducere: Iapetus ille priſcus (nam multi Iapeti, Iani, Saturnique, & Ioves, Herculeſque fuere) qui Hatal & Attalus ob univerſi imperium in Italia ad locum ſacrum per Iani patris ſepulturã conſtituendum

dici

dici voluit, quaſi permiſſo (ſi poſſet ad ſe convertere) ſuo iure nefario fratri, qui fratrem, & maxime omnium patrem ridebat ſemper, negabatque eſſe prophetam, ex ipſa Italia eodem aut proximo anno abiit in Chameſiæ occiduam partem: ubi palam Iapeti, Attali ſive Itali ſive Atlantis nomen eſt profeſſus: & ne unquam in urbis everſione periret, voluit non urbi aut rei corruptioni obnoxiæ imponi memoriam: ſed Monti altiſſimo, celeberrimoque, & omniũ quotquot ſub cœlo ſunt amœniſſimo ditiſſimoque nomen ſuum Atlanticum imponi, eo quod ibi Aſtronomicæ diſciplinæ multos alumnos reliquit. Et ut adhuc certior fama in excommunicati fratris parte iure occupanda remaneret, voluit ut totum mare illud occiduum, quod è monte illo videri poteſt, fineſ-

que tam Iapetiæ quam Chamesiæ terminat, Atlanticum diceretur. Et ut alibi etiam (interea dum multis sæculis conata Deo repugnare Saturnina Chamesis impietas, sponte suis scelestis conatibus corrueret, Deo sensim scelerum vindictam tarditate etiam præter æternam alterius vitæ pœnam compensante) latissime nominis Italici, Attalicive (nam nedum hodie de vocalium usu in Orientalibus linguis convenit) famam extenderet, in eam partem Atlantidis seu mundi novi, quæ alioqui Chamesiæ proxima est, habitatores de suo nomine Atlantidas misit, ita ut demum in Aegypto in sacris annalibus servaretur illius gentis Atlanticæ memoria, quoad Plato bis in suis scriptis illam conservavit, & pene consecravit. Nunc autem fere destructa per Christi victoriam Chamesitana gente

gente, quintogeniti Tubalei ſive Hiſpani iura patris recuperarunt. Nam iam tota una maxima coniunctione quæ 800 annos à Caroli Magni temporibus durat, ſuumq; effectum uſque ad 1583 Salutis annum, quum alia incipiet, complet, ipſi Gomeritę Galli continue ob ditiſſimas piſcationes adeundo ipſa Atlantidis littora potuerant, ſi animum adhibuiſſent, in ſua iura paterna tãdiu ante Hiſpanos redire. Sed agendũ eſt in omnibus ἔργῳ καὶ ἐγερσίῃ. Nã vigilantibus, & non dormientibus, iura ſubvenire æquũ eſt. Sed ad rem. Perverſis in Italia rebus à Chameſe, ita ut Gomeri poſteros tanquam ab illo corruptos, coactus ſit Ianus ultra fluvium cum Saturnitis ablegare, & ſeorſim à Tuſcia illa & cultu ſacro Ituræorum Aſſyriorumve, à quo Etruſci ſive Tuſciani (nunc Thuſcanos dicunt) exercendo

dicebātur, ſeparare: unde quum Galli & Gomrani fugiendæ maleficæ converſationis gratia diſceſſiſſent, forſan ſui Druidæ non habebant amplius eam doctrinæ veritatem, quam Ianus docuerat: Unde & Druidæ & Ethruſci cum ſua imperfecta doctrina, ſtatim publicata legis Semianæ Melchiſedekianæve perſectione in Euangelio, cum ſuis ſcriptis periere: Fundato itaque cum hac perverſa intentione Chameſitarum ſtudio, quo in omnem ſcelerum licentiam, ſed ſecrete tamen, & quaſi ſacrorum prætextu graſſantem, (eo quod infimæ & ſervilis conditionis homines in Saturnalibus 12 ultimis anni diebus ubivis gentium, ſed maxime in Saturnia & Latii urbibus celebrari in Italia ſolitis, una conveniebant) palam tandem licentioſiſſimum & ſervis ſimile, ruſticorum pauperumque

que genus, conſpirabant in omne ſcelus: cuiuſmodi aliquando & in Bacchanalibus, aliiſque ludis eſt cùm publica etiam animadverſione deprehenſum: Fere itaque de ſanctis Iani inſtitutis nil ſupererat præter cultus externos Veſtalium, à Veſta Iani uxore inſtitutarum: & Ianalia, quæ (ut notavit Herodianus) adhuc à liberis & nobilibus patriciiſque hominibus fieri in principio anni ſolebant, ad Iani honorem, eo quod annum ipſe inſtituerat: ſicut Saturnalia in fine anni in Saturni ſervorum ſervi recordationem fuerant inſtituta. Sed ut & illud modicum quod ſupererat funditus obliteraretur quod de Iani ſanctiſſimi viri & Saturnitarũ exhęredatoris, imo ſcelerum omnium & maximę tyrãnidis profligatoris memoriis ſupereſſe videbatur, & ut Ilia Veſtalis etiam poſt ſacrilegii

& fornicationis ſcelus poſſet haberi innocens, & à deo aliquo compreſſa, Romulus ſummus Chameſitanę improbitatis aſſertor, & inter profugos paſtoreſque educatus, collecta eorū manu attraxit facile maximā vulgi partem in ſuam ſententiam, ita ut occiſis illis qui eius conatibus potuiſſent obſiſtere, & inter cæteros fratre Remo, libere cœperit profiteri & aſſerere ſe eſſe Romæ fundatorem & conditorem. Quum enim Iani ſaltem ante 1200 annos eſſent duę urbes ampliſſimæ Ianiculum & Saturnia, ita ut locus ille per antonomaſiam Antipolis, quaſi civitatum mundi caput eſſet nuncupatus, & tam ampla iam eſſet Saturnia, ut paulo poſt Romulum, qui tamen nil ibi pręter Aventini montis arcē edomando loco opportunā ædificaſſe legitur, trecentis aureorum millibus cura ædiliū

cura-

curaret ſolummodo cloacas purgari, quarum (teſte, alioqui oculato Plinio) Tarquinii priſci tẽporibus fabrica iã tanta erat, ut inter mundi miracula reponi poſſet, ita ut ſub ſingulis viis in fornicato cloacarũ opere currus fœno onuſtus poſſe tunc agi duciq; teſtaretur: Unde conſtat (ſicut non obſcure & Virgilius in 8. Æn. & Ovid. in Faſtorũ 1. & Halicarnaſſeus Dionyſius, Macrobius, Plinius & alii multi ſcriptores teſtantur) iam fuiſſe permaximæ habitationis urbes duas, antequã conſtructa, in Saturnia, arce, ut loci quem opprimebat videretur fundator, edictum poſuit capitale, ne alterum nomen (quaſi genius, ſi efferretur, poſſet evocari, alioq; traduci fundatio) in vulgus auderet efferre: quod ſciens 400 fere poſtea annis Romanorum doctiſſimus, nobiliſſimus & ditiſſimus Valerius

Soranus, eo quod dixit nomen alterum & iam ante Romulum 1200 annis à fundata urbe impositum esse IANICULUM, insutus in culeum, fuit in Tyberim submersus. Omnes itaque sacras Noachi prophetæ sanctissimi memorias, nomine Iani ubivis repositas extinguere satagit: sed ante omnes alias, quæ in loco civitatis, & in anni constitutione cum temporis æterna certissimaque lege servabantur. Unde fingens se in Martis honorem velle anni ponere principium, abstulit à capite anni Ianuarium, in quo Iani memoria (vel teste in vetustis Problematibus Plutarcho) coniuncta cum primo solis ad nos redeuntis signi gradu destrueretur. Et sic nebulo tyrannorum maximus, sui novi & in decimestri spacio impossibilis anni constitutione, evertit funditus leges temporum:

rum: ita ut nunc ob illius erratum, capita ſignorum à capitibus menſium, quæ una per Iani inſtitutionem ſemper incedebant, diſtent 21 diebus. Nam quum æquinoctialis verni ſignum in ordine quartum, primum gradum cum prima Aprilis menſis æquinoctialis die haberet, nunc cum 10 die Martii habet, ita ut ſingulis 106 annis ſit uno die anticipando erratum. Unde ſi quis demonſtrative velit huius Romulei erroris fontem probare, dividat annos, qui à Romulo ad noſtra tempora 1552. Sal. anno, per 160, inveniet errati finem. Deus itaque probandæ in Noachi prophetiis ſummæ veritatis gratia, voluit in Chameſitana iſthac tyrannide contra Japeti ius inſtituta, & demum per tam validum aſſertorem Romulum inſtaurata, ut etiam ſubactis fere totius Iapetiæ, Chameſiæ

mesiæ & Semiæ præclarissimis dominiis, & coacta totius mundi potentia & gloria in hac quarta Monarchia Satanæ, demũ quum Semianus REX regum veniret, ut sponte sub Cæsare Romulio & Chamesio vitã Paupertate, Probro & Dolore antea abunde probatam poneret: & demum unius piscatoris, iisdem armis muniti manu, opera & doctrina, Cæsarũ ordinẽ in Iapetinum ordinẽ sub Constantino, si Romæ perstitisset, reduceret. Sed quia princeps ille (alioqui futurus fœlicissimus, si in tabernaculis SemiRomæ acquisitis perstitisset, summaque immunitate absq; ulla sollicitudine temporali ipsorum) prospiciendo nõ attendit huic summæ & finali vocationi omnium temporalium principum mundi, non perstitit, sed duas Babylones ex una fabricando, duplicẽ causam ruinæ mundo peperit: unam in

in Melchiſedekiano, alteram in Iapetino ordine. Unde opus fuit hos duos filios una caſtigari, donec omnia Reſtituantur: & quo tẽpore creatus fuit Adamus perſonalis in Geneſeos diebus, eorum in durationis mundi millenariis numero dierum reſpondentibus, politicus & magnus generaliſque totius humani generis homo, maſcula ſacri ordinis miniſtrorum authoritate ex Dei verbo recte intellecto petita, & fœminea temporalis principatus de eius latere educti & proprietatem rerum toti mundo aſſignantis ratione per leges Iapeti ſive Romanas moderata, ſub una ſummi Pontificatus Chriſti potentia, & ſub eiuſdem regni ſapientia componatur: & ſic videatur nefarius tyrannidum ſuſcitator, tam Satanas inviſibilis Eccleſiæ hoſtis, quam Chameſes pſeudopolitiæ author,
fuiſſe,

fuiſſe, dum maxime nocere cupivit, ſervorum fratrum ſuorum ſervus. Sic ipſe Noe, ſive Ianus per gratiam ſeminis ſui finalis, IESUS CHRISTUS eſt, vera vitis, & verus panis, attulerit REQUIEM ab operibus manuum noſtrarum, de terra cui Deus maledixerat. Sic & hoc modo Chriſtus nunc per Rationalem Iapetini regni ex Melchiſedekiano dormiente, incogitante utroque, educti prudentiam & ſapientiam, Iſraelis regnum reſtituet.

CAP. XX.

De maxima Chriſtianorum hactenus toti orbi Latino incognitorũ multitudine.

NOn immerito movit ſcrupulum Munſtero, in fine eius declarationis typi Coſmographi-

graphici quam præfixit libro qui Novus orbis eſt inſcriptus, qui fieri poſſit ut ſit vera eorum ſententia, qui Presbyteri Ioannis regnum in Semia ponunt: quum hodie conſtet certiſſime, eſſe in Chameſia. Nam veritatem rei ignorantibus videtur, ſtare non poſſe, quum à loco regni unius ad alterum ſint pluſquam octies mille millia paſſuum. Unus enim ad Nilum, alter ſupra, bis mille millia paſſuum ultra Gangem agere legitur. Sed utraque eſt veriſſima hiſtoria. Unus enim, ſed primus, eſt in Chameſia, cuius ditio & regnum à Nili fontibus uſque ad eiuſdem fluminis Catadupas Aegypto continuas protenditur: quantum fere zona torrida, ut vocabant, ſeu via ſolis patet. Nam verſus Auſtrum fere ad primum ſolis ad nos accedentis ſignum, quod fabulæ, quas refugio, Capricornum vocant,

cant, ad nos vero multum citra noſtrum tropicum exteuditur, ita ut ſaltem ſit eius ditio tota Chriſtiana, & Melchiſedekianæ doctrinæ perfectæ ſubdita, per 48 gradus meridiani, quæ longitudo eſt quam Iapetia noſtra maior. Ubique autẽ fere tam lata eſt, quam ubi Iapeti pars iſthæc eſt ampliſſima. Et hæc quidem fama tenui hactenus innotuerat: Coſmographicæ autem menſuræ beneficio quanta ſit, nunc primum innoteſcit. Maxima autem pars huius gentis, eo quod pro pace publica, & non pro ulla neceſſitate ad ſalutem ſic fuit à beato Matthæo, & poſtea, illo à rege Hirtaco ob conſecratam inter virgines deo ſacras Iphigeniam, quam Rex ſponſam petens adamabat, occiſo, à beato Bartholomæo inſtituta, ut ſecundũ Apoſtolorum Conſilii ordinationem una cum neceſſariis Chriſtianiſ-

ſtianiſmi ritibus legalia ad tēpus & pacis publicæ cauſa obſervarent, quoad omnes converterentur, habet quoſdā ritus à Latinis differentes, & qui ſine pacis publicæ beneficio aut decreto Apoſtolico ſervari nō debuiſſent: ut quæ inter cætera ſervat tā Sabbathum quā Dominicā, & etiam in quadrageſima (gens alioqui ad portentū uſq; ieiuniorū & quatuor quadrageſimarum obſervatrix) Sabbatho, ſicut & Dominica die abſtinet à ieiunio, valdeq; illis duobus dieb⁹ inter ieiunandū indulget genio: & in multis locis Circumciſio, ſicut & Baptiſmus, obſervantur: & qui dolorem circumciſionis ſuis pueris nolunt imponere, multo acerbiorem ex candente ferro, ut plurimū in aliqua faciei parte horribiliter exarando inflicto, inferunt. Sunt permulti, qui nunquā quicquā panis eduliorumve tota vita, ſed ſolis herbis

herbis aut crudis, ſi eſu poſſibiles habeant, aut ſine ſale coctis, totam 120 & 130 annorum ſaniſſimi degant. Multi vero 180 annos nati, etiam operas ditioribus locant. Vidi ipſe 50 annos natos, quorum patres ultra 180 annos agere mihi ſunt teſtati Ieroſolymis. Sed de moribus non eſt in Compendio tractandum, quum in Diſpunctionibus ſit ordinatum. Unum non eſt obmittendum, quod nullis unquam hæreſeon vexationibus ſunt affecti, quum ob multas alias cauſas, tum maxime eo quod ſatagentes ſemper fieri omnibus omnia, maluere infirmos, modeſte tamen & nõ contentioſe diſceptantes, ſupportare, quam præſcindere aut excommunicare, maxime ubi ſinceræ fidei articulos faterentur & approbarent: palam dicentes, Deum tandem effecturum, ut quic-

quicquid falſi dicatur contra veritatem, ipſe deſtruat, & ſolam veritatem ſervari regnareque faciat. Altera cauſa eſt, quod Rex ipſe tanquam immunitatis Eccleſiæ conſervator verus, & rerum terrenarum temporalis poſſeſſor, nunquam permiſit, ut alicujus ſummi Pontificis aut Patriarchæ ſive Abuna (ut vocant) opes poſſent creſcere, aut dari ulli ſuorum parentum, aut ut illo mortuo pervenirent ad ſucceſſorem. Nam omnia Rex ſibi mortuo Pontifice vendicat: & ideo putant, quod ſe Pontificem aut ſacerdotem ſimul & Regem aſſerat. Sed verum non eſt. Nam tam Romæ quam Ieroſolymis familiariter cum ejus gentis piiſſimis hominibus ſum verſatus, qui de hac re & pleriſque aliis, quas in Diſpunctiones aſſeruo, me informarunt. Major itaque eſt Chriſtianiſmi veri, & non fu-

cati, quemque perinde Rex & quivis princeps ad unguem uti minimus è plebe obſervat, potentia & regnum inter Chuſſæos iſtos Æthiopas, quam apud nos qui ſanctiſſimi dicimur: ea una culpa, quod omnes Latinę eccleſiæ miniſtri ſummis ſoliſque opibus hactenus attẽti, dicunt, non faciunt: & ſciunt ferre, ſed non perferre aut ſufferre leges. Quomodo autem ſit & unde natus alter Pretoiannes, attendendum eſt. Sicut ex certiſſimis rerum Orientalium hiſtoriis habeo, Thomas Apoſtolus Indiam meridianam uſque in Gangis fines adiit, ut qui ægre & poſt omnes alios Apoſtolos crediderat, omnes diligentia & labore vincere contenderet. Ubi itaq; primum illos quos Malavaros hodie dicunt informaſſet fide, audivit interiora poſſidere (videlicet ultra Paropaniſos montes & orientaliores

liores

liores Gangis fontes) gentem, quæ jam ante ejus adventum esset iisdem proximè dogmatibus imbuta. Illuc itaque profectus, invenit Tarsestanam regionem, sive Tharsis, cujus reges ad Christum adorandum 40 aut circiter antè annis venerant, & maxima suæ scientiæ Astronomicę regiæque dignitatis authoritate, sed longè amplius virtute illius fidei quam de nuper nato adoratoque IESU per gratiam (nondum emissa Evangelii doctrina) conceperant, jam Ecclesiam amplissimam in nomine Schiahcah, hoc est Solis æterni, sive æterni Imperatoris, collegerant: quumque essent 10 tribuum Israel, quæ ad illum usque meridianum confugerant, pars longè nobilissima, jam illos suos contribules, qui cum illis remanserant, in 10 tribus rursus sub tanti regis obedientia diviserant, (quæ divisio

in hanc uſque diem, quantumvis ſint à Tataris oppreſſi, durat inter Tharſenſes illos, nudipedes tamen ob Deum incarnatum, Chriſtianos.) Hos itaq; B. Thomas informavit optimè de totius vitæ IESU Chriſti doctrina, curſu & fructu. Sed quum duæ aliæ partes eorum eſſent magis ad Aquilones, aut ſaltem ad Euro aquilones extenſę (nam totis 700 annis, ſupra decies centena millia hominũ abducta, valde multiplicata eſſe oportebat, nempe una citra montes, altera autem ultra Imaos montes) ad illam uſque quæ erat ultra montes in ipſo extremo ad Aquilones Semiæ angulo, duce & mittente admirãdo apoſtolo Thoma ſunt profecti, qui tantam converſionem Tatarorum ſive oblitarum ibi 10 tribuum Iſraelitarum ibi fecerunt, ut unus ibi ſummus Patriarcha ſit conſtitutus. qui

quum

quum fuiſſet ab Apoſtolo informatus de illa Eccleſia Æthiopica, quæ jam 1200 ferè annis ante Chriſti adventum ad Iudaiſmum ſub Solomone rege, nondum facta diviſione Ieroboami, hoc eſt ab Eccleſiæ Catholicæ conſenſu, per reginam Saba, & filium ejus Melichum à Salomone genitum, fuerat converſa, & demum ſtatim opera duorum primariorum Apoſtolorum perfecta, reformata & converſa ad Chriſtum fuiſſet: voluere, ut ſuus Patriarcha, ſicut & Æthiopiæ rex, diceretur Giochan Belul, id eſt, lapis precioſus: unde poſtea utriuſque nominis penes Latinos corruptio. vocarunt enim Græcè preſbyterum, Æthiopicè Giochan. Sed quum illi jampridem à ſua regni in terra Iſrael malè petiti, pejus acceptati, ſed peſſime, derelicto Deo, 200 ferè annis aſſerti, Regiſque terreni am-

bitione

bitione resipiscentes & conversi, rediissent ad Scythi parentis Scytharum tabernacula, sed multo recentiori exemplo, præcepto & memoria ad ea tabernacula in quibus Noe prædixerat, nec sine jussione, Semum Melchisedekúmve habitare, unde Sarmauthicam vitam amplectebantur; isti Semiani Pretoiani asseclæ tam ut avitum Tatarorum Scytharúmve morem habitandi in tabernaculis, quam ut Christianam perfectionē nihil proprium possidendi sequerentur, vocarunt (humili sane vocabulo) summum illum Patriarcham Orientalem Umchan, sive Emchan: hoc est Matricem, matrem sive primarium totius orbis tabernaculum: ita ut sicut alumni Græcæ Ecclesiæ per antonomasiam Patriarchalem Constantinopoleos civitatem dicere sunt soliti πόλιν, & quum eo irent, ire εἰς

τὴν πόλιν (unde Turcæ dixere Stambol:) ſic illi omnes in ſuis Scythicis tabernaculis habitantes, dicere cœpere ſolius ſummi Pontificis tentorium, & poſtea ipſam etiam dignitatem Vm-Chan. Omnes itaque hi populi, licet Schiahcah regem regum vocarent, ut à magis (qui antequam nominatus eſſet, illum ſalutaverant) audiverant eſſe vocandum: tamen etiam lingua propria vulgari ipſius Chriſti, quæ ea de re toto in Oriente latè effuſa eſt, & unde ſacra ſunt in Argoniam linguam traducta, Meſchicha vocatus eſt: ſicut apud Iudæos Maſſiach, apud nos ex Græcis Chriſtus. Inde factum eſt, ut ubivis in tota Semiæ Orientalis parte, paulatim ſyllaba Me, quæ eſt breviſſima, & vix Syriacè ſentiri dum profertur ſolita, quia aut ſine puncto aut cum ſeva legitur, intermiſſa, ipſi Chri-

ſto remanſerit nomen Schicha, Schiacha & Sachah: quo vocabulo in tota orientali Tataria, in Serica ſive Mangi, in China, Cochinna, Cochinchina & Cathaio, atq; adeò in inſula Giapan nuper à Portugallenſibus juxta Semiæ littus reperta, & jam per Ieſuitas ad Chriſti meliorem cognitionem revocari ſolita, nominatur. Licet autem ſumma Satanæ invidia & factione per Neſtorianos toto in Oriente ſuſcitata, perierit defectu bonorum librorum Evangelica doctrina, cum proprio ipſius Chriſti nomine, ita ut pauci Nazaran (nam Chriſti Græca vox ibi ignoratur) ſe ſciant vocare, quantumvis baptiſati ſint: dico pauci, comparatione priorum temporum, non in ſe; nam ſunt nobis Latinis multo plures: tamen & qui à Schiacha, & qui à Nazareth Nazran dicuntur, omnes revera in

in hoc conſentiunt, quod fuit ante 1500 annos Rex unus ex ſua matre, abſque eo quod pater illam unquam contigiſſet, natus, qui in vita ſua totus fuit miraculoſus, in fine ultimo Aſiæ, ſiue Semiæ, aut ad occidẽtem ſolem, (ut ex illis quæ ipſi Iudææ orientalia ſunt locis oſtendunt) qui fuit Rex potentiſſimus, & filius Regis potentiſſimi, & qui juſſit ut virtus & ſanctitas toto in mũdo ſervaretur: & ita fuit potens, ut idola toto in mundo juſſerit & fecerit per ſuos nuncios frangi (quod innumeris idolis fractis in ſua patria eorum Apoſtolorum juſſu, verum oſtendunt) & unum Deum qui ſolus eſt, & tres tamen facies habet (unde per imaginum abuſum in tota inſula Giapan ſtatuæ maximè tricipites, & aliæ mulieris puerum in ulnis geſtantis, quæ erant, ut videtur, Deiparæ virgini conſecratæ, adhuc ex-

tant, ut ex prima Iesuitarum de rebus Giapaneis Epistola patet) in toto mundo adorari curaverit, feceritque. Et revera quum Giapan & extrema Semia parũ, aut quasi nihil, maximè Asia, ab Atlantide distet, credibile est, odorem hujus imperfectæ cognitionis de Christo, quam Tarsenses Magi attulerant, una cum crucis memoria, pervenisse usq; in septentrionalem Atlantidem, in Culhuacana regione, ubi cum jejuniis & vitæ summa austeritate quidam Quezalcouatlius, veste alba rubeis crucibus obtecta vestitus prædicavit Dei unius timorem, & pœnæ præmiique æterni post hanc vitam esse necessario futuram retributionẽ. Boni enim viri ibi credebant, QUOD DEUS EST, & quod remunerator est. De isto quidem nihil dixero, nisi quia facilè mihi persuadeo, longè magis in omnem

terram demisisse sui primi advē-
tus & Apostolorū sonum, quam
nunc victoriæ Christianorum
circa orbem terræ fama decur-
rat, ob subactaChamesiæ, Semiæ
& Atlantidis littora. De Asiæ Se-
miæve finibus, & de Giapan, res
est omnino certissima. Nam non
ita ante multos annos quidam
ex Armenia Episcopi, tanquam
qui vicini sunt Antiochiæ, ubi
post excommunicationem Quar-
todecimanorum, Orientales pri-
mam veramque contendunt B.
Apostoli Petri sedem esse, sole-
bant eo proficisci, illorum con-
firmandorum & baptisandi gra-
tia, postquam sedes Umchan fuit
à Chingis Chan destructa, eo
quod nunc vix suę ditioni tutan-
dæ satis sit. Sic autem res conti-
git. Quum ille Orientalis Pre-
toianus optimè ab initio institu-
tus in suo ordine & successori-
bus, per opes (ut apud nos) mi-
nistris

niſtris in proprietatem datas, cœpiſſet ambitione, luxuria & ſummis opibus, à Paupertatis, Doloris & Probri vita in virtutis exercitio penes primitivæ Eccleſiæ Chriſtianos conſtituta recedere, cœpit tyrannice ſuo sopprimere, & illorum vires ne contra eum rebellarent ob afflictiones, ſeparare, atque in lite exercere: donec tandem miſerorum Tatarorum (ſic enim vocabantur, tam quod non eſſent converſi, quam quod erant illorum Turcomanorum & Turcarum, qui pridem inde ad occaſum redierant, reliquiæ, quæ Syriaca & Hebraica lingua Totar dicuntur) Deus, qui omnium, & maximè ſuorum afflictionibus converſorum ubivis gentium miſeretur, illos ad rebellandum tam vehementer contra Vmchanum commovit, ut illum in bello fregerint: & paulo poſt, ut non tantum illius,

ſed totius ferè orbis uſq; in Germaniam peccata punirent divinitus, ad montis Imai radices mare illis per novem pedes (referente Haytono) aperuit, & illos ita emiſit, tantaque ibi eſſe multitudine oſtendit, ut rurſus in ortum clariſſima, verſus occaſum minima, verſus Auſtrum mediocris pars emiſſa, revera, ubi Chriſtiani erant, in odium Vmchani, fecerint Iug & Mugug, ut vocāt, ſeu Gogi & Magoghi (ut ſacra dicunt) incurſionem, deſtructa ubivis Chriſtianæ Eccleſiæ facie. Hæc autem circa annum Sal. 1230 facta ſunt, ut & Hayton Armeniæ rex, & Polus patricius Venetus, qui tum vixere, & ibi fuere, ſcribunt. Voluit quidem poſtea Vmchanus ille rex (nam tributariis Chriſtianis permittitur ſub Chan, id eſt ſub papilionis tabernaculíve olim ſummi, nunc autem & civitatum maximarum

marum & summi regni mundi Dominis, ut Vmchani eligantur adhuc, sed miseriores sint quam sub Turchis hodie) olim superbissimus, antea Patriarcha Constantinopolitanus, ut postea in statu confirmaretur, ut filiarum ejus una daretur in ancillā summo Chan, eo quod fuit destructus, propterea quod Chingisso Chani propter fabrilis artis vilitatem, à qua divinitus in Regem fuerat electus, petenti filiam in matrimonium dare noluerat. Et sic totis 300 annis, & supra, vivit obscurus, & sub Chan Tatari lege permissiva, qui permissivam Dei quàm ordinativam in sua tyrannide voluntatem maluit facere. Cęterum Tarocorama provincia est, ubi & Vmchan Christianus summam amisit, & Tatari summam acquisivere oppressis Christianis potentiam: ad quam ut a nobis eatur, sunt post 26
men-

menſes longi itineris à Roma incipientis 40 dies continui deſerti. Populi autem Chriſtiani Argonii tam potentes aliquando ibi fuere, etiam poſt deſtructum Vmchan, ut tracto in ſuam ſententiã Argone filio Abaga Chan, qui patris alienati à Chriſtianis licentia factus eſt Chan & ipſe Chriſtianus, potuerint uſque in Franciam ſollicitare principes Chriſtianos contra Iſmaelitas, qui jam partem Tatarorum in ſuarum nugarum deliramenta Coranica pertraxerant. Quoniam autem illa mutatio affinis eſt illi, quam ſuis ſibi factionibus quidam, credentes Deum per Chriſtum amplius res humanas non curare, in caput accerſunt, qui curantur & non ſanantur, quibus cantatur & non ſaltant, qui nil aliud habent quam כי צו לצו קו לקו Manda manda, expecta expecta: ideo in hac hi-

ſtoria

ſtoria volui exponere, tam ad rei nuper geſtæ veritatem, quam ad propediem, ſed longè majori ſtrage & vindicta futuram, ut qui legit intelligat. Quanta fide ſuperſint in aliis regionibus Chriſtiani, vel duo abunde exempla probabunt. Unum, geſtum in civitate Samarcanda, ad Hircani maris ortum ſita. Quum enim ſub illis Chanis Tataris qui opera Regis Armeniæ Haytoni fuerant ad fidem converſi, Chriſtiani illius urbis conſtruere maxima totius orbis forma templum D. Ioh. Baptiſtæ memoriis vellent, & ad altiſſimæ latiſſimæque, & ideo ſuper unam columnam in medio ſitam quieſcentis fornicis machinam ſuſtinendam indigerent ſumma altitudine columna, perinde forti uti & alta: Iſmaelitæ autem, quorum opes & vires à Chriſtianis principibus tunc affligebantur, haberent co-
lumnam

lumnam jam excisam, quæ operi idonea sustentando erat: coacti sunt illam concedere Christianis, ita ut opus inde dependeret. Cęterum paulo post principibus Christianis vita functis, & Ismaelitis prævalentibus, statim populus evertendi templi gratia repetivit à Christianis suam columnã. Unde Christiani ad solius Dei spem cõversi, tanta vi fidei illum implorarunt, ut in sublime elevata fornix, una secum, quasi unum saxum continuum esset, traxerit columnam plusquam pedali altitudine à sua basi. quo miraculo vix ullum est magis visendum: & cujus gratia multi Ismaelitæ sunt ad Christum conversi. Non minori fide se esse, quamvis pauci supersint in Perside circa Tauris, paulo antè ostenderant, illis, quibus, quũ jussu Ismaelitæ Chaliphæ volentis in Christi doctrinam calumniam

 strue-

ſtruere, dictum eſt, omnino eſſe falſam legem Chriſtianorum, quæ unam meram falſitatem in ſe haberet, Chriſtus dixit, foreut ſi quis fidem haberet, montem ſuo moveret loco. Hoc unū eſſe decretum, ut trium rerum propoſitarū una neceſſario fiat: aut ut fide orationéve tanta ſe eſſe monſtrent, ut talis mons à ſuo moveatur loco: aut ut ſi nequeant, dogma Muhamedis profiteantur: aut tertio, ſe ad unum necandos eſſe ſcirent. Tunc omnibus conterritis, ſurrexit unus fide plenus, qui confortatis cæteris juſſit illi monti dicens: Turo Zel Men Hoſſo bſemo dIeſua Mſicho moran. quod ex Chriſti lingua in noſtram verſum ſonat: Abi mons hinc in nomine IESU Chriſti Domini noſtri. Et ſtatim ita motus eſt à ſuæ baſeos loco mons, ut permulti Iſmaelitæ tūc viſo miraculo facti ſint Chriſtiani.

ni. Mons autem media in planicie eſt, referentibus Chriſtianis, inter Bagdad & Tauris. Duę vero res maximè perdidere ibi Chriſtianiſmum: defectus librorum Evangelicorum, quos ubicunq; poſſunt habere Muhamedici deſtruunt, ſed multo magis vivæ vocis & prædicationis veræ; altera illa eſt, quod traducta in ſuorum bonorum operum & in ſuæ ſanctioris vitæ merita, popularium ſpe, prælati, & longè magis religioſi monachique, quorũ in Giapano, Cataio, Mangi & alibi eſt infinita multitudo, hypocriticam vitam ſimulata ſpecie ſanctitatis aſſumens, & ſibi ſolis legis cognitionem vendicans, converſa eſt tota in abominandiſſima ſcelera, ita ut iram Dei loco reconciliationis provocaverint, & nil planè ſacræ doctrinæ nec apud eos, nec apud populos remanſerit, ſed ſolummo-

do puplicæ & ſeveriſſimæ (uti in primitiva Eccleſia præſcribebatur) pœnitentiæ forma quotannis per 80 aut 90 dies repeti ſolita, neglectum pietatis in cæteris genuerit. Et certè, etiamſi vera eſſet apud quoſcunque populos pietas & Chriſti cognitio, inciperentq; falſa quadam vel ſuorum vel alienorum pręterquam unius Chriſti meritorum confidentia ſuperbire populi, eſſet potius vel à Deo ipſo ordinatus æneus ſerpens conterendus, quam ut Divino honori quicquam detrahatur. Summus autem Pontifex apud Giapanios, qui dicitur Voüs, eadem cum ſuis Bonzis (ſic enim ibi monachos vocant) hypocriſi utitur, niſi quod (ſicut & cæteri ſacerdotes) uxoratus totis dimidiis lunationibus, dum luna videlicet à ſole recedit, ſummis & aſſiduis vigiliis, jejuniis & precibus vacat: altera autem dimidia

luna,

luna, luxui & amplexibus quantum poteſt attendit. Sic & ipſe Vmchanus in Aſia. Sed non eſt dubium, quod, ſi quis ſumma prudentia cum illis ageret, ita ut non deſtruere, ſed Reſtituere illorum perſuaſionem ſe fingeret, noſtramq; reponeret; quam non eſt dubium hæreticorum factione & prælatorum ſegnitia illos perdidiſſe doctrinam de Chriſto: ut per ignoti Dei colluſionem Paulus Athenienſes captavit: illi ſtatim non ſolum converterentur, ſed rurſus totum Orientem converterent. De Iſmaelitis, ubicunque ſunt, non eſt dubium, eſſe ſemichriſtianos: qui, etſi non verè, ſed ex occaſione, memorias veteris & novi Teſtamenti ſpargunt: & inter cæteros multos Chriſtianæ fidei articulos, ſaltem hoc mordicus tenent, Quod IESUS natus ex ſemper-virgine Maria, atque de ſpiritu ſancto

conceptus, & à Christianis receptus, est CHRISTUS in lege Iudaica promissus, qui in anima & corpore est in cœlo, ut summus Dei amicus, UNDE VENTURUS EST JUDICARE VIVOS ET MORTUOS JUDICIO JUSTO. Licet enim non potuere hactenus, quomodo Deus sit trinunus, aut quod Christus sit Deus, aut quod Deus illum permiserit occidi & mori (quod caput & summa finisque fidei est) intelligere, quia nemo illos docere per rationem, ut opus est, sategit: tamen illi omnino sunt ut Christiani perfecti fierent dispositissimi, maximè in Turchica aula, & in Pharsistam seu Perside, penes Sophi. Quum summa miseria & infirmitas, imo perniciosissima utrobique licentia scelerum, nobis omnino abstulerit libertatem agendi ex sola verbi Dei, quantumvis etiam re-

ctè

ctè intellecti, autoritate: quam necesse est vel exemplis vitæque sanctę probitate, vel signis & miraculis inculcari, contra falsitates cujuscunque sint authoritatis: ita ut utroq; beneficio simus hodie omnino destituti: & solummodo videamur in hoc nati, ut Diaboli instar nil aliud omnino agamus quam calumniari illos qui nobiscum non consentiunt: opus est sanè, ut ad Rationis rectæ verẹque, hoc est à Christo illuminatæ & restitutæ arma descendētes, satagamus, ut omni poscenti aut petere potenti rationem ejus quæ in nobis est fidei, ipsam reddamus Rationem, quæ omnes compellat salva libertate intrare, ut sic ex semifidelibus aut semichristianis fiant toti in solidum Christiani. Ideo Deus nobis præparavit hanc messem, in qua hodie innumeri sunt qui magis ex animo (quam-

vis extrinſecus per ſolas Corani nugas commoti) cupiunt fieri Chriſtiani quam nos, qui cognitionem Dei & Chriſti filii ejus, ex uno fidei Symbolo profitemur, & cane pejus & angue nos mutuo odientes aut dilacerantes, pejorem ſtatum in mundum cẽtum Iſmaeliſmis ſenſim introducimus : ita ut merito valde & veriſſime ſcripſerit quidam, Suos alumnos eſſe decies Sodomitis deteriores. Illos enim cernebat, jam ſtatim ex quo incepit illis novam libertatis viam aperire, eſſe δὶς διὰ πασῶν omnibus ſcelerum formis pejores illis, quos tanquam Babylonica captivitate oppreſſos reformare volebat. Ratio itaque, ut dixi, divinitus nunc à Chriſto in omnibus illis qui illi parere volunt reſtituta, cogat omnino intrare tantam gentium multitudinem ad æternæ veritatis convivium neceſſe

eſt.

eſt. Ideo ſunt per linguæ Arabicæ beneficium in totam Chameſiam (præterquam ubi jam ſunt Chriſtiani) & in totam Semiam, & in tertiam Iapetiæ partem, non ſine Dei miſericordia, quantumvis cum veneno Coranico diffuſum, cum excuſo in ea Evangelio conducendi ad perfectionem ejus veritatis, cujus jam 980 annis lucem guſtant. De orbis terrę Concordia ad hujus rationis præparationem fuit pridem ſcriptum, & typis Oporini excuſum opus. Evangelii Arabici vetuſtiſſima exemplaria ſunt in hoc comparata. Ad hoc jam eſt procurata in ipſius Chriſti lingua ejuſdem Evangelii pro Semianis Chriſtianis conſervandis confortandiſq; typographia. Deſunt, qui opus una promoveant. Sed Dominus, cujus opus eſt proprium, non deerit. Vna ſola legatione, à legatis, pro Chriſto mori, ſolum ut dent

ſuæ fidei rationem, paratis, apud omnes mundi principes animoſiſſime ſuſcepta, tantum negotium pauciſſimis annis poſſet perfici. Nam quod ad Atlantidis habitatores attinet, quantum poſſunt armis milites conſequi, tantum gentium in fidei obedientiam veniunt. Sed nec vis nec authoritas ſine probitate vitæ, fecit unquam firmum fundamẽtum. Poſt Iſmaelitas vero ſunt ſolido imperio & abſoluto Moſcovitæ. Unde ratione prius erga Iſmaelitas adhibita, ſummæ potentiæ mundi, una ex Latino orbe, altera ex Æthiopico, tertia ex Scythico (in qua re exequenda, finis eſt Coſmographiæ) poterunt contra Iſmaelitas, ſi rationem ducem fugiant, comparari, ut ſicut manus ejus in Reipub. Chriſtianæ everſionem fuere cõtra omnes: ſic & manus omniũ, vel ſaltem inter Iapetitas Semianos,

nos, & Chamesitas conversos præstantissimorum, contra eundem ad eum debellandum convertantur. Sed conandum summa diligẽntia est, ne sacrosanctæ hujus repensionis & vindictæ Diuinæ ministri, ex quacunque tandem parte mundi procedant, suam victoriam avariciæ, superbiæ aut luxuriæ, cæterarumque libidinum infamia, uti hactenus factum est, commaculent: sed ut solius æternæ Rationis, cujus Ismaelitæ sint capaces, assertores, in seipsis prius quàm in hostibus leges observari demonstrent. Nam nulla gens hactenus, & minimè omnium Ismaelitica, unquam Christianismum ob doctrinæ Euangelicæ veritatem exhorruit aut fugit: sed propterea, quod ipsius sanctissimi status professores tam spirituales quam temporales, factis suam legem negant. Hæc enim fuit

causa,

causa, quam vaferrimus nebulo & bis Chamesites Muhamedes prætexuit pro suo Alcorano stabiliendo, ut lex tandem haberetur, (ut dicebat) quę facilius posset observari. Et ita incautos traxit in ruinam: quam ne malis moribus amplius confirment augeantque Christiani, cavendum est.

FINIS.

IN-

INDEX RERUM ET VERBORVM.

A.

Aphrica

B.

C.

Chus,

M D.

D.

E.

F.

Franci

G.

H.

I.

Iana-

K.

L.

Leonis

M.

N.

O.

P.

Q.

R.

Ridd ius

S.

Sup-

T.

Thuis-

V.

Z.

FINIS.

GUILIEL. POSTELLI

De

SIGNORUM COELESTIUM

vera configuratione.

AD

Reverendissimum I.C.P. & D.

D. ODETUM CASTILIONEUM

Cardinalem Episc. Bellovacens. Parisiensis universitatis Conservatorem.

T nomine universitatis hujus, quæ jure merito hoc vocabuli justius agnoverit quã hoc universum, & tibi & illi congratuler, hoc quicquid id est, tibi inscribo. Tibi quidem certè gratulor, quod viro nobilitate singulari & animi & corporis & externis bonis ornatissimo, Restitutionis omnium doctrinarũ tempore obtigerit id muneris, in quo possis maximum tuæ administrationis munus exercere. Universitati autem maximè gratulan-

tulandum esse judico, quod illius rerum peritissimus, & erga illam optimè affectus Conservator, quique summa penes Regem authoritate valeat, illi nunc contigerit. Ejus itaque alumnus quamvis mea tenui admodum diligentia minimus & obscurus, animo autem permaximus & nulli unquam mortalium cessurus in ejus dignitate promovenda, te conveniendum duxi nomine illius communis Reip. Intellectuariæ matris, ut hoc repurgati à fabulis cœli munus ab ipsa per me accipias, idque duplici nomine. Primo ut memor ipse videar beneficii illius quod statim post tuum in aulam adventum mihi impetrandum à rege duxeras, cujus etsi nullum inde commodum accepi (Nam sigillum regium, cui etiam summæ impietates imponũt, quod apud te ex animo defleo, mihi negavit quod

quod æquissime impetraveras, pro summo videlicet Regiæ majestatis honore) tamen tibi summas gratias de illo habere me testificatum posteritati relinquo. Altera causa in futurum tendit, ut videlicet, quum pax permiserit, ut curet lectoribus suis numerare, mihi etiam ipse curet Rex prospicere, & facere ne meũ alioqui in quacunque disciplina nõ omnino infimum auditorum concursum, cogar exigendo ab illis necessaria amplius abigere. Sunt enim ea quæ doceo stipendiis Regiis dignissima, à quibus percipiendis licet toto decennio cessavi, in summa tamen occupatione, & ad Regis majestatem, & ad universitatis restitutionem maximè faciente, fui assiduè plusquam lector. Vale.

RATIO INSTITUTI.

UUM *in hoc Naturæ templo & Theatro inter illa quæ ſub ſenſum cadunt, nil nobis ſit à Deo Opt. Max. propoſitum excellentius ipſo cœlo, quumque in hoc ut poſſit haberi qualis eſt, ſit ad hoc homini propoſitum, ut duce Sole & Luna motum ſtellarum ipſarum reducat in dies, menſes & annos, revera in rebus ſenſibilibus inter illas res quæ in uſu diſciplinarum, rationem humanam adjuvant, nil poteſt à nobis aut homini magis neceſſarium, aut creatoris imperio & gloriæ magis conſonum tractari, quam ut deſcriptionem ipſius cœli cum ſuorum ſignorum reſtitutione ſecundum rationis veræ præſcriptum conſtantiſſima forma figuraque, & nunquam poſtea immutanda tradam. Quum autem olim Fabularum & Idololatriæ venenum, & fingendi mentiendi-*

tiendiq́ꝫ studium ita infecerit Græcos, qui primi in lucem ea quæ ab Orientalibus purissima accepere cõtaminatissima emiserunt, ut cœlum ipsum fabulis omnino oppleverint, ipsasque cœli, quod maximè est & subsistit, configurationes fabulis & rebus quæ aut nunquam fuere, aut ut plurimum indignissimæ fuerunt, depinxerint, illud est operæ-precium, ut totius cœli configuratio, figuris quæ maximè in rerum natura consistunt, & omnibus notæ sunt exprimamus. Quum itaque nil sit in tota dimensionis ratione notius aut magis familiare, quàm Duangulus, Triangulus & Quadrangulus, ut in quas figuras necessario nobis est omnino resolvendum quicquid in tota rerũ natura mensuramus, Satagam ut in duodecim quadratas figuras, duodecim signa distribuam. Et quia ab obliquo orbe ad suum polum utrinque supersunt duodecim trianguli, duodecim

etiam ponam ad Septentriones, & duodecim ad Meridiem, & ita faciam triginta ſex imagines cœli. Auditores autem Moſis, à quibus hanc didici, & acceptam refero doctrinæ traditionem; ponunt datis cuilibet triangulo denis baſeos gradibus, ad ſeptentrionem ter duodecim, ad meridiem autem totidem, & ſunt 72. trianguli. Ego autem compendii cauſa ſic decrevi, ut ſint utrinque tantum duodecim. Facio itaque ſingula ſigna quadrata, ita ut contineant ſingula triginta gradus in longitudine, & totidem in latitudine, id eſt, quindecim citra, & 15. ultra lineam Eclipticam. Sic trianguli habebunt in baſi triginta gradus, & in lateribus ſexaginta; tres autem imagines una conjunctæ facient nobis unum duangulum. Et ſic nullæ plane ſtellæ remanebũt extra configurationem. Sed ſicut fuit ſecundum ordinẽ naturalem neceſſarium ipſimet creatori, ad hoc ut

poſſet

possit aut de materiæ potētia educere formam, aut de animali corpore facere spirituale, ut in ipsa fæce elementorum & materiæ primæ, occuparet, veluti ad secernenda de materiæ & mortalitatis medio quatuor elementa formalia & spiritualia, suas intelligentias & actuales primasq́ substātias: sic est mihi in hac formæ cælestis cōstitutione faciendū, ut ipsis fabularū vocabulis utar, ad deducendos ex illa falsitate ad hanc veritatem homines, in illis opinionibus corruptos, sicut jam feci in correctione Calendarii quā gallicè præfixi vitæ Christi & annuis Euāgelicæ lectionis terminis, positis veris & antiquis mensibus in eo loco veterū, ubi hodie notamus intrare Solem in signis. Est enim certissimum, olim à patre mundi Noacho Ianóve fuisse posita capita mensium cum capitibus signorum. Sic est omnino decretum, ut adminiculo harum fabularum veritatē vulgaribus reponam.

Sed antequam hoc aggrediar, sunt mihi fabulosæ imagines exponendæ, eo quod vulgaribus non fieret notio rerum, nisi per hujus falsissimæ fabulositatis medium à Satana introductum. Maligna enim illa (quæ tamen princeps mundi inferioris, maleficaque privationis materiæque informis intelligentia & est, & cognoscitur, & dicitur) virtus necessariò in mundum ob difficultatem virtutis, & formarum bonarum excellentiam introducta, sategit maximè, uti & tenebris animos nascentium involvere obcæcareque rationem, ita & falsitatem fabulositatemque quantam potuit rebus omnibus, & ante omnia ipsis cœlestibus immiscere. Sed uti sorex indicio nunc peribit suo.

De duodecim signis fabuloso nomine expositis.

Sunt itaque duodecim ſigna: Aries, Taurus, Gemini, Cancer, Leo, Virgo, Libra, Scorpius, Sagittarius, Capricornus, Aquarius, Piſces. Loco autem ipſorum ſunt ponenda duodecim ſigna, ſed per ſimplices numeros primo aſſignata, ut olim ante Romulum faciebant Ianiculani, ut adhuc in Quintilis, Septembris, Octobris, Novembris cæteriſque menſibus à Romuli tyrannide perverſis videtur. Nam menſes & ſigna erant in eodem loco cœli ut reſtituimus. Sed ut ſit major cognitio & diſtincta, eo quod hominis & humanæ naturæ cauſa maximè

omnia

omnia ſunt comparata, & ante omnia cœlum ſtellæve, nos à præcipua dominatione & membrorum à ſe rectorum gubernatione, quam habent ipſæ ſtellæ in humanum corpus, denominabimus. Primum itaque ſignum Capitale aut Capitarium dicam, quòd pręſit capiti: Secundũ Cervicarium aut Collarium, Tertium Humerarium aut Brachiarium, Quartum Pectorarium aut Præcordiarium, Quintum Cordiale aut Regium, Sextum Stomacharium Coſtariúmve, Septimũ Umbilicarium Femorariúmve, Octavum Seminarium Pudendúmve, Nonum Coxarium Natariúmve, Decimum Ianuarium aut Genuarium, Undecimum Tibiarium Surariúmve, Duodecimum Pedaneum. Sic autem eſt uſu medicorum obſervatum, ut ſi Sole ſtante in illis, aliquod vulnus aut morbus ac-

cidat illis partibus, tunc ægrè admodum curationẽ admittant. Præterea non debere, ſi poſſit fieri, tunc illas partes medicamentis tentari, hoc autem eſt uſu ipſo etiam probatum. Luna vero etiam cum aliis planetis confirmatum hoc ipſum reddit. Eſt igitur primus quadratus nobis in Ariete collocandus. ſed tamen eſt ſatagendum, ut omnia in eo loco incipiant, in quo olim tempore conſtituti anni erant. verum ſuo loco iſta.

De imaginibus quæ ad ſeptentrionem tendunt.

URſa minor, quæ & Arctos Græcè eodem ſignificante vocabulo, unde & polus arcticus dicitur, ſimiliter & cynoſura, hoc eſt, canis cauda dicta eſt, habet in ſe 8. ſtellas, quarum illa quæ in cauda eſt extrema, polaris dicitur à noſtris, ab Iſmaelitis

litis el Ruccabah, hoc eſt navigatoria, à nautis Italis la Tramontana vocatur, diſtans ab ecliptica 66. gradus, à polo 2. in triangulo ad tertium ſignum ſive Humerarium pertinente, quod fabulæ geminos vocant, ad 10. gradum longitudinis, ut eſt in tabulis, in Ptolemæo autem 1. gr. geminorum. in 19, ut ex ſupputatione Alfonſi patet, ut autē habet Schonerus, in 21. Verum melius eſt ut nomina exponam harum fabularum, ut in ſuos triangulos omnia reducam.

Urſa major, quam dubbe vocant Muhamedici, currus à vulgaribus dicitur, habet 27. ſtellas. extra ſe 8.

Draco ſive ſerpens 29. Daban Arabibus.

Cefeus, cujus dextri brachii ſtella alderah iemin dicitur, hoc eſt brachium dextrum, habet in ſe 11. extra ſe 2.

Bootes

Bootes habet viginti & duas intra, unam extra.

Corona ſeptentrionalis 8.

En gonaſin Herculéſve genuflectens 30.

Vultur cadens 10. aliàs vega liráve.

Gallina 17. & extra 2. cygnus.

Caſſiopea, cujus pectoralis Seder Arabibus dicitur, 13.

Perſeus cum Meduſæ capite 11. extra 3.

Erichtonius alhaioth 14.

Serpentarius anguitenens 24. extra 5.

Serpens 18.

Telum quod ſagittarium vocant 5.

Aquila vultúrve volans 9. extra 6.

Delfis 10.

Equus prior 4.

Equus alter ſive pegaſus 20.

Andromeda 23.

Deltoton triangulúſve 4. Omnes

nes septentrionales stellæ 360. sed magnitudinis primæ sunt tres, una intra coxas Bootis, altera in lyra, hircus aurigæ tertia.

Meridionales imagines.

CEtus sive Balęna 22.

Orion 38. una quarum dextrhumeralis magna est.

Eridanus 34. ultima aquæ magna.

Lepus 12.

Canis major Syrius 18. extra 11. In ore magna.

Canis minor 2. una magna dicta Algomeissa aut

Procyon.

Argonavis 45. una magna in remo extremo.

Hydra 27. duabus extra formam positis.

Crater sive vas 7.

Corvus 7.

Centaurus 37. duabus magnis, una in uno pede, alia in alio,

dico

disco in anteriori pede.

Lepus 19.

Thuribulum aráve 7.

Corona meridionalis 13.

Piſcis meridianus 11. extra figuram 6.

Summa 316. quarum 7. primæ ſive magnæ.

Duodecim ſignorum fabuloſorum imagines.

ARies 13. & extra 5.

Taurus 33. una magna in oculo, 11. extra.

Gemini 19. extra 7.

Cancer 9. extra 4.

Leo 27. extra 8. una in corde magna.

Virgo 26. extra 6. una magna quæ ſunbuleh, aut ſpica virginis dicitur.

Libra 8. extra 9.

Scorpius 22. extra 3.

Sagittarius 31.

Capricornus. 28.

Aquarius 42. extra 3. magna

una in ore piſcis, quę ea de r³⁄di-
citur Arabicè fom elhaut, ſeu os piſcis.

Piſces 34. extra quatuor.

Summa 346. quarum ſunt 5. magnæ. omnes ſtellæ numeratæ & ab hominibus 1022.

De incognitis noſtro orbi ſtellis.

OBſervavit vir æterna dignus memoria Americus ſeu Abbericus Veſputius Americæ inventor, & eorum qui invenere primo Fretum Magagliano attributum dux, eſſe circa polum Antarcticum ſtellas plures 20. tanta claritate quanta eſt Venus aut Iupiter. Sed juxta polum ſunt tres maximæ ſic diſpoſitæ: * demum ſex aliæ ſic:

* * * *

* * * * quas ſubjunxi ad poli cognitionem.

Quam

Quam sit necessarium figuras signorum cœlestium veras falsis fabulosisque substituere, & demonstrativas facilesque cuivis constituere.

OMnes creaturas, & ante omnia stellas esse in hunc finem factas, ut ab homine cognitæ in creatoris laudem referantur, hoc clarissimum est. Siquidē hoc est revera scire, quum & per causam, hoc est demonstrativè & verè, & propter causam, hoc est summopere colendo causarum causam una cum suis ministratoriis virtutibus, cognoscimus. Necessarium itaque est reducere in hanc figurationē imagines sive signa cœli, ut non per fabulas, sed per demonstrationem possint, nulla planè extra figuras relicta, cognosci. Duodecim ea de re duangulis figuris, (quæ ex contactu duorum

ſemicirculorum tanquam meridianorum ſiunt) à polo in polum duodecim ſigna comprehendi, & in illis omnes ſtellas cœli. Sed ut ſuprà dixi, opus eſt 12. ſigna in medio collocare in quadrata figura, & demum duodecim triangulos utrinque, ut in principio dixi, ut ſint loco 50. imaginum cœli (tot enim ponit, & non tantum 48. ut Ptolemæus Geber Arabs, quem habeo in ſuo Almageſto) tantum 36. ſive ter duodecim. Sed ubinam ſit incipiendum, paucis tractare viſum eſt.

Vbinam debeat non opinione, ſed demonſtrativa ratione anni & ſignorum principium fieri.

QUum ſit hiſtoriis certiſſimis conſtantiſſimum, varia apud varios populos fuiſſe anni principia, ita ut à Ianuario Antipolitę Ianiculaníve primo, demũ quum

quum abolito ſanctorum nomine Romani facti ſunt, à Martio cœperint; Iudæi, divino juſſu à menſe æquinoctii verni unum duxerint principium, alterum Lunare, videlicet in alterius æquinoctii Luna; Græci à Solſtitio æſtivo incœperint: opus eſt videre quum in rotūdo nil ſit altero prius, quínam melius originem poſuerint. Quùm conſtet à Septentrione ſtare (præter Africę & Americę juga cum paucis ſubantarcticis) terrā habitabilē, hominem autem eſſe mundi finem, uti propter quem eſt factus: certum eſt propter ſeptentrionis habitationē eſſe factum mundum. Intelligo ſeptentrionis nomine quicquid eſt citra æquatorē. Prȩſtantiſſimè itaque omnium Ianus ipſe pater mundi, Noachus videlicet, conjuncto cum capricorno aut primo accedētis ad ſeptētriones ſolis ſigno nominis ſui mēſe,

incœpit annum, quo utebantur Romani ante Romuli tyrannidem, ut teſtes ſunt Macrobius & Plutarchus. Moſes divino juſſus oraculo in verni æquinoctii ſigno incœpit. Antea Lunaris annus ab Æquinoctio autumnali incipiebat, & ſervatur adhuc in uſu Iudaico. Sunt itaque reſpectu ſeptentrionis, hoc eſt humanæ habitationis (ſiquidem terram ad ſeptentriones poſitam violato naturæ orbe dedit filiis hominum Deus) ducenda duo principia: Unum Naturę, à principio acceſſus ſolis ad nos, qualis eſt annus Regius ſive civilis in Gallia Noachica: Alterum Religionis ſive gratię in verni æquinoctii ſigno. Quum itaque ſit Gratia & Forma (licet utraque de materiæ ſuæ potentia educta) nobilior quam Natura & Materia, ducam origines Reſtitutionis cœleſtis ab origine anni gratiæ,

tiæ, eo quod Christus ipsummet suum corpus de religiosæ gentis carne assumpsit, ad hoc ut pontificatu ipsius Iudaismi spreto & terrenæ potentiæ relicto, Melchisedekianum acciperet de primogenito Noachi, tanquam magis formalem. Forma enim est omnino præferenda. Licet enim prima forma pontificia sit à lege Naturæ instituta, & secundaria sit ab eadem reformata sub Noacho, tamen ipse temporis author Iesus in Melchisedeki primogeniti ipsius Iani ordine, volens ordinem sui summi pontificatus accipere, ostendit sibi magis gratam esse eam institutionem quæ sub illius summi pontificatus authoritate erat duce Iano posita, quam vel primam vel tertiam. Poterat enim bene elegisse ordinem Sethi, quem Mosis auditores tenent fuisse pontificem, uti & Melchisedek.

Similiter bene poterat elegisse Levi, dicendo secundum reformatum ordinem Levi. Sed voluit simpliciter eligere ipsius Semi ordinem, & approbare constitutiones sub ejus authoritate positas, & maximè illam quæ est de ipsius temporis principio constituta. Constantissimis enim testimoniis antiquitatis certissimum est, illum ipsum Ianum qui in Italia Ataliave primus post novimestre diluvium, hoc est, post generale habitavit, Ianiculumque urbem fundavit, esse patrem & divorum & hominum universorum, & esse Noachum, qui antequam summum Pontificatum ipsi Semo suo filio secundo primogenito resignasset in Syria sancta, jam ordinaverat Anni principium esse, quando sol ipse ad Septentrionis partes incipit regredi. Hoc autem fecit quia & superioris & inferioris divinationis

nis peritiſſimus ſciebat omnino fore, ut hoc principium Anni ſub Regno univerſali ab ejus primo-ſecundogenito, qui eſt Iapetus Atalus, poneretur in rationis limite, ſicut nunc oſtendo ex Coſmographica demonſtratione. Summa itaque authoritas ipſius Iani fuiſſe videtur, quum nondum perſpecta Coſmographię & demonſtrationis ratione, ipſe tamen poſuit una cum primo Menſe à ſuo Occidentali nomine nuncupato primum ſignum, in quo ſol accedit ad univerſæ terræ habitationem, hoc eſt, principium anni naturalis. At in tertio ſigno voluit eſſe providentia alterum principium, medio videlicet limite inter principium Latinum & principium Græcum, eo quod ipſe fons humanæ vitæ, & ipſius redemptor eſt medii virtuoſi, & inter extrema poſiti dux, qui propter Septen-

trionales ſive Aquilonares incolas, quibus ea re invidet malefica Naturæ hujus vis, Satan, totius Naturæ corporalis curſum inſtituit. Licet enim Autumnus ſit vernum tempus illis qui habitant ultra æquatorem, tamen quia ferè nihil habent terrenæ habitationis, ideo non meretur habere ſaltem Solare anni principium. Ideo Iudæi quidem ibi faciunt etiam anni principium, ſed Lunare ſecundarium inferius fœmineũque: eo quod ſicut vernum tempus inſtar maſculi ad extra oſtēdit omnia ſemina quæ intra terram latebant: ſic Autumnus inſtar fœminæ interius recipit intra ſe, & format intra terræ viſcera illa quæ ſunt emiſſa in vere. Ideo Roſs haſſanah apud eos, quod eſt hoc caput anni, dependet à primo & vernali capite, quod etiam ſicut & nobis obſervat æquinoctium à ſole &

pto-

propiorem ipſi Lunam, & non poteſt ducere exordium primo, quarto & quinto die, cujus numeri dierũ ponendi eſt arbitrium in Paſchæ die, quo incipitur annus verni temporis. Sed ſatis habeo ordinis Melchiſedekiani principia duo poſuiſſe, unum à Ianuario pro anno Naturę, & alterum ab Aprili pro anno Gratiæ. Ideo poſui numeros Latinos pro Noachico patre Latinorum ſive Iano receptore Saturni profugi. Sed pro Gratiæ menſibus poſui characteres priſcos Orientalium, quique recta more Hebraico aut Fœnicio appenduntur à dextra in ſiniſtram. Iudico autem iſtud caput nobilius propter Chriſtum, & eo quod Aſtronomi ob corporis humani regimen etiam à ſigno verni æquinoctii incœperunt ubivis gentium.

De duodecim signis & suis triangulis utrinque protensis, quasque fabulosas imagines attingant.

PRimum itaque & Naturæ & gratiæ sese ipsis septentrionalibus manifestantis signum, est Aries, quem si voluerit usus, ut non pro fabula, sed pro significatione ejus quem loco sui filii sacrificavit Abraham ponatur, non repugnabo, ut etiam significet illum Arietem qui sub agni nomine dux est universi ovilis humani. Nam lubentissime satagerem ut saltem in aliquibus obliqui orbis signis remaneret cum vestigio prisci vocabuli, etiam substituta falsitati melior imo sola vera ratio. Continet ex parte septentrionis citra Eclipticam lineam secundum priscas tabulas in imaginibus cœli excusas, Arietis corpus cum parte

parte Tauri, uſque ad 15. gradus latitudinis. Ejus autem triangulus ſeptentrionalis tranſit complectendo ab occaſu Deltotum, pedes Andromedæ cum Caſſiopea, ab ortu Meduſæ caput cum Perſeo, uſque ad Ceſeum, qui prope polum Eclipticæ eſt. Sed in tabulis novis & ad noſtra ſæcula emendatis, primum ſignum habet in eadem parte noſtra linorum ſeu vinculorum piſcium partem cum cauda alterius piſcium, & capite Arietis, & pergit ad ſeptentriones cum ſuo triangulo, amplectens piſcem alterum cum Andromeda, præter pedes, & Cefei majori corporis parte, veniens ad polum per nodum ſerpentis. Sic fit ut ſignum primarium ſit ferè in loco alterius, ita ut hæc in primo ſigno adnotaſſe ſatis ſit pro correctione imaginum, de qua re antequam ultra

ultra progrediar aliquantum agere visum est.

De correctione Tabularum in imagines reductarum.

EA de re volui, ut ipsi Asterismo omnino fabulosis aut quibuscunque aliis imaginibus spoliato adessent dimensionis latitudinariæ gradus, ut observari possent à quovis quantavis ruditate homine, ea omnia quæ possunt & debent corrigi. posito enim filo in polo Eclipticæ una cum unione aut signo libere currente in eo, est videndum in correctis tabulis aut in ipso cœlo, quantum ipsæ stellæ distant aut ultra aut citra æquatorem, aut citra vel ultra Eclipticam: & demũ posita ibi unione aut signo, ducendum est filum super gradus latitudinis, ibique signanda stella est ubi cadet unio. Et sic ex ipso Asterismo Ptolemæi, & novæ observationis industria sunt col-

collocandæ ſuis in locis tabulæ, ut omnino ipſa pictura cōveniat veritati. Si quis autem velit etiam ad Poli mundi, & æquatoris rationes omnia referre, poterit (in quam rem etiam filum intendi, ut in altero polo, volui) ducto in longitudines filo ſecundum 12. Eclipticæ partes, ubi parum erit differentię, & demum obſervata latitudine videbitur quantum ab æquatore diſtent, ſicut quantum ab Ecliptica. Licet enim obſervata Solis declinatione quam poſui in Calendario correcto, poſſint omnia perinde facilè referri in Eclipticam, ſicut in Æquatorem: tamen quia uſitatior eſt modus referēdi omnia ad mundi polum & æquatorem, volui ad utrumvis referre centrum & circulum. Polus enim in plano inſtar centri eſt. Illud autem obſervatu omnino dignum, quod noſtra tempeſtate differunt

uno & viginti gradibus stellæ, ab eo loco longitudinis ubi erant Ptolemæi temporibus. Nam al Ruccabah, nauticáve stella Polo proxima, quæ erat temporibus Ptolemæi in 10. minuto Geminorum, est in 21. gradu, & 5. minuto ejusdem signi, supputante doctissimo Schonero. Similiter sequens Ptolemæo in 2. grad. 30. min. Geminorum, est nunc in 23. grad. 25. minut. Similiter prima Arietis Ptolemæo erat in 6. grad. 40. minutis Arietis, nunc apud Schonerum est in 27. gr. 35. min. ejusdem signi. Similiter sequens erat in 7. gr. 40. min. Ptolemæo, nunc autem in 28. gr. 35. min. ejusdem, ita ut sint unum & viginti gradus differentiæ. Sic videmus nunc quum hoc 1552. distemus à Ptolemæo per 1400. annos (nam 152. anno salutis scripsit) quod singulis 66. annis & acto mensibus retardetur cursus stel-

larum

larum fixarum uno gradu. Quare magnus annus jam ante 5552. annos inceptus, erit poſt viginti & quatuor millia annorum cum 40. plus minus completus. Sed eſt valde mirandum de illa ſumma gloria Alfonſina, nolo enim dicere Hiſpanam, quæ ad omnes non pertinet, quod ſuas æras noluit à Ptolemæo, cui omnia debet, accipere, quia potuiſſent eſſe multa correcta ſi hoc feciſſet. Sed nos hæc expectabat obſervatio. Falſum itaque ſit neceſſe eſt, quicquid aliter de tempore & retardatione ſtellarum fixarum eſt obſervatum aut ſcriptum. Summa enim veritas ſit filia tēporis neceſſe eſt. Nam nulla Chronologia eſt vera & inconſtantia omnino carens, præter eam quæ ſub Rege Iudæorum obſervata eſt. Nec eſt omnino integra, niſi ex quo eſt natus Rex Iudæorum. Nam ante

illius nativitatem in veteri testamento fuit abrupta post captivitatẽ Babyloneam, ita ut sit summa difficultas in ea, nisi per consules aut per olympiades adjuvetur sacra successio. Quod itaque à me supra notatum est de uno signo, illud ipsum opus est observare in singulis signis, ita ut singulæ stellæ fines orientis uno & 20. gradibus magis petant, quam Ptolemæi temporibus.

Prosequutio signorum.

MEridiana pars signi primi, cum nodo linorum ligaminísve piscium, continet partem Ceti secundum veritatem, & inde ad polum suum australem pergit per Balęnæ ipsius corpus, habens stellam primæ magnitudinis quæ est in fine fluminis, quam ea de re Arabes Acharannehar dicunt. Sed prisca observa-

ſervatione habebat partem Arietis poſteriorem & Tauri cum pedibus primam, cum ſuis ſtellis in ſignorum ventre & pedibus poſitis. Ita ut triangulus Meridianus habeat medium flumen Eridanum cum ſuo flexu duplici. Sic eſt cõpletus primus duangulus, continens ipſum quadratum ſigni primi cum ſuis duobus triangulis.

Secundum ſignum, ſeu Tauri.

IN emendatis imaginibus continet Arietis tergus & capitis obverſi maximam partem, ſimiliter tergus Tauri cum Pleiadibus, ut dictum eſt jam in primo ſigno, alias ex Ptolemæo continet quicquid eſt in præcedenti. Si quis autem velit hanc Bovis figuram pingere pro forma oblati in lege vaccini animalis, aut pro illo Tauro vel bove quem

ajunt Mosis auditores ipsum Adamum hominem primum sacrificasse, erit ea memoria digna conservatione æterna: ut & ea Bovina figura, quam in secundo Mercavæ seu quarto animalium pede posuit Iechezkel, nos secundo Evangelistæ applicare solemus. Triangulus correctus tenet ab occasu deltoton seu triangulum cum Andromedæ pedibus. Ab ortu Gorgonis caput cum Perseo & Cassiopeæ parte. A meridiana autem parte, quæ sunt attributa primo meridiano triangulo. Sic planè ex numeris sunt omnia reponenda.

De tertio Geminorúmve signo aliisque signis Zodiaci.

SI Geminorum vocabuli significationem accipere vellemus pro illo necessario geminorum partu quem constat in Iaacobo & Esauo fuisse, bene haberet pro

pro divini facinoris memoria. Sed quum quævis figura possit ibidem aptari, parum refert, ut & de sequentibus signis. Nam præter Leonem & Virginem nulla possent in seriam significationem trahi. Nostro autem sæculo in Aquilonari Geminorum parte est pars capitis Tauri, cum pedibus Erichthonii Aurigæve, cum frenis & lacteæ viæ cursu. ad meridiem sunt Hyades succulæve cum manibus Orionis ad pedes primi Geminorum, cum ea quæ Propus dicitur. Triangulus Septentrionis habet Aurigam, cum stella polari sive cauda Ursæ. Ad meridiem autem triangulus habet Orionem cum Lepore & parte fluminis. Alioqui in Ptolemæo sunt ea quæ in Tauro visuntur in Geminis.

De Cancro.

SI Cancer ideo dicitur ibi esse quod redeat in contrarium Sol, non esset improbanda ratio figuræ, sed in Capricorno esset etiam regressionis signum notandum. Est in Septentrione Geminorum constellatio ferè tota cum duabus Cancri stellis, triangulo per Ursæ majoris caput transeunte ad radicem Ursæ minoris. Ad meridiem cum pedibus secundi Geminorum & viæ lacteæ parte, caudæ cancri in signo est, sed extra signum in triangulo sunt duo Canes, minor & major, clarissimo minores sydere. Medios intersecat via lactea. Alioqui sunt præcedentia.

Leo.

VT est animalium nobilissimum Leo, ita summum communiter habet vigorem in

eo ſigno Sol, non ratione ſyderis, ſed ob aſſiduitatem verſus noſtram plagam inſiſtendi. Hoc autem falſo Syrio ſeu caniculæ adſcribunt, quum ſit eadem majoris æſtus ſub Leone ratio, quæ eſt ardoris quotidiani majoris ſub horam primam & ſecundam quam in meridie. Si aptetur hæc imaginatio ad Leonis ſimilitudinem propoſitam in prophetis, maximè in Ezechiele, bene habet. Aquilonaris ſigni pars continet cum capite cancri anteriorem partem Leonis, & in ea cor Leonis quæ Regulus dicitur, & cum ſuo triangulo pergit ad polum per quatuor clariores ſtellas Plauſtri ſeu urſæ majoris, perque Serpentis caudam & duas claras Urſæ minoris. In antiquis autem quoque eſt uno & viginti gradibus magis occidentale. Auſtralem partem tenet hydra cum capitis parte & chela cancri &

pedibus primis Leonis. triangulus autem habet anteriorem partem hydræ cum Argo navis majori parte. Olim ut ſupra 21. gradibus anterius.

Virgo.

LIcet quovis modo ſumpta ſignificatio Sacroſanctæ virginitatis, poſſit eſſe aptiſſima, nulla tamen revera eſt ſignificatio quæ in celebriori memoria ſit habenda, quam ejus virginis generalis quæ in perpetua virginitate loco Evæ univerſitatis membrorum Chriſti mater eſt, deſtinata videlicet ut omnia ad Rationalis æquitatis lancem ſive libram deducat. Spicæ enim myſterium habet omnium ſeminalium potentiarum ſignum. Aquilonaris pars habet poſteriorem partem Leonis & primam Virginis intra ſignum. Triangulus autem ejus continet cum ſolita-

litaria ſtella tres illas quæ ſunt in cauda Urſæ majoris cum manu Bootis. Ad meridiem cum pedibus poſterioribus Leonis attingitur crater hydræ innixus, pergente triangulo per craterem & hydræ medium ad uſque Argo navim. Veteres 21. gradibus anterius.

Libræ diſpoſitio.

LIbra poteſt aptiſſimè naturæ ſignificare æquilibrium, eo quod tempus æquinoctii autumnalis limes eſt inter apparentem & latentem naturę partum. Nam fœmineæ inferioriſque naturæ ſemina intra ſe condentis tempora ſunt Autumnus & Hyems. Si ſummam, quæ debet regnare, Rationis naturalis æquitatem notabit, ut lunare & inferius mundi opificium Divinæ authoritati intra nos extrinſecus advenienti conformetur, erit

aptiſſima ſignificatio. Pars Aquilonaris habet Virginis corpus, & nil plane de Libra. Triangulus habet Booten cum aliquot ſtellis Serpentis. Ad meridiem eſt Spica virginis cum Corvo fere intra ſignum collocato, trianguli aut Auſtralis limes per Hydræ caudam. Centauri poſteriora & viam lacteam remotiſſimè à nobis diſtantem continet.

Scorpius.

QVid de venefico ſigno dicam non habeo, niſi ſit ejus maleficæ virtutis & condemnatiſſimæ horrenda & execranda memoria, qua eſt factum ut in contrarium ſui curſus ordinem non ſolum mundus omnia converterit, & optime nata peſſimè diſpenſaverit, ſed in cauda & fine ſuo (ut voluptas ſolet) venenoſiſſimum aculeum ſervet. habet in ſigno boreo Libram cum chela

la una Scorpii, in triangulo autem partem Serpentis Serpentariique cum Corona & Herculis parte ad caput uſque Serpentis alterius. eſt ad meridiem Centaurus cum ſua fera & parte anteriore ad viam lacteam pertingente. Olim 21. gradibus magis occidua.

Sagittarius.

NEc mihi ſatis conſtat quid fabulæ huic ſupponam, niſi aptem ejus ſigni effectum ſagittæ, id eſt vehementiſſimæ emiſſionis Martiæ, ſeu violentæ potentiæ, quæ ab hoc ſigno in orbem terræ infunditur ob primæ triplicitatis conſortium igneum & vehemens. Sed de hac re alias. Aquilonaris ſigni pars hodie habet pedes Oſiuchi cum ſtella arcuaria, triangulus ipſum Oſiuchum una cum capite parvæ viæ lacteæ, & Herculis majori parte per

per medium Serpentis caput ad polum venientis. Meridiana pars occupatur à Scorpione, via lactea, & Sagitta cum Ara in media via lactea posita. Eadem omnia olim 21. gradibus citeriora erant. sum enim occiduus.

Capricornus.

SIt mihi hic caper mitti in Arazel olim solitus, ut malignæ cederet potentiæ, ad hoc ut inde bonum illud accessus solis ad nos oriatur, unde summum recessus ejus malum procedebat. Sic enim est omnino futurum. Ideo signum istud Ianuale vocare decrevi, eo quod cum primo quadrat mense Iano universitatis parenti dicato. Ab Aquilone habet intra sighum caput Sagittarii, & Capricorni cornua, in medio transeunte via lactea. Hinc ad polum nostrum pergit triangulus, per viam lacteam in sua

ſua diviſione capiens Aquilam, Sagittam, Vulturem qui & Lyra. meridianam partem intra ſignũ occupat Sagittarii corpus, inde triangulus ad polũ per reliquum Sagittarii & per Coronam vadit. Omnia 21. gradibus olim erant citeriora.

Aquarius.

HOc ſignum eſſe illius malim qui aſſiduam vitæ aquã nobis ad februationes noſtras nobis cœlitus demittit, quàm hujus fabuloſi, donec omnia in lineares figuras reducamus. A parte noſtra cum tergore Capricorni, & brachio Aquarii una cum humero & capite ſignũ perficit. Hinc triangulus pergit ad polum per duos Equos, Delphina, viam lacteam bifurcantem, & Cygnum. Meridies in ſigno habet caudam Capricorni & pedes Aquarii. In triangulo autem Delphinum meridianum.

Piſces.

Pisces.

LAudabo ut ſint illi duo piſces quibus 5. millia hominum ſatiavit Chriſtus, ſi quis illic figuras vivas quam Geometricas vel lineares pingere malit. Cæterum aqua cum manu Hydrochoi & primus piſcium occupant ſigni quadratum, Triangulus complexus Pegaſi corpus, viam lacteam, cum Cygni cauda pergit ad polum, attingens Cefei manum. Ad meridiem attingitur à ſigni quadrato, una cum Aquarii fluvio aut aquę fluxu, cauda Ceti. Hinc triangulus ſtellis vacuus ferè pergit una cum cauda Ceti & aquæ curſu ad ſuum polum. Olim 21. erant occidentaliora omnia.

De

De ſignificationibus quum ſtellarum omnium, tum maximè ſignorum duodecim.

HOc ſaltem Solem & Lunam virtutis habere, ut ille ſit caloris, hæc autem humoris vitalis dux, ſi quis velit negare, ille manifeſtæ rationi repugnabit. Deinde quòd vehementia quædam corporum à vi Martis, pigritia à Saturno ſoleat immitti, id eſt etiam clariſſimum. Quod Iupiter, Venus & Mercurius ſint corporibus fauſtiora, hoc ſatis conſtat. Sed quum non ſit nobis propoſitum de ipſis erraticis planetiſque dicere, nos ad ea generalia quæ duodecim ſigna efficiunt convertemus, potiſſimum ea dicturi quæ ad primam pertinent triplicitatem, eo quod eſt omnibus aliis partibus dominatura. Tria itaque ſunt ſigna in toto cœlo potentiſſima, Aries, Leo, Sagit-

Sagittarius, ſive primum, quintum, nonum. Et ea de re Ignea triplicitas, uti omnium victrix, eſt nominata. In primo enim eſt virtus albæ vitæ, ſive Cerebri & capitis, unde ſenſus & motus. In quinto Cordis & vitæ vitalis naturalis animalis rubra origo fonſque ſanguinis. Tertium in triplicitate, quod nonum eſt, radici motus localis & progreſſivi pro baſi datum eſt. Sic ſunt tres primi articuli vitæ à Deo his tribus ſignis conceſſi in ſingulis hominibus. Facta autem quadruplici univerſi diviſione ſuper Chaldææ Babyloniæve meridiano, quadrans ille qui ad Cauros ſeu Magiſtralem ventum, ut vocant, pertinet, & excellentiam totius mundi continet, primus in ordine eſt, & continet illorum trium ſignorum virtutem. Nomine autem generali Celtarum vocant antiqui, Ptolemæo teſte,

qui

qui in hac re planè cõſentit cum Ioſepho graviſſimo authore. Iapetitas enim in ſua parte in diviſione orbis accepiſſe hanc partẽ quæ poſtea Europa dicta eſt à fabulatoribus, affirmat. Primos autem totius Europæ incolas Celtas ſive Gallos fuiſſe, adeo in Romanæ veriſſimęque hiſtoriæ monumentis certum eſt, ut etiam ipſi Umbri & pluviis diluvii generalis ſuperſtites, & ipſi diluvio conjuncti, ſe eſſe Gallorum Celtarúmve genus glorientur & probent. Ideo convenit hoc ſoli Celticæ genti, ut ſub tribus illis ſignis ſpecialem influxum habeat. Sed particulares regiones ſunt ſingulis tribus aſſignandæ.

Quæ ſubſunt arieti primóve ſigno.

IN orientali influxu, qui prior & nobilior eſt occiduo, uti maſculus fœmina, eſt Iudæa, Paleſtina, Idumæa, & Cœleſyria. Inde factum ut primus locus ſacer ſive

religiosus ibi sit, origoq; & basis potentissimæ religionis inde sit orta, quę ex eo tempore toti terrarum orbi imperat, & cum Pontificio magistratu regnabit in æternum, donec ejus authori totus orbis pareat. Ea de re pro securissima possessione illam occupaverat suis quartogenitis Cham, tanto stabiliendi Regni cupidior, quanto magis erat exhæredatus. Inde ab Abrahmanibus Canaanei sunt dispulsi, donec ibi in propria venerit Rex Iudæorum, alioqui universi dominus & religionis potestatisq; æternæ author. Elegit enim ibi caput Pontificii dominii, sicut in toto homine caput maximè simile est Deo, & illi proprium ob sedem Rationis. Ideo electio & vocatio Abrahami ibidem fuit ex Chaldæa, ut per gratiam Restitueret & confirmaret Naturam cœlestis actionis divinitus institutæ.

tutæ. In Occidente habet Galliam, Britanniam, Germaniam, Baſtarnas, hoc eſt, generaliter omnes Europæ populos, qui neceſſario à Gallis orti ſunt, eo quod antiquiſſimi populi totius Europæ, & ſuprema literarum memoria celebres Umbri, diluvio cõjuncti ſunt Gallorum propago, ita ut ſit æternum humani generis nomen Gallicum, aut ſaltem medio in diluvio natum. Britanni itaque & Germani & Baſtarnæ & omnes occidentis populi ſint à Gallis orti neceſſe eſt, poſtquam illi qui ſunt vel mille annis ipſis antiquiores, & fideliſſimis literarum occiduarũ monumentis celebrati, à Gallis Celtíſve ſuas origines agnoſcere coguntur. Nam & Brutus origine Umber fuit. Germani autem ob morum corporumque ſimilitudinem, Gallorum dicti ſunt fratres germani. Quare neceſſe

eſt ut ſicut una cum Religione æterna Pontificatus authoritas in Syria ſancta nata eſt duce primo Capitalis ſigni aſpectu, ſic ſub occiduo & ſecũdo ejuſdem ſigni influxu una cum civili ſeu temporali potentia æterna, Regni Ratio in ea regione baſim ponat, in qua & hodie agunt, & ſuprema memoria literarum olim habuiſſe primas ſedes Galli leguntur. Siquidẽ aut ad illos, aut ad eorum Epigonos influxus pertinens, neceſſario eundem in tẽporalibus effectum faciat neceſſe eſt, qualem videmus ex trium millium annorum decurſu factũ fuiſſe in Religioſo ſive Authoritativo Maſculinóve jure Divinæ legis. Siquidem Fœmineam Inferiorémve & Secundariam potentiam æternam Sacræ & Religioſę vindicem adeſſe in brachio ſeculari neceſſe eſt, ex ſecundo iſto aſpectu, ut in hac reddantur

omnia

omnia Cæſari ſive Regi ab æterno ordinato, ſicut redduntur omnia Deo. Hic autem ſecundus &Fœmineus temporalis effectus ſit tanto ad ſuam executionem paratior & expeditior neceſſe eſt, quanto eſt aſpectus fortior in occidente quam in ortu. Nam Celtæ ſive Galli ſunt & ſub Ariete cum capitis virtute, & ſub Leonis aſpectu cum cordis viribus, & ſub Sagittario cum motus progreſſivi principiis, ut totus triangulus agit in Celtarum regionem. Nam licet Leo etiam Fœnicem reſpiciat, quæ pars Iudææ eſt, ut in hoc cum Ariete conſentiat, tamen Sagittarius in eam non influit. Iupiter autem qui dicitur Zedek, hoc eſt Iuſtitiæ ſplendoriſq; ſignum, & Mars qui Maadim, hoc eſt violentiæ igneæ ſydus, dominantes, ille potiſſimum ſpirituali & Pontificiæ, hic autem temporali, & in-

feriori potentiæ, dominantur in hac Triplicitate. Unde factum est, licet non sit adhuc deducta de potentia in actum Monarchia Gallica, tamen nullius alterius gentis quam Gallicæ viribus sit summa spiritualis potẽtia in Ecclesia Christi conservata & defensa, & inde est factum ut quisquis fecit aut quovis modo obstitit ne jam ab octingentis annis Monarchia fuerit in Gallia, ille & divino & cœlesti & humano decreto sit inter perduelles Reip. Christianæ habendus, & contrarius Regi Iudæorum æstimandus. Eo enim tendit cœlum.

Quæ subsunt Leoni sive quinto signo, & in triplicitate secũdo, quoque sint effectu consummanda.

ORientali aspectu fovet Orchenios Orchenósve Chaldæorum philosophorum populos, regionemque ad sinum maris Persici pertinentem, unde eorum

rum doctrinæ in totum orbem terrarum pervenerunt, & in secundo post sacram doctrinā loco sunt positæ, & tanto in honore habitæ, ut Rex Iudęorum voluerit à doctrinę cœlestis Orcheniæve professoribus Astronomis, Magísve ex Tharsensi regione juxta Seres posita advenientibus, manifestari, priusquam à suis, ut eorum occasione etiam innotesceret Romanis non levi sed constantissima fama, idque non semel sed crebro perlata, oboriturum ex terra Iudæa hominem, qui modo omnino præstantissimo, Imperio totius orbis terrarum potiretur. Hic fuit summus Astronomiæ seu veræ Magiæ effectus à Deo præordinatus, ut etiam Romani essent, si illum Regem Iudæorum non cognoscerent, inexcusabiles. Demum ipsos Chaldæos & Assyrios aspicit illud ardentissimum cordis

Leonis ſydus, unde Monarchiarum oriẽtalium vis & origo ſucceſſuſque, qui inter ipſos Chaldæos, Aſſyrios, Babylonióſve primo, magnam quidem illam ſed tamen infantem adhuc in inferendis damnis Monarchiam habuere 1300. annis. Inde ad Medos & Perſas traductus ſucceſſus pervenit ad Græcos, nec priùs agitari deſiit, quam ad Romanos res ipſæ pervenere. Sic enim erat alter & occiduus influxus, ut in Italiam ſummo & finali effectu veluti in quarta & ſenili ætate Monarchiarum ſatanæ transferretur. Hac de re Noachus ſapientiſſimus hominum, in Babylonia ſeu in Hur Chaldæorum videns occupatam à Nemrodo tyrannidem, & ſciens inde ad Phœniciæ influxum vocandũ Abrahamum, in ipſa Phœnice inſtituit Melchiſedek ſummum æterni ordinis ſpiritualis Pontificẽ filium ſuum

ſecun-

ſecundoprimogenitum, ipſe autem in ipſa Italia fixit æternæ ſedis Temporariæ Baſim pro Gomeri primogeniti filiis, ubi factus eſt ſecundus inferior Temporalis Civilis & Fœmineus locus ſacer mundi, nunc ratione toti mundo demonſtrandus. Et ſic concurrit pro Gallis cum primo ſigno, ut ſit omnino neceſſariũ deſtructa ibi Babylonis quarta potentia, conſtitui & reſtitui ibidem ſedem eorum populorũ qui etiam Umbrorum ſeu Gumbrorum parẽtes ſunt. Ideo Chriſtus, qui eſt Abrahami Babylonici ſemen, reprobata ejus in Syria ſancta ſede venit Romam ponere eandem ſedem ſummi pontificatus, quam uni illi dederat qui erat unus ex duodecim & eſſet ſuos fratres paſturus Petrus.

De Sagittario.

IN ortu Arabiam habet, quæ abolito in Oriente Abrahma-

num legitimorum imperio peperit mundo Iſmaelitas variorum generum, ſed clariores literis nullos habuere ſucceſſus quã in Hiſpania, ubi eſt alter ejuſdem ſigni influxus. Tanti fuit unius Abrahami ſanguis etiam illegitimus. Sub ejus enim quamvis falſæ religionis dominatu hodie ob Iſakitarum pigram diſpoſitionem, tota ferè Aſia, Africa, & tertia Europæ pars eſt conſtituta. Sed quid erit legitimum imperium, ſi tantum eſt illegitimũ? Occiduus influxus eſt ad duorum ſuperiorum confirmationẽ. Nam præeſt Tuſciæ ſive Eturituſciæ, quam Tyrrheniam aut Tuſcaniam dicunt, in qua regione eſt Umbria, & quicquid circa Tyberim eſt. Ea ratione olim antequam contentio de regno faceret ex una civitate duas, nempe Ianiculum & Saturniam ex una Antipoli, erat ſumma pax in

in eo loco, qui inſtar omnium civitatum mundi, mille annis antequam Romulus vetaret id nominis proferri toti mundo, ſub patris Iani obedientia erat. Hîc primo nomẽ Gallorum fuit impoſitum ſoli Gomerorum aut Gumbrorum vel Umbrorum familiæ, quum alioqui totius eſſet orbis. Sed faciamus nos neſcire Aſtrologiam, & ab effectu judicemus. Eſt omnino neceſſarium ut illi populi, Patria, & gens, quæ primo in toto orbe legitur & nomen habuiſſe & jus, & ad quam devolutum eſt quicquid ſummæ literaturæ, authoritatis & potentiæ fuit, ut alibi demonſtravi, illa omnino & ſub primo cœleſtis influentiæ curſu ſit, & ut univerſi Potentiæ in ejus jura concedant Rationali & primo jure mundi. Sic eſt in fatis.

Humana Ratio pro cœleſtium rerum confirmatione neceſſaria.

ESſe in ea conſtitutione res Chriſtianorum deductas, ut licet ex decem partibus orbis vix ternas in libero teneant dominatu, tamen illas eſſe univerſo orbi jus dicturas, facile quiſquis uſu rerum humanarum aliquo polleat, judicaverit. Sunt autem omnino reductę intra primę triplicitatis limites. Nam licet multitudine gentium & amplitudine poſſeſſionis polleant Iſmaelitæ, ita ut revera 14. annos aut 13. ſaltem videantur in omni ratione multitudinis & latitudinis habere contra unum ipſorum Chriſtianorum ſive Iſaakitarum, tamen & pietate qua victoriarum largitor conciliatur Deus, & ſcientia tam literarum quam rerum bellicarum uſque adeo ſunt ſuperiores, ut nullum ſit dubium quantovis diſpendio comparatã victoriam ultimam penes nos fore, ita ut non tantum corpora,
ſed

ſed maxime animos ſimus Rationibus ſubacturi. Quum enim Deus & Natura nil faciant, aut in appetitu naturali nil imprimãt fruſtra, eſt omnino neceſſarium ut penes eos ſit futura victoria, qui duce ratione cujus uſum ſicut & cognitionem omnes appetunt, ſuadebunt, & divini & humani juris uſum reducent, compellendo ipſa ratione duce omnes ut intrent ad Convivium univerſalis politiæ. Quod ſi res ita cedet (nam providentia ob arbitrii humani conſervationem nil coactum præfinit particularibus) ut ſine ab Iſmaelitis caſtigatione, & vehementi ad Imperium arripiendum colluſione aut colliſione potius, res deducantur ad Monarchiam, ut omnino neceſſe eſt fore, nullo unquam alio in populo poterit duci principium quam in Gallia. Quum enim jam totis ſexcentis annis videamus

ſolā obſtitiſſe Galliam, eo quod (ut divinitus in decretis Eccleſiæ præſcripto ſancitum eſt) non eſt ſub Imperio, ne poſſet revera eſſe ſicut dicitur Imperator, & ea de re ſummis Chriſtianiſmi viribus, totis quingentis immo fere jam ſexcentis aggreſſam, concuſſam, oppreſſam, & quovis oppreſſionis genere laceratā Galliam fuiſſe cernamus, ut ipſa agnoſceret Imperium, eſt omnino impoſſibile ut alibi quam in Gallia illi obſiſtente naſcatur Monarchia vera & actu realis. Sive itaq; ipſi Coronæ Gallicæ affines, & veri Gallicæ legis conſeruatores, tantum proficient, ut ipſi ad Imperium perveniant, ſive aut ſocordia, aut quovis alio impedimento, iſtis ceſſantibus, tamen ut res in Gallia ipſa ortum ducat neceſſe eſt. Nec enim Germanicus Electoriúſve aut quacunque alia via in Chriſtianiſmo electus vel in-

intrusus Imperator unquam & esse & haberi poterit, priusquam Galliæ obedientiam in sua jura traxerit. Divina enim virtus, in Noachi benedictione data suo in Temporalibus Primogenito, tanta est, ut sit omnino necessarium, consensu populi illius qui ab eo descendit Imperium & Concordiam universalem nasci. Nec est in principum Sanguine hoc juris positum, sed in Reip. Gallicæ solius Consensu tam in Gumbriæ quam in Galliȩ finibus futurum. Inde videmus quam merito dicantur ab antiquis tria igneæ Triplicitatis signa incumbere in Gallias. Sic enim ratione humana duce (etiamsi nec sacrū, nec cœleste, nec humanum pro suæ primogenituræ jure decretū haberent) videntur Gallicæ res esse constitutæ, ut sit impossibile alterius populi consensu & votis formari, fundari & defendi Imperium

perium verum & Monarchicum, quam Gallici. Nunc autē quum jure Divino, cœlesti influxu, humana ſanctione confirmetur hęc ratio humana, in ſenſu & experientia omnium conſtituta mortalium, eſt omnino colligendum quod ſit impoſſibile aliis quam Gallici populi viribus conſenſuque naſci Imperium verum. Eſt itaque neceſſarium ipſi Cæſari Germanico, ſi (quod avertat Deus; Nam filii imperarent patribus) vellet ad verum, & non tantum Titularium Imperium pervenire, ut Rex Galliæ fiat, dicatur, habeatur. Nam æterna diſpoſitio hac de re univerſalis Monarchæ dignitatem in ſacris nomine Regis & ejus qui eſt populi Baſis aut factor procuratorque & non imperator, vocari voluit. Hic nervus rerum totius mundi eſt. Nam Luſitania, Anglia, Polonia, & Moſchovia, atque ſi quid
eſt

eſt inter Chriſtianos Romano aut Germanico imperio nondum ſubjectum, ne ad momentum quidem duraret ſi imperator Rex Galliæ eſſet, aut ſi, quod eſt ut facilius ita expedientius, & magis prædeſtinatum, Rex Galliæ eſſet imperator. Hæc eſt non ſolum cœleſtium influxuum, ſed multo maxime diviniIuris & humanæ cujuſcunque conſtitutionis deciſio, ita ut mundus inferior, cœleſtis & ſuperior (ſicut alibi ample tradidi) cum ipſa conſentiant experientia, in cujus rei fidem imagines cœli, Gallico juri in toto orbe quandiu mundus durabit inſervituras, ſine fabulis reſtituere volui.

Finalis rerum cœleſtium uſus & ſatisfactio.

AD id comparatam eſſe ſummam veritatem duce natura à nobis cognoſcibilem, ut per eam deveniatur in divinæ diſpoſitio-

ſitionis & voluntatis cognitionem, certiſſimum eſt. Sicut itaq; Deus olim verorum & non improborũ Abrahmanum ſive Magorum (qui ſunt Orientis & Abrahami filii, ex concubinis nati, ut & filii Iectani, filii Heberi, filii Semi ſeu Melchiſedeki) ad hoc approbavit ſcientiam, ut in qua Ioſeph, Moſes, & Salomon laudabiliter excelluerunt, ut finaliter ſerviret ſummæ veritati Divinæ, quæ eſt AGNITIO VERA REGIS IUDÆORUM, ſic opus eſt, ut illius ipſius doctrinæ veritas eo ſit comparata, & in hanc uſque diem ſervata, ut rurſus, illa cum divinis & humanis legibus duce, AGNOSCATUR VERUS CÆSAR, ipſius Regni aſſertor. Quum enim ſit neceſſarium utrunque, & ut Deus verus in Chriſto, & ut verus & ab æterno ſub Deo pręordinatus Rex cognoſcatur, ne poſſit uſpiam

aut

aut Idololatria, aut Tyrannis veluti jure avito regnare, eſt omnino neceſſarium ut Cœlo, Cœleſtíve doctrina ſuffragante, hanc Dei, alioqui obſcuram, voluntatem cognoſcamus, ut vero Deo & non alteri, veroque Cæſari & non alteri, quod ſuum eſt reddamus. Finis itaq; Apoteleſmatum Cœli in hoc eſt, ut demonſtretur in Gallica gente eſſe ſummum jus mundi, ad Divinum Cæſarem ex ſuo Rege cōſtituendum: ita ut pro aſſerēdo in mundo Monarcha Rege ſuo, tāquam pro ipſo deo ſint illi in ſpem æternæ vitæ omnia ſuſtinenda patiendaque. Quod autem aliqui in poſterum ſint forſan agitaturi meam de obſervatione ſtellarum ſententiam, quod non conveniat cum obſervatione Appiana, non admodum laborabo; quum ex ipſo Almageſto aut magna conſtructione Ptolemæi exemplari

Veneto

Veneto illam acceperim, & cum tabulis Alphonſinis ad noſtra tē-pora repoſitis correctiſque, una cum Schoneri, Syrigatæ & Albategnii obſervatione contulerim, & rationem illam inierim ex veriſſima tēporis ſub Chriſto tranſacti ſupputatione. Certiſſimum autem eſt Ptolemæum olim falſiſſimam temporum rationē habuiſſe, ita ut in ejus ſupputatione à Nabonaſſaro ad Alexādrum ſint 150. anni erroris, cujus tamē obſervationi multi conſentiunt. ipſi viderint. Non eſt mihi ſcopus finalis niſi in detractione rerum fabuloſarum à Cœleſti doctrina, & in veriſſima ſummi Apoteleſmatis Cœli demonſtratione, quā ex Authoritate doctrinę filiorum Orientis & Ægyptiorum, & Grę-corum, & Chaldæorum adfero, eo quod veritatis teſtimoniū aut ab inimico, aut ab eo qui illum, de quo laudabilia & optāda ſcri-bit,

bit,ignorat, certissimum & irrefragabile omnino est. Hostes Gallici primique nominis, sunt Græci. Nullus Orientalium aut Ægyptiorũ,Gallus erat,ut posset in suis Astronomicis scribere aut gratificando dicere,totius primę Triplicitatis Cœli influxum in Iudæam gentem mundo exosissimam & in Galliam Celticámve gentem potissimum tendere. Est autem hoc toto in orbe traditum cõservatumque,quod suasisse satis habeo, alioqui omnino,quid de meis observationibus judicẽt egregie contempturus,& ut meliora dent expectaturus.

Sed omissa satisfactione, quæ non est necessaria: ad finalẽ causam contendendum est.Nam mihi authoribus omni exceptione majoribus,contra falsam Appiani observationem constat.Gemma enim Frisius in globorum ultima editione,Albategnius in sua obser-

observatione, Syrigatus in suo diario Asterismóve de ortu & occasu signorũ, ipse Schonerus, qui instar multorum est, observatio super Alphonsum, & ipsa experientia docet, quod jam ab anno 1500. erant stellę 20. gradibus & 12. minutis orientaliores quã temporibus Ptolemæi: unde 66. annis fit gradus unus. Quare fieri nulla ratione potest ut 100. annis uno tantum gradu moveantur.

Postrema Ratio.

SAtis autem sum habiturus hæc addidisse, quod præter illa Primi Apotelesmatis effecta, quæ sunt à me in opere de literis Phœnicum, & in opere de Monarchiæ jure emissa, hoc unum est maximum: Quod Consortium illud in quo merito à nomine Iesu nomen habent, quo duce totus Oriens in maritimis est ad fidem Christi fere jam conversus, non potuit etiam sub homine Hispano ibique sanctissimis opibus claro alibi quam in Gallia nasci. Eo vero duce, admirabilis illa Christianæ politiæ Ichnographia, quam propediem in lucem sum, postquam mei Proteuangelii

lii emiſſio ex Germania prodiit, publice expoſiturus, eſt Chriſtianis occiduis in orbis concordiam manifeſtata, in qua res dictu, ſed magis auditu viſuque mirabilis cognoſcetur in æternum: Quod licet nec de Chriſto, nec de Maria virgine matre, nec de Evangelio quicquam unquam ſe accepiſſe ſciant aut fateantur, tamen excepta Idololatriæ omnia devaſtantis opinione, ea omnia, quæ olim inter Chriſtianos obſervata & juſſa ut maxima parte ſunt, inter ipſos obſerventur. Licet autem ob regni æterni occaſionem, illud idem mihi Romæ inter patres in Gallia primum & Pariſiis in nomine Ieſu congregatos contigerit, quod inter ipſos Apoſtolos Ioanni Marco, poſtea Evangeliſtæ, contigit, ut videlicet ipſe tanquam externus à regno Dei actuum 15. repudiaretur à Paulo, eo quod ab eo in Pamphylia diſceſſiſſet, actuum 12. tamen ſum certiſſimus non tam ratione Cœleſti quam Divina, fore ut in Ieroſolymitani Regis gloria promovenda nunquam ceſſatura ſit utravis pars. Nam licet in opere practico, ut vocãt, ſint in extremũ uſq; orbem ſummi, & longe in promovendo Chriſti Evangelio, ſi vita neſcio, certè in docendo, locorum intercapedine, Apoſtolis ipſis ſunt æquales, tamen ego in opere Theorico & Doctrinario nolo eſſe ſi potero vel

vel ipſo Marco ante reprobato inferiori cui in ſuo Evangelio addidi, non à me, abſit, ſed ex Græcis vertendo (quid tum agerem in hunc finem incogitans) Coronidem; & Evangelii Iaacobi fratris domini filii Ioſephi contextum, ad Ioſephi illius putativi patris Regis regum & ipſius Regis virginiſque illius matris memoriã, ex Orientali Eccleſia adjunxi. Hoc vero quicquid fuerit, certè in Galliæ Apoteleſma referetur. Tanti eſt Iapetus, Gomerus, Samotes, Drius, Saron: Tanti Cæſar Imperator, Conſtantinus Chriſtianus, Clodoveus Victor: Tanti Caroli magni Corona, nominis Chriſtianiſſimi gloria: Tanti ſucceſſus Magdalenæ, Marthæ, Lazari, Marcialis, Ceſæ, Dionyſii receptio: Tanti Æternæ fidei conſervatio, ſummæ Authoritatis & ſcientiæ ſummæ clavis conceſſio & verus uſus: Tanti demum & ordinis in toto terrarum orbe ſummi origo & prima pœnitentiæ Ignatianæ acceptatio, inque totum orbem terrarum ſui conſortii & viviradicum Galliæ tranſplantatio. Tantus demum & incogitantis Portus Galliæ cum ſua prima origine conſenſus. Tanti eſt æterni Regni in terris compoſitio & Reſtitutio. Sic, ubi fata urgent, & divina cœleſtibus humaniſque conſentiant neceſſe eſt.

FINIS.

